

**İNKÂRCILARA
REDDİYE**

**EHL- İ SÜNNET İNANCINA
GÖRE
AHİRETE İMAN
KIYAMET ALAMETLERİ
NUZUL-İ İSA (A.S)
İMAM-I MEHDİ**

EBUBEKİR TANRIKULU

**Allahım! Bu Kitabı okuyanın, okutanın veya okunmasına
sebeeb olanların, İmanını Sen koru. Bizi nurlu yolundan ayırma.
Bizi affına ve rızana erdir. Bütün hayırlı işlerimizde bizi
başarıya ulaştır. Şüphesiz herşeyi hakkıyla bilen, hidayete
erdiren, herşeye gücü yeten Sensin. Allahım! Bizi, Habibin
Hz.Muhammed Mustafa(s.a.v)Efendimizin ve onun ashabının,
sıddık veli kullarının yolundan ayırma. Kendi dostluğuna
seçtiğin kullarınla iki cihanda beraber eyle. Âmin.**

Yazar: Ebubekir TANRIKULU

Tashih: EBTNUR-Y.ERDOĞAN

Kapak: Yılmaz ERDOĞAN

Baskı Yeri: ANKARA-2020

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	6
AHİRET GÜNÜNE İMAN	8
YEDİ ŞEY GELMEDEN EVVEL ACELE EDİNİZ	13
KIYAMET ALAMETLERİ	14
KIYAMETİN BÜYÜK ALAMETLERİ	19
AHİRETE AİT OLAYLAR	27
Ahiretin Varlığındaki Hikmet	29
PEYGAMBERİMİZ (S.A.V) KIYAMET GÜNÜ ÜMMETİNİ NASIL TANIYACAK?	31
NUZULİ İSA (A.S)	32
İsâ Aleyhisselâm'ın Muhammed Aleyhisselâm'ın Geleceğini İhbârı	33
Nezd-i İlâhîye Yükseliş	33
HIRİSTİYANLIK ve TESLİS İNANCI	34
ÖLDÜRÜLEN HZ.İSA(A.S) A BENZETİLDİ	38
PEYGAMBERİMİZ'İN (S.A.V) HZ.İSA'NIN (A.S) GELECEĞİNİ HABER VERMESİ	40
Zülmaniyet Nur ile Eriyecek	43
Hazret-i İsa(a.s) İslamiyet'i Yayacak	45
Hz.İsa (a.s.) Semadan Yeryüzüne İnecek	46

HZ.İSA (A.S.) NİÇİN GELECEK?	51
SORU İŞARETLERİ	52
KUR’AN VE KİYAMET ALAMETLERİ.....	53
Mesih ve Mehdi İnancı İslâm’a Dışarıdan Mı Sokuldu?.....	54
“Kur’an’da Yoksa İslâm’da da Yoktur” Anlayışı.....	56
Efendimiz (s.a.v) ve Gayb Bilgisi.....	57
İMAM MEHDİ	60
Soyu.....	62
İsim ve Kimliği	64
Fazileti	64
Çıkış Yeri ve Zamanı	65
KUR’AN’I KERİMDE MEHDİ MESELESİ	66
HADİSİ ŞERİFLERDE MEHDİ MESELESİ	68
MEHDİ ÜZERİNDE KURNAZLIK YAPMAK.....	71
ZAMAN ZAMAN ORTAYA ÇIKAN MEHDİLER.....	73
Beklenen Mehdi (a.s) ve İslam’da Ondan Söz Eden İlk Kişi	74
Hazret-i Mehdi Gelecektir	75
Hazret-i Mehdi’nin Üstünlüğü	76

MEHDİ VE DECCAL GELDİKLERİ VAKİT HERKES ONLARI TANIYACAK MI?	78
GERÇEK MEHDİ’NİN ALÂMETLERİ	79
MEHDİ GELDİĞİNDE NELER YAPACAK?	92
a. Dini İkâme	93
b. Sünnet-i Seniyyeyi İhya	94
c. Süfyanla Mücadele	95
ç. Hz. Mehdîye Destek Verenler	98
d. Kalpleri Birleştirmesi	100
e. Adalet, Sulh ve Sükûnu Tesis Etmesi	100
f. Bolluk ve Bereketeye Vesile Olması	101
g. Mezhepleri Tevhidi.....	102
h. Dünya Hâkimiyeti.....	103
i. İstanbul'un Fethi	108
SAHTEKÂR YALANCI MESİH VE MEHDİLER DE ÇIKACAKTIR.....	111
HZ.MEHDİ (a.f) İLE İLGİLİ HADİSLERİN SAHİH VE MÜTEVATİR OLDUĞUNU İTİRAF EDENLER.....	117
BİBLİYOGRAFYA	122

ÖNSÖZ

Değerli Kardeşlerim! Yine son zamanlarda basında, yayında TV. Ekranlarında, sağda solda yapılan konuşmalarda, yazılan çizilen birçok yayınlarda İslam'a onun kutsal değerlerine, planlı programlı sesli, görüntülü, saldırılar yapılmaktadır. Judeo Grek eğitimin tesiri altında kalmış, çocuklarımızın, aziz milletimizin, maalesef, itikat ve imanında şüpheler meydana getirmeye çalışan, İslam'dan soğutup uzaklaşmasına, Deizme, Ateizme, Dinsizliğe, Mezhepsizliğe, Meşrepsizliğe, Şüphe ve vurdumduymazlığa, manevi büyük bir çöküntüye düşürmeye çalışmaktadırlar.

Bu vurdumduymazlığın, bu lakaytlığın önüne mutlaka geçmek zorundayız. Bu Devletimizin, milletimizin Beka meselesidir. Bu duruma Ehl-i Sünnet Uleması ve sorumluluk taşıyan Ulul Emr bir çeki düzen vermesi, bu zararlı faaliyetlere dur denilmesi, temiz İslam itikadının ve amelinin öğretilip yaşanır hale getirilmesi şarttır.

Son zamanlarda yine ortaya çıkan, mal bulmuş mağribi gibi, tekrar batıl Mutezili, Şii, Vahhabi, Selefî, Harici, Hristiyan, Siyonist, Masonik inanç ve düşünceler, zerk edilmeye çalışılıyor. Sapık birçok davranış yaşantı teşvik ediliyor.

Osmanlıyı yıkmada kullanılan İngiliz ajanları, Ehli Sünnetten sapmış Mason, Muhammed Abduhların, Afganilerin, Reşit Rızaların inançları, düşünceleri, eserleri, sanki İslam'mış gibi, gündeme getirilip, onların sapık, batıl görüşleri aşılınmaya, çalışılmaktadır. Bunlara bazı ilahiyatçı Proflarda, mezhepsiz, meşrepsizlerde çanak tutmaktadır. Kimisi, Kaderi, Kimisi Namazı, Kimisi Mezhepleri, Kimisi Tasavvufu, Kimisi Mucize ve kerameti, kimisi Kabir hayatını, inkâr ediyor. Kimisi Ashabı Kirama dil uzatıyor, kimisi Peygamber Efendimizi (s.a.v) postacı görüyor, işi bitmiştir diyor, kimisi şefaati inkâr ediyor, Kimisi Hz.Meryem validemize çift cinsiyetli diyor, kimisi Kıyametin büyük alametlerinden olan, Hz.İsa (a.s)ın nüzulünü, kimisi Mehdi (a.s) nüzulünü, kimisi Dabbetül Arzı, Yecuc ve Mecuc

inkâr ediyor, dalga geçiyor. Bu tip saldırılar tarih boyunca hiç eksik olmamış.

Gerçek İslam âlimleri susunca, İslam devlet yöneticileri görevlerini yapmayınca meydan bunlara kalmış, büyük fitne ve kargaşalara sebep olmuşlardır. Ne zaman Gerçek Ehli Sünnet İslam âlimleri görevlerini yapmaya başlamış, adil devlet yöneticileri meseleye sahip çıkmış, İslam düşmanlarının oyunları bozulmuştur. Bugünde İslam âleminde buna ihtiyaç vardır. Bu makalemden bu konuları dile getirip İslam Akaidinde Ehl-i Sünnetin görüşlerini aktaracağım. Rabbim bizleride sizleride Hak yoldan, İslam'dan, Kur'an'dan, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'nın yolundan Sırat-ı Müstakimden ayırmasın. Rabbimiz Kur'an'ında ne buyurmuş, Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ne söylemişse hepsi doğrudur. Biz Hepsine iman eder dilimizle ikrar kalbimizle tasdik ederiz. İslam son dindir kurtuluşumuz bu son din İslam'a, onu tebliğ eden son peygamber Hz. Muhammed Mustafa (s.av)'ya iman ve itaate bağlıdır. Zira Rabbimiz Kim Resule itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Buyurur. İnkâr Allah'u Azimüşşanı inkârdır.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v) “Ben size iki şeyi bıraktım ki, onlara sınıksız sarılıp tutunduğunuz müddetçe, katiyyen sapıtmazsınız. Birisi Allah'ın kitabı, diğeri ise Resulullah'ın sünnetidir.”(İmam-ı Malik, Muvatta)

Hizmet bizden muaffakiyyet âlemlerin Rabbi olan Allah'u Azimüşşandandır.

***Ebubekir TANRIKULU HOCA
Emkl. Diyanet İşleri Bşk. Uzmanı***

AHİRET GÜNÜNE İMAN

İmanın şartlarından birisi de hiç şüphesiz Ahiret Gününe imandır. İman ve İslam esaslarından birisini dahi kabul etmemek, alaya almak, yok şöyle olsa, yok böyle olsa demek, küçümsemek kişiyi küfre sokar, onlara sessiz kalanları da sorumlu tutar. Rabbim hepimizi muhafaza eylesin. Âmin.

Ahiret, bu dünyadan sonraki nihayetsiz (sonsuz) âlemdir. Yüce Allah, içinde yaşadığımız bu dünyayı ve üzerinde olan bütün varlıkları geçici bir zaman için yaratmıştır. Bir gün gelecek, bu dünyadan ve üzerinde bulunanlardan hiç bir eser kalmayacaktır. Allah'ın takdir ettiği gün gelince, insanlarla beraber bütün canlı ve cansız varlıklar yok olacaktır. Bütün dağlar-taşlar, yerler-gökler parçalanacaklardır.

Böylece bu âlem bambaşka bir âlem olacaktır. Bu, kıyamettir. Bundan sonra yine Yüce Allah'ın takdir ettiği zaman gelince, bütün insanlar yeniden dirileceklerdir. İnsanların hepsi "Mahşer" denilen çok geniş ve düz bir sahada toplanmış olacaklar ve yeni bir hayat başlayacaktır. Buna "Umumi Haşr" denilir. Bu yeni hayatın başlayacağı günden itibaren, bitmez ve tükenmez, sonu gelmez bir halde devam edecek olan âleme, ahiret âlemi denir. Buna inanmak da, Müslümanlıkta bir esastır.

Kıyametin kopması ve ahiretin meydana gelmesi, Kur'an'ın ayetleriyle, Peygamberin hadisleriyle ve ümmetin birliği ile sabittir. Diğer bütün peygamberler de kendi ümmetlerine bu gerçeği bildirmişlerdir. Onun için ahirete iman etmek büyük bir görevdir ve her din için önemli bir inançtır.

Kudretine nihayet bulunmayan Yüce Allah için, gelecekte ahiret hayatını meydana getirmek pek kolay şeydir. Âlemleri yoktan var eden, hele insanları birçok güç ve meziyetlerle yaratıp kendilerine hayat veren büyük Yaratıcımız için, bütün bu âlemleri yok ettikten sonra tekrar yaratmak zor bir şey midir? Bir şeyi önce var eden, sonra tekrar onu var edemez mi? Bunları tekrar var edemeyen yaratıcı olur

mu? Hayır, Yüce Allah öyle bir büyük yaratıcıdır ki, nice âlemleri de yaratmaya kadirdir. Bir kere astronomi ilmine bakalım: Ucu bucağı olmayan bir boşlukta dolaşıp duran ve zaman zaman parlayıp sönen yüz binlerce nur ve ışık âlemini bu ihtişamları ile yaratmış olan Allah, ahiret âlemini de yaratmaya kadirdir.

Allah'a hamdolsun ki, biz Müslümanlar, ahiret gününe, ahiretin sonsuz hayatına, Cennet ve Cehennem 'in daha önceden yaratılmış olduğuna inanıyoruz. İşte bu iman bizi kurtuluşa götürür, ruhumuzu yükseltir ve bizi mutluluğa kavuşturur. Bu imandan yoksun olmak, insanı şaşırtıp sapıklığa düşürür, her türlü fenalığa sürükler ve hem dünyada ve hem de ahirette yüzü kara eder.

Meşhur Cibril hadisinde bildirildiği gibi, Cebrail aleyhisselam bir gün genç bir insan suretinde Efendimiz(s.a.v)gelerek Mescidin Nebide mihrapta karşısına oturup; "İman Nedir? İslam Nedir? İhsan Nedir? Diye sorduğunda İmanın 6 şartını, İslam'ın 5 şartını söylemiş, İhsanında Nerede olursan ol Allah'ı Zülcelâl'i görüyormuşçasına ibadet ve taatte bulunmandır demiş, Her cevabı doğru söyledin Ya Muhammed(s.a.v) diye tasdik etmiş, Peki Kıyamet ne zaman kopacak? Diye sorduğunda Peygamber (s.a.v)efendimiz, Bu konuda sorulan, sorandan daha fazla bilgili değildir." buyurmuştur. (Buhari, Müslim)

Peki, Kıyamet Ne Demektir: Alâmetleri nelerdir?" Lügatte ayağa kalkmak, kıyama geçmek demek olan kıyamet, terim olarak kâinât düzeninin Allah'ın emriyle bozulması, her şeyin alt üst olması ve yine Allah'ın emriyle her şeyin yeniden yaratılması, ölenlerin diriltilerek ayağa kalkıp mahşere doğru, Allah'ın huzuruna doğru yönelmesi demektir. Bu durumda kıyamet hem genel bozuluşu, genel yıkılışı, hem de yıkılıştan sonra genel dirilişi ifade etmektedir.

Sözlükte "alâmet" mânasındaki şeratin çoğulu olan eşrât ile "zaman dilimi, belirlenmiş vakit" anlamına gelen sâat kelimelerinden oluşan eşrâtü's-sâa "kıyamet alâmetleri" demektir. Kur'an-ı Kerim'de değişik adlarla anılan kıyametin isimlerinden biri "es-sâa"dır. Kur'an'da eşrâtü's-sâa terkibi yer almamakla birlikte bir âyette eşrâtın "sâat"ın yerini tutan zamire muzaf olması yoluyla bu terkip dolaylı biçimde oluşturulmuştur. **(Muhammed Suresi,18)**

Kıyamet, insanlığın gündemine Kur'an ile girmiş ve zihnine Kur'an ile nakşolmuş bir gelecek olayıdır. Kur'an'da kıyamet bir

sûreye de ad olmanın yanında, birçok ayette bahsi geçen bir konudur. Önceki peygamberler ve kitaplar, bir büyük olay olarak Son Peygamberin (s.a.v) gelişini ana haber konusu yapmışlardı. Kur'an ise kıyametin geleceğini ana haber konusu yapmıştır.

Kur'an'da kıyamet saati için, vâkıa (kesin meydana gelecek olay), saat (kesin gelecek saat), Et-Tâmmetü'l-Kübrâ (en büyük felâket), hâkka (gerçek olacak olay), gâşiye (şiddetiyle korku veren ve sarsan), Kâria (kapıyı çalacak gerçek) gibi isimler de kullanılmıştır. Kur'an-ı Kerîm'de "kıyametin kopma zamanı" anlamında kırk yerde geçen sâat kelimesinin yer aldığı âyetlerde kıyametin mutlaka vuku bulacağı belirtilir. Onun kopuş zamanı yaklaşmış ve alâmetleri ortaya çıkmıştır. Ansızın gerçekleşecek olan kıyametin kopuş zamanına ait bilgi Allah nezdindedir, dünyadaki davranışlarının karşılığını görmeleri için bunun zamanı insanlardan gizlenmiştir. (M. F. Abdülbâk?, el-Mu?cem, "sâ?at" md.)

Rabbimiz Kur'an'ın 'da: “Resulüm! Sana, kıyametin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. Onlara de ki: Onu ancak Rabbim bilir, onun vaktini, Ondan başka belirtecek yoktur. Göklerin ve yerin, ağırlığını kaldıramayacağı o saat, sizlere ansızın gelecektir. Sen sanki biliyormuşsun gibi sana ısrarla soruyorlar. Onlara de ki: Onu bilmek ancak Allah'a mahsustur, ama insanların çoğu bu gerçeği bilmez.” (Araf Suresi, 187)

“İnsanlar senden kıyametin zamanını soruyorlar. Onlara de ki: Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.” (Ahzab Suresi, 63)

“Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi yalnız Allah'a aittir. Onun bilgisi dışında hiçbir ürün kabuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara: "Bana koştüğunuz ortaklar nerede?" diye seslendiği gün: "Sana, buna dair bizden hiçbir şahit olmadığımı arz ederiz" derler.” (Fussilet Suresi,47)

“Senden kıyametin ne zaman gelip çatacağını sorarlar. [Allah bildirmedikçe] sen onu nereden bilirsin ki? Onu ancak Allah bilir.” (Naziât Suresi, 42-44)

“Hak olan vaad/kıyamet yaklaşmıştır. (O, vuku bulduğunda) kâfirlerin gözleri yuvalarından fırlayacak ve (diyecekler ki:) “Eyvahlar olsun bize! Muhakkak ki biz, bundan gaflet içerisindeydik. (Hayır, öyle değil!) Bilakis, biz zalimler idik.” (Enbiya Suresi, 97)

“ O söz/kıyamet başlarına gelip (zamanı yaklaşıncı) onlara yerden kendileriyle konuşan bir Dabbe (olağanüstü bir canlı) çıkarırız. Onlara: “İnsanlar bizim ayetlerimize yakinen inanmıyorlardı.” (der) **(Neml Suresi,82)**

“Dabbe” kıyamet yaklaştığında yerden çıkarılacak ve insanlarla konuşacak olan bir canlıdır. Kıyametin yaklaştığının alametidir.

“Onlar, kıyametin ansızın gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? İşte, onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) başlarına geldiğinde nasıl öğüt alacaklar ki?” **(Muhammed Suresi, 18)**

Müslüman için esas olan kıyamet vaktini bilmek değil, bir Kur’ân haberi olan kıyamet saatinin geleceğine kesin olarak inanmak ve dünyanın geçici olduğunu kabul ederek, kıyamet saati ile birlikte geleceği asla şüphe götürmeyen kendi küçük kıyameti olan ölüme, dolayısıyla ebedî hayata hazırlık yapmaktır.

Kıyametin zamanı bildirilmemekle beraber, Peygamber Efendimizin (s.a.v) haber verdiği, kıyamet saati ile ilgili olarak bir kısım alâmetler ve işaretler söz konusudur.

Hadislerde de kıyamet alâmetleri eşrâtü's-sâa tabiriyle ifade edilir. Bu hadislerde belirtildiğine göre Hz. Peygamber kıyametin kopuş zamanını bilmediğini söylemiş, ancak kopmasından önce vuku bulacak bazı olayların onun yaklaştığının alâmetleri sayılacağını haber vermiştir. (Buhârî, "Îmân", 37)

Kıyametin Oluşu ve Başlangıç Alâmetleri

Ahiret âlemi başlamadan önce, yukarıda da işaret ettiğimiz gibi, bütün insanların ve bütün âlemlerin başına kıyamet kopacaktır. Bu kıyametin kopmasını “Sûr’a birinci üfürüş” olayı meydana getirecektir. Şöyle ki: Melek İsrafil (a.s) “Sûr” denilen ve niteliği ve Yüce Allah tarafından bilinen bir ses verme cihazına üfurecektir. Bundan çıkan korkunç bir ses ile bütün canlılar ölecek, her şey altüst olacaktır.

Bildiğimiz yer sarsıntıları, su basmaları, yanardağların patlamaları, yıldırımların düşmesi ve yerlerin çökmesi gibi bir takım olaylar yüzünden yeryüzünde ne korkunç ve ne büyük felaketler meydana gelmektedir. Bunlardan her biri, Yüce Allah’ın büyük kudretini gösteren nişanlardır.

İşte yeryüzünde ve göklerde büyük kıyametin kopması da, bizce bilinmeyen çok korkunç bir ses ve gürültü ile (Sûr'a üfürülmenin dehşeti) ile olacaktır. Kim bilir, hatır ve hayalimize gelmeyen daha nice büyük olaylar ve görüntüler buna eşlik edecektir. Bütün âlemlerdeki düzen ve ölçü, ancak Yüce Allah'ın eseridir. O'nun kudretinin delilidir. Yüce Allah bu düzen ve ölçüyü herhangi bir sebeple bir an içinde kaldırıncı, bütün varlıklar hemen altüst olur, maddeler arasındaki bağlantılardan hiç bir eser kalmaz, hiç bir canlının yaşamasına imkân kalmaz.

Hız. Enes (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki: **"Kıyamet kopmazdan önce gece karanlığının parçaları gibi fitneler olacak. (O vakit) kişi mü'min olarak sabaha erer de kâfir olarak akşama kavuşur. Mü'min olarak akşama erer, kâfir olarak sabaha kavuşur. Birçok kimseler azıcık bir dünyalık mukabilinde dinlerini satarlar."** (Tirmizî, Fiten 30)

Ebu Hureyre (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki: **"Otuz kadar yalancı deccaller çıkmadıkça kıyamet kopmaz. Bunlardan her biri Allah'ın elçisi olduğunu zanneder."** (Tirmizî, Fiten 43, Ebu Davud, Melahim 16)

Hız. Ebu Hureyre (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki: **"Güneş, battığı yerden doğmadıkça kıyamet kopmaz. Batıdan doğunca, insanlar görür ve hepsi de iman eder. Ancak, daha önce inanmamış veya imanının sevkiyle hayır kazanamamış olan hiç kimseye bu iman fayda sağlamaz."** (Buharî, Rikak 39, İstiska 27, Zekât 9; Müslim, İman 248, Ebu Davud, Melahim 12.)

Ebu Said (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki: **"Ruhumu kudret elinde tutan Zat-ı Zülcelal'e yemin olsun ki, vahşi hayvanlar insanlarla konuşmadıkça, kişiye kamçısının ucundaki meşin, ayakkabısının bağı konuşmadıkça, kendisinden sonra ehlinin ne yaptığını dizi haber vermedikçe kıyamet kopmaz."** (Tirmizî, Fiten 19)

Hız. Enes (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki: **"Kıyamet Allah Allah diyen bir kimsenin üzerine kopmayacaktır."** (Müslim, İman 234, Tirmizî, Fiten 35) Hadisin bir başka veçhinde: **"Yeryüzünde Allah Allah diyen kaldıkça kıyamet kopmaz."** buyrulmuştur.

Hz. Enes (r.a) anlatıyor: "Resulullah (s.a.v) buyurdular ki:"Zaman yakınlaşmadıkça kıyamet kopmaz. Bu yakınlaşma öyle olur ki, bir yıl bir ay gibi, ay bir hafta gibi, hafta da bir gün gibi, gün saat gibi, saat de bir çıra tutuşması gibi (kısa) olur." **(Tirmizî, Zühd 24)**

YEDİ ŞEY GELMEDEN EVVEL ACELE EDİNİZ

Resûlullah -sallâllâhu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: *"Yedi şey gelmeden evvel, sâlih ameller işlemekte acele ediniz! Yoksa siz gerçekten;*

1. *(İbadeti, helâl ve haram hudutlarını) unutturan fakirlik,*
  2. *Azdıran zenginlik,*
  3. *(Her şeyi) bozup perişan eden hastalık,*
  4. *Aklı ve idrâki zaafa uğratarak saçma-sapan konuşturan ihtiyarlık,*
  5. *Ansızın geliveren ölüm,*
  6. *Gelmesi beklenen şeylerin en şerlisi Deccâl ve,*
  7. *Kıyâmetten başka bir şey mi beklediğinizi sanıyorsunuz?*
- Kıyâmet ise, belâsı en müthiş ve en acı olandır." (Tirmizî, Zühd, 3/2306)*

Hadislerde belirtildiğine göre kıyametin kopuşu ansızın vuku bulacak, bu sırada alışveriş yapanlar işlerini bitirmeden, yemek yiyenler lokmasını ağzına götüremeden, havuz yaptıran kişi havuzuna giremeden ve devesinin sütünü sağan kimse bunu misafirine ikram edemeden kıyamet kopacaktır. **(Buhârî, "Fiten", 25)**

Kıyametin alâmetlerine gelince: Bunlar, Eşrat-ı Saat (Kıyamet Alametleri) denen bazı tuhaf ve çirkin olağanüstü olaylardır. Bunların meydana geleceğini Peygamber efendimiz bildirmiştir. Bütün bu olaylar Yüce Allah'ın kudretine göre, hiç bir zaman imkânsız sayılamaz. İçinde yaşadığımız bu âlemdeki olayların her biri, acaib bir yaratışın ve büyük bir kudretin nişanıdır, bir üstünlük örneğidir. Artık Kıyamet Alâmetleri denilen bu olayları düşünen hangi insan imkânsızı görebilir?

Bundan önce varlıklarına imkân verilmeyen nice büyük icatlar zaman zaman ortaya çıkmıyor mu? İnsanların zekâ ve çalışmaları sayesinde böyle bir takım büyük ve güzel şeyler meydana geldiği halde, yaratıcımızın büyük kudreti ile artık nelerin meydana gelebileceğini düşünelim

“Bütün bunları yaratmak Allah’a güç değildir.” (İbrahim:20)

Hadis şerhleriyle "fiten" ve "melâhim" türü kitaplarda kıyamet alâmetleri hakkında çeşitli rivayetler Hz. Peygamber(s.a.v)Efendimize atfedilir. Bu rivayetlerde ahlâkî bozuluşa, dinî-içtimaî hadiseler ve tabiat olaylarına ilişkin oldukça ayrıntılı bilgilere yer verilir. Nakledilen metinlere göre kıyamet alâmetleri şöyle gelişecektir:

KIYAMET ALAMETLERİ

Kıyamet alâmetlerini dört kısımda inceleyeceğiz:

1-Kıyametin İlk Habercileri: İnsan iradesi dışında gerçekleşen, Allah’ın din ile ilgili tasarrufları. Yani, son peygamberin (asm) gönderilmesi, son kitabın indirilmesi, son dinin gelmesi, Allah’ın, kıyamete doğru, bizim için haber ve işaret taşıyan ilk tasarruflarını teşkil eder. Başka bir ifadeyle, Peygamber Efendimiz (asm) hakkında “Ve hâteme’n-Nebiyyîn” (peygamberlerin sonuncusu)5 buyuran Kur’ân, bu hükümle bildiriyor ki, peygamberlik halkasının sonuncusu olan Peygamber Efendimiz’in (asm) şahsı, vazifesi, kitabı ve dini ilk kıyamet alâmeti ve habercisidir. **Keza, “İkterabeti’s-Saati” (Kıyamet yaklaştı)(Kamer Sûresi. 1)buyuran Kur’ân, bizzat bir kıyamet alâmetidir.**

2-Kıyametin Küçük Alâmetleri: Kıyametten önceki zamanlarda değişik yoğunluklarla meydana gelen ve genelde insan iradesinin eseri olan olumsuz olaylar zinciridir. Meselâ, ehliyetsiz insanın söz sahibi olması, adam öldürme olaylarının artması, dinin ihmâl edilmesi, ahlâkın bozulması, savaşların artması, depremlerin artması, dünyaya dalınması, şarabın açıktan içilmesi, zinanın yaygınlaşması, cehaletin artması bunlardan bazılarıdır.(**Buhari, Tefsir, 79; Hudud, 20; Fiten, 25; Tirmizi, Fiten, 34, İbn-i Mace, Fiten, 25; Ebu Davud, Sünnet, 15)**

Kıyametin küçük alâmetleri nelerdir?

Kıyametin kopmasına yakın önce küçük alâmetler çıkacaktır. Sonra da büyük alâmetler çıkacaktır. Kıyametin küçük alâmetleri ile ilgili hadis-i şeriflerden bazıları şunlardır:

• (İnsanlar camilerle ve camilerin süsüyle övünmedikçe kıyamet kopmaz.) [İbni Mace]

- (Erkek erkeklerle, kadın kadınla yetinmedikçe, kıyamet kopmaz.) [Hatib]
- (Fitneler artmadıkça, kıyamet kopmaz.) [Buhari]
- (İnsanlarda cimrilik artar ve kıyamet kötülerden başkası üzerine kopmaz.) [İ. Neccar]
- (Ahlaksızlık ve fuhuş açık olmadan komşular kötüleşmeden hainler emin, eminler hain sayılmadan, akrabalık arasında soğukluk olmadan kıyamet kopmaz.) [İ. Ahmed]
- (Yemin ederim ki, cimrilik, fuhuş meydana çıkmadıkça, emine hıyanet edilip, haine güvenilmedikçe, iyiler helak olup kötüler kalmadıkça kıyamet kopmaz.) [Hakim]
- (Yağmurların bereketi kaldıkça kıyamet kopmaz.) [Ebu Ya'la]
- (Yeryüzünde Allah diyen Müslüman kaldıkça kıyamet kopmaz.) [Müslim]
- (Zamanda yakınlık olmadıkça, bir yıl bir ay gibi, bir ay bir hafta gibi, bir hafta bir gün, bir gün bir saat gibi kısa gelmedikçe kıyamet kopmaz.) [Tirmizi]
- (İlim kalkmadıkça, depremler, katliamlar çoğalmadıkça kıyamet kopmaz.) [Buhari]
- (Mal çoğalıp artmadıkça kıyamet kopmaz. Öyle ki, zekât verilecek kimse bulunmaz. Birine zekât teklif edilince, “Benim buna ihtiyacım yok” der.) [Buhari]
- (İki büyük taife, davaları bir olduğu halde, çarpışmadıkça, kendilerine Allah’ın resulüyüm [peygamberim] diyen yalancılar çıkmadıkça kıyamet kopmaz.) [Buhari]
- (Müslümanlar Yahudilerle savaşmadıkça, taşlar bile, “Ey Müslüman şu arkamda gizlenen Yahudi’yi öldür” diye haber vermedikçe kıyamet kopmaz.) [Buhari]
- (Yetmiş tane resulüm diyen yalancı çıkmadıkça kıyamet kopmaz.) [Taberani]
- (Erkekler azalacak, kadınlar çoğalacak.) [Buhari]
- (Bir erkek çocuk bir kadın gibi kıskanılmadıkça kıyamet kopmaz.) [Deylemi]
- (Livata mubah sayılmadıkça, gökten taş yağmadıkça kıyamet kopmaz.) [Deylemi]

- (Çocuklar öfkeli olmadıkça, büyüğe saygısızlık yapılmadıkça kıyamet kopmaz.) [Harâiti]
- (Kıyamet kopmadan yüz yıl öncesinde yeryüzünde Allah’a ibadet eden kalmaz.) [Hâkim]
- (“Keşke şu kabirdeki ben olsaydım” denmedikçe kıyamet kopmaz.) [Müslim]
- (Deprem, fitne, katillik artmadıkça, kıyamet kopmaz.) [Buhari]
- (Kardeşler farklı dinden olmadıkça kıyamet kopmaz.) [Deylemi]
- (Kötüler dünyaya hâkim olmadıkça kıyamet kopmaz.) [Tirmizi]
- (Kıyamet ancak kötü insanların başına kopar.) [Müslim, İbni Mace]
- (Kur’an-ı kerim kalkmadıkça kıyamet kopmaz.) [Ebu Nuaym]
- Kıyamet yaklaştığı zaman şunların da olacağı bildirilmiştir:
- (İnsanlar temizlikte fazla titiz olacak, vesvese edip dinde haddi aşacaklar.) [Ebu Davud]
- (Çeşitli isimler altında şaraplar çıkacak, helal sayılacak.) [İ. Ahmed]
- (Ortalık bozulacak, dine uymak avuçta ateş tutmak gibi zor olacak.) [Hâkim]
- (Köpek beslemek, evlat yetiştirmekten daha cazip olacak.) [Hâkim]
- (Kötü kadınlar, çoğalıp, fuhuş bir toplum içinde yayılırsa, halk, daha önce görülmemiş [frengi, aids gibi] bulaşıcı hastalıklara maruz kalacak. Ölçüde, tartıda hile yapılacak ve geçim darlığı baş gösterecek.) [Beyheki]
- (Çalgtı her yere yayılacak, güvenlik güçleri çoğalacak.) [Beyheki]
- (İşler, ehli olmayana verilecek.) [Buhari]

- (Bu dinin başlangıcı gibi, sonu da garip olacak!) [Tirmizi]
- (Kur'an [Radyo, TV gibi] çalgı aletlerinden okunacak.) [Tergib-üs-salât]
- (Sadece tanıdıklara selam verilecek ve yazarlar çoğalacak.) [Hâkim]
- (Zengine malı için tazim edilecek, fuhuş yayılacak, piçler çoğalacak. Büyüğe hürmet, küçüğe de merhamet edilmeyecek. Kurtlar, kuzu postuna bürünecek.) [Hâkim]
- (Tehiyyet-ül-mescid namazı kılınmaz olur.) [Taberani]
- (İlim kalkar, cehalet, anarşi ve ölüm çoğalır.) [İbni Mace]
- (Ulema, halkın istediği yönde fetva verip, helale haram, harama helal derler; Kur'anı ticarete, menfaate alet ederler.) [Deylemi]
- (İnsanlar, yalnız malın, paranın gelmesini düşünecekler, helalini, haramını düşünmeyecekler.) [R.Nasîhin]
- (Bir camide binden fazla kişi namaz kılacak, fakat, içlerinde bir tane mümin bulunmayacak.) [Deylemi]
- (İzinsiz ticaret yapılmaz.) [Müslim]
- (Vahşi hayvanlar, insanlarla konuşmadıkça kıyamet kopmaz.) [Tirmizi]
- (Kıyamet alametleri bir ipteki boncukların peş peşe kopması gibi birbirini takip eder.) [İ.Ahmed, Taberani]
- (Kıyamet Cuma günü kopacaktır.) [Buhari]
- Hadis-i şerifle bildirilen kıyametin diğer alametlerinden bazıları da şöyledir:
  - 1- Emanete riayet kalkar.
  - 2- Veled-i zina çoğalır.
  - 3- İçki çok içilir.
  - 4- Zekât verilmez.
  - 5- Hanıma uyup, anneye isyan edilir.
  - 6- Erkekler ipek giyer.

- 7- Zararından korunmak için insanlara mudara edilir.
- 8- Gençler fâsık olur.
- 9- Daha önce yaşamış âlimler cahillikle suçlanır.
- 10- Tefecilik, faiz aşikâre olur.
- 11- Bilgin veya âlim denilenlerde, zerre kadar iman olmaz.
- 12- İslam'a uymak ayıp sayılır.
- 13- Herkese iyilik eden Müslüman ahmak sayılır.
- 14- İslam'a uymak, ateşi elde tutmak gibi zor olur.
- 15- Mescitlerde, toplantılarda fâsıkların sesi yükselir.
- 16- Cihad terk edilir.
- 17- Bid'atler yayılır.
- 18- Günaha teşvik artar.
- 19- İyiliğe mani olunur.
- 20- Emr-i bil maruf ve nehy-i anil münker kalkar.
- 21- Komşuluk kötüleşir.
- 22- Camilerde Kur'an-ı kerim teganni ile okunur.
- 23- Aşağı kimseler söz sahibi olur.
- 24- Zararından korunmak için insanlara ikram olunur.
- 25- Çalgı aletleri çoğalır. Her yerde çalgı çalınır.
- 26- Anarşi çoğalır.
- 27- Adam öldürmek çoğalır.
- 28- Dine uymak, güzel ahlaklı olmak ayıp sayılır.
- 29- Cansızlar da konuşur.

3-Kıyametin yaklaştığını haber veren, doğrudan inançla ilgili hadiseler zinciri:

A-Deccalın çıkması: Kıyametin yaklaştığını haber veren doğrudan inançla ilgili hadiselerden birisi deccalın çıkmasıdır. Deccal, Allah inancını inkâr eden, dinde nifak tohumları atan bir cereyanın başı olarak boy gösterecek, elinde istidrac denilen bir takım olağan üstülükler bulunacak, bununla insanları etkisi altına alacak, yalanla ve aldatmayla iş görecektir ve insanları dinsizliğe ve dünyevileşmeye çağıracaktır. Deccalın ve ektiği dinsizlik tohumlarının Hazret-i İsa tarafından öldürüleceği de bildirilmiştir.

Ye'cüc ve Me'cüc'e karşı Sedd-i Zülkarneyn

B-Hazret-i Mehдинin gelmesi: İnsanlık tarihinde fitne ve fesat tohumlarının atıldığı ve insanların topluca dinsizliğe kaydırıldığı hiçbir dönem yoktur ki, Allah (cc) o döneme özgü olarak hak yolu gösteren bir tebliğci, hakikatin mücadelesini veren bir peygamber göndermemiş olsun. Son peygamberle beraber peygamberlik kapısı kapandığına göre, deccalın meydana getirdiği dinsizlik rüzgârına karşı Cenab-ı Hakkın hiçbir kimseyi görevlendirmeyeceğini düşünmek gerçekçi olmaktan uzaktır. Şu halde, deccal fırtınasına karşı Allah'ın âdeti ve imtihan sırrı bir kişinin görevlendirilmesini gerekli kılacaktır ki, Hazret-i Mehdi o kimsedir. Nitekim Hazret-i Mehдинin geleceğini, takva ehline imam olacağını, deccalın tahribatına karşı dinde tamirat yapacağını, deccalın ektiği fitne tohumlarını kurutarak umumi sulhu temin edeceğini, Hazret-i İsa'nın da kendisine tabi olacağını Peygamber Efendimiz (s.a.v) Cenab-ı Hakkın vaadine dayalı olarak bildirmiş bulunmaktadır. (İ.Rabbani, Mektubat, s. 60)

C-Hazret-i İsa'nın (a.s) gökten inmesi: Hazret-i İsa'nın, İslamiyet'ten bir önceki din olarak kendisinin getirdiği, fakat bozulmuş olan Tevhid dinini Allah'ın rahmetiyle yeniden Tevhid çizgisine çekmek ve dinini İslamiyet ile omuz omuza getirerek, dinsizliğe karşı İslamiyet ile bir güç birliği oluşturmak gibi bir görevle gökten ineceğini Peygamber Efendimiz (s.a.v) bildirmiştir. (Mektubat, s. 60)

4-Kıyametin Büyük Alametleri: Kıyametin başlaması esnasında görülecek, insan iradesinin dışında gerçekleşen olaylar zinciridir. Bu alametleri sıralayacak olursak: Kıyametin kopmasına yakın önce küçük alametler çıkacaktır. Sonra da büyük alametler çıkacaktır.

KIYAMETİN BÜYÜK ALAMETLERİ

Müslim, İbni Mace, Ebu Davud, Nesai, Tirmizi, İ. Ahmed, Taberani, İbni Cerir ve İbni Hibban'daki hadis-i şerifte, şu on alametin çıkacağı bildirilmiştir:

1- Hazret-i Mehdi gelecek

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: (Kıyamet kopmadan önce, Allahü teâlâ, benim evladımdan birini yaratır ki, ismi benim ismim gibi, babasının ismi, benim babamın ismi gibi olur. Ondan önce dünya zulümle dolu iken, onun zamanında adaletle dolar.) [Tirmizi]

(Mehdi'nin başı hizasında bir bulut olacak, buluttan bir melek, "Bu Mehdidir, sözünü dinleyin" diyecektir.) [Ebu Nuaym]

(Kıyamet kopmadan önce, Allah'ı Teâlâ, benim evladımdan birini yaratır ki, ismi benim ismim gibi, babasının ismi, benim babamın ismi gibi olur. Ondan önce dünya zulümle dolu iken, onun zamanında adaletle dolar.) [Tirmizi] **Ebu Davud ve Tirmizi'nin Sünen'lerinde yeralan bazı hadislere göre Mehdi'nin çıkması da Kıyâmet'in büyük alametlerindendir (Sünen-i Tirmizî, IV, s.1-93: Sünen-i Ebu Davud, N. Şr. M.Abdul Hamid IV, 100, 106).**

2- Deccal gelecek: Deccâl, kıyâmette zuhur edecek yalancı bir kişidir, Islâm Dini'ni ve Müslümanları ifsad edip, kötülüğe ve bozgunculuğa sevk etmek isteyecektir. (Deccal çıkar, tanrı olduğunu söyler. Onun tanrılığına inanan kâfir olur.) [İ. E. Şeybe]

Deccal'ın sağ gözünün kör olduğu, iki gözünün arasında "kâfir" yazdığı, çocuğunun olmadığı, Medine'ye ve Mekke'ye giremeyeceği, ortaya çıktıktan sonra yeryüzünde kırk gün kalacağı, bu süre içerisinde istidrac türünden bazı olağanüstü olaylar göstereceği, daha sonra da yine kıyâmetin büyük alametlerinden olan Hz. İsa'nın yeryüzüne inmesiyle onun tarafından öldürüleceği sahih Hadislerde belirtilmiştir (Buhârî, Fiten, 26; Müslim, Fiten, 37, 39, 40, 91, 101, 110, 112).

3- Hazret-i İsa gökten inecek: Hazret-i İsa'nın gökten inerek bir müddet Peygamberimizin şeriatı ile amel etmesi...

Ehl-i sünnet itikadına göre Kıyâmetin vukuundan önce Hazreti İsa yeryüzüne inecek, hristiyanları Islâm'a davet edecek, Deccâl'ı öldürecek, Hazreti Peygamber (s.a.v)'in şeriatı ile hükmedecektir. Vefat ettiğinde Medine-i Münevverede Efendimiz(s.a.v)'in ayak ucuna defnedilecek. (Buhârî, Büyû, 102; Müslim, İmân, 242-247).

Kur'an-ı kerimde mealen buyruluyor ki:

•(Allah'ın Resulü Meryem oğlu İsa'yı öldürdük dedikleri için Yahudileri lanetledik. Onlar İsa'yı öldürmediler, asmadılar da. Öldürülen, kendilerine İsa gibi gösterildi.) [Nisa Suresi, 157]

•Hazret-i İsa göğe kaldırılmıştır. (Nisa Suresi,158)

•(Elbette o [Hazret-i İsa'nın Kıyamete yakın gökten inmesi], Kıyametin yaklaştığını gösteren bilgidir. Sakın bunda şüphe etmeyiniz!) [Zuhuruf Suresi,61, Beydavi]

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

(İsa, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kıracak, [Hristiyanlığı kaldıracak] domuzu öldürecek, [domuz etini yasaklayacak] İslam'dan başka şeyi yasaklayacaktır.) **[Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Ebi Şeybe]**

(İsa inince, her yerde sükûn, emniyet meydana gelir. Öyle ki aslanla deve, kurtla kuzu serbestçe dolaşır, çocuklar yılanlarla oynar.) **[Ebu Davud]**

(On alamet çıkmadan kıyamet kopmaz. Biri İsa'nın gökten inmesidir.) **[Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İ. Mace, Nesai, İ. Ahmed, Taberani, İ. Hibban, İ. Cerir]**

4- Dabbet-ül-arz çıkacak: Kıyâmet'ten önce çıkacağı bildirilen bir yaratıktır. Kelime anlamı "yer hayvanı" demektir. Kur'an-ı Kerim'de "Kendilerine söylenmiş olan başlarına geldiği zaman, yerden bir çeşit hayvan (dâbbe) çıkarırız ki o, onlara, insanların âyetlerimize kesin olarak inanmadıklarını söyler" (en-Neml, Suresi,82) buyurulmaktadır.

Bu husustaki hadis-i şeriflerden birinin meali şöyledir:

Peygamber(s.a.v)Efendimiz; Dâbbetü'l-arz hakkında "Çıkacak olan kıyâmet alametlerinden ilki, güneşin batı tarafından doğması ile, bir kuşluk vakti insanlara karşı bir dâbbenin (hayvanın) zuhurudur. Bu iki alametten biri, arkadaşından evvel olur. Akabinde diğeri de onun izi üzerinde yakın olarak meydana gelir" (Müslim, Fiten, 118) buyurmuştur.

(Dabbet-ül arz, Musa'nın asası ile mümine dokunur, alnına Cennetlik yazılır, yüzü nurlanır. Kâfire, Süleyman'ın mührü ile vurur, Cehennemlik yazılır, yüzü simsiyah olur.) **[Tirmizi]**

(O söz başlarına geldiği zaman, [Kıyamet alametleri zuhur edince], onlara yerden bir hayvan çıkarırız, bu hayvan, onlara, insanların âyetlerimize kesin iman etmemiş olduklarını söyler.) **[Neml Suresi, 82, Tefsir-i Kurtubi]**

5- Yecüc ve Mecüc çıkacak:Kıyâmetin vukuundan önce çıkarak "yeryüzünde bozgunculuk yapacak" (el-Kehf Suresi,94) olan asılları ve soyları belirsiz iki insan topluluğudur (Muhammed Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili, IV, 3288).

Hz. ZülKarneyn(a.s)'in önlerine yaptığı seddin yıkılarak(Yecüc ve Mecüc, set yıkılıp her tepeden akın ederler.) (el-

Enbiya Suresi, 96) açılması ile yeryüzüne dağılacaklar insanlara saldıracak, kentleri yakıp-yıkarak harabe haline getireceklerdir. Bazı rivayetlerde bu seddin Çin seddi olduğu zikredilir. **(Muhammed Hamdi Yazır, a.g.e., IV, 3291, 3374; Buhârî, Enbiyâ, 7; Müslim, Fiten, 1,2) Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:**

(Yecüc ve Mecüc, kıyametin ilk alametlerindendir.) [İbni Cerir]

6- Duman çıkacak, Duhan'ın çıkışı: Duman anlamına gelen duhan da kıyâmetin büyük alametlerinden biridir. **(Müslim, Fiten, 39).** Kıyâmetin vukuundan önce dünyayı bir duman bulutu kaplayarak, kırk gün ve kırk gece kalacak, mü'minler nezleyle tutulmuş gibi, kâfirler ise sarhoş gibi olacaklardır.

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Gökten bir duman çıkacağı günü gözetle!) [Duhan 10]

Hadis-i şerifte de buyuruldu ki:

(Dumanın tesiri mümine nezle gibi gelir, kâfire ise çok şiddetlidir.) [Ebu Davud]

7- Güneş batıdan doğacak: Güneşin Batıdan doğması, insanlar topluca iman edecek, ancak daha önce iman etmemiş olanların imanları kendilerine bir yarar sağlamayacaktır **(Tecrid-i Sarıh Tercümesi, XII 307; Müslim, Fiten, 118).**

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Güneş batıdan doğmadıkça kıyamet kopmaz. O zaman herkes iman eder, ama imanı fayda vermez.) [Buhari, Müslim]

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:

(Rabbinin bazı âyetleri [alametleri] geldiği gün, önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış kimseye, o günkü imanı fayda vermez.) [Enam Suresi,158]

İslam Âlimleri, bu âyetteki alametlerden birinin de güneşin batıdan doğması olarak bildirmişlerdir. Yukarıdaki hadis-i şerif de zaten bunu açıkça bildiriyor.

8- Ateş çıkacak: Doğuda, Batıda, Arap Yarımadasında olmak üzere üç bölgede yer çöküntülerinin meydana gelmesi de Kıyâmet'in büyük alametlerindendir. **(Müslim, Fiten, 39)**

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Hicazdan çıkan ateş, Basra'daki develerin boyunlarını aydınlatır.) [Müslim]

9- Yer batması görülecek:

Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(Doğu, Batı ve Ceziret-ül Arab'da yer batışı görülecek.)

[Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Mace]

10- Kâbe yıkılacak:

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

(Bir Habeşli Kâbe'yi tahrip edecektir. Onu şu anda siyah elleri ile Kâbe'nin taşlarını bir bir söker halde görüyorum.) [Buhari, Müslim]

Hız. Peygamber (s.a.v)Efendimiz, Kıyâmetin kötü insanlar ve kâfirler üzerine kopacağını bildirmiştir. Bu hadislere göre Kıyâmet kopmadan önce mü'minlerin ruhları alınacak ve onların âhirete göçmeleri sağlanacaktır. (Buhari, Fiten, 5; Müslim, imare, 53)

Ashab-ı kiramın büyüklerinden Abdullah bin Ömer "r.a" hazretleri, (Güneş, batıdan doğduktan sonra, Kıyâmet kopana kadar, insanlar 120 yıl daha kalacak, öyle ki fidan bile dikeceklerdir) buyurdu. (Kurtubî)

Hadis-i şerifte, (Güneş batıdan doğmadıkça Kıyâmet kopmaz. O zaman iman edenin imanı fayda vermez) buyuruluyor. (Buhârî, Müslim)

Henüz Güneş batıdan doğmadan, (Mehdi geldi, Kıyâmet yakında kopacak) diyenlere itibar etmek ne kadar büyük yanlıştır.

İmam-ı Rabbanî(k.s) hazretleri buyuruyor ki:

Kıyâmet kopacağı zaman, yıldızların yerlerinden ayrılıp dağılacağı, göklerin parçalanacağı, yeryüzünün ve dağların param parça olacakları Kur'an-ı kerimde açıkça bildirilmektedir. **Birkaç âyet-i kerime meali şöyledir:**

(Sura bir kere üfürülünce, yeryüzü ve dağlar, yerlerinden kaldırılıp silkilecektir. O gün Kıyâmet kopacak, gök yarılacak ve dağılacaktır.) [Hakka Suresi, 13-16]

(Güneşin karardığı, yıldızların yerlerinden ayrılıp döküldükleri, dağların dağılıp saçıldıkları, denizlerin kaynadığı zamana...) [Tekvir Suresi,1-2]

(Göğün yarıldığı ve yıldızların dağılıp yok oldukları zaman...)

[İnfitar Suresi, 1-2]

(Her şey yok olacak, yalnız O kalacaktır!) [Kasas Suresi, 88]

Kur'an-ı kerimde, bunlar gibi, daha nice âyetler vardır. Bunların yok olacıklarına inanmamak felsefecilerin yaldızlı yalanlarına aldanmak olur. Mahlûkların yok olacıklarına inanmak, yoktan var edildiklerine inanmak gibi, imanın şartıdır. İnanmak elbet lazımdır. (Mektubat,3/57)

Hadis-i şeriflere inanmak imandandır, inkâr etmek maksadıyla teville kalkışmak sapıklıktır. Hele mütevatir olan bir hadis-i şerifi inkâr etmek, küfür olur. Bu hadis-i şeriflere kimse inanmaz demek, asırlardan beri gelen âlimlere ve Müslümanlara çok çirkin bir iftiradır. Bu çirkin tevilin sebebi şudur:

Hazret-i Mehdi gelince, Deccal ve Dabbet-ül-arz da çıkacağı için, Mehdi geldi diyebilmek için bunları tevil etmek zorunda kalıyorlar. Tevil etmezlerse kendilerinin veya hocalarının Mehdi olduğunu nasıl söyleyecekler ki?

Güneşin batıdan doğması, Deccal ve Dabbet-ül-arz gibi alametler, olağanüstü yani harikulade olaylardır. Elbette akılla izah edilemez. Peygamber (s.a.v)efendimizin bin kadar mucizesi görülmüştür, ama yine de Ebu Cehil gibiler inanmamıştır. İbrahim aleyhisselamı ateş yakmadığı halde, Nemrut ve avenesi iman etmemiştir. Musa aleyhisselamın âsâsı büyük bir yılan olduğu halde, Firavun ve taraftarları iman etmemiş, sadece sihirbazlar iman etmiştir. İsa aleyhisselamın, birçok mucizesi olmuştur. Körleri iyi etmesi, ölüleri diriltmesi gibi mucizeleri görüldüğü halde, 12 kişiden başka, iman eden olmamıştır. Bu 12 kişi de, sadece mucize gördükleri için değil, Peygamber olduğuna inandıkları için, iman etmişlerdir. Salih aleyhisselamın devesi, her kapıya giderek sütünü sağdırmış ve sütü hiç eksilmediği halde, inanmayıp deveyi kesmişlerdir. Evliya-yı kiramdan da, binlerce kerametler zuhur ettiği halde, bunları gören gayrimüslimlerden, iman etmeyen çoktur. Demek ki, mucize ve keramet gibi olaylar, imtihanı bozmuyor.

Kıyametin bu büyük alametleriyle, (Akıl alacak şey değil) diye alay etmek büyük felakettir. Hem de, Allah böyle şeyler yaratamaz anlamı çıkar ki, onun kudretinden şüphe etmek olur. Harikulade olaylar olduğu için, bu alametleri tevil etmek, çok yanlış olur. Zaten, Dabbet-ül arz, Deccal ve güneşin batıdan doğması gibi, kıyametin büyük alametleri görüldükten sonra, (İman edin) denmiyor ki, aksine

imtihan müddetinin bittiği, bundan sonra imanın kabul edilmeyeceği bildiriliyor. **Bir âyet-i kerime meali şöyledir:**

(Rabbinin bazı âyetleri [alametleri] geldiği gün, önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış kimseye, o günkü imanı fayda vermez.) [Enam Suresi, 158]

Bu âyet-i kerimeyi açıklar mahiyetteki iki hadis-i şerif meali şöyledir:

(Şu üç şey ortaya çıkınca, iman etmemiş veya imanından hayır görmemiş olana, imanı fayda vermez: Güneşin batıdan doğması, Deccal ve Dabbet-ül-arz.) [Müslim, Tirmizi, Beyheki] (Bunların peş peşe çıkacağı aşağıda açıkça bildiriliyor. “Deccal ve Dabbet-ül-arz çıktı, ama güneş 100 sene sonra batıdan doğacak” da denemez.)

(Dabbe, âyette ve hadiste bildirildiği gibi hayvan değildir) demek, âyetleri ve hadisleri tevil yoluyla inkâr etmek demektir. Bu Bâtınlığın bâtil yoludur. (Bunun Bâtını mânâsı var) yahut (Bunlar müteşabihdir) demek gerçek mânâsını inkâr etmektir. Nelerin müteşabih olduğunu dinimiz bildirmiştir. Bunlar da, genelde Allahü teâlânın zatıyla ilgili âyet-i kerime ve hadis-i şeriflerdir. Yoksa herkes kendi kafasına göre, bu da müteşabihdir diye, istediği âyet ve hadisi tevil ederse, ortada din diye bir şey kalmaz. Mealci denilen mezhepsizler de, (Salât dua demektir, namaz dinimizde yoktur, dua vardır) diyorlar. Böylece namazı inkâr ediyorlar. Salât dua demektir diyerek salâtın namaz olduğunu inkâr etmekle, Dabbe'nin hayvan olduğunu inkâr etmek arasında fark yoktur.

Mutezile denilen fırka da, Sırat, Mizan gibi akılla anlaşılması zor olan hususları, sahih hadislerle bildirilmesine rağmen, akılları almadığı için inkâr etmişlerdir. Hadis-i şerifte, (Sırat köprüsü, kıldan ince, kılıçtan keskindir) buyuruldu. (İ. Ahmed)

Yine hadis-i şeriflerde, Mizanda amellerin terazide tartılacağı bildirilmiştir. Mutezile fırkası, (Amelin ağırlığı mı olur) diyerek kabul edememiştir.

Deccal ve Dabbet-ül-arzı tevil edenler olduğu gibi, güneşin batıdan doğmasını, Hazret-i İsa ve Hazret-i Mehdi'yi de tevil ederek, (Güneşin batıdan doğması, İslamiyet'in batıdan yayılmasıdır. İsa ve Mehdi de birer akım, şahs-ı manevi olarak gelecektir) diyen bid'at

ehli sapıklar da çıkmıştır. Görüldüğü gibi, tevilin yolu açılınca, bunun sınırı olmaz. Herkes her şeyi dilediği gibi tevil edebilir. O zaman ortada din diye bir şey kalmaz.

İbni Abbas(r.a) hazretleri, Hazret-i Ömer(r.a)'in şöyle buyurduğunu bildirmiştir:

(Recmi, Deccal'ı, güneşin batıdan doğuşunu, kabir azabını, şefaati ve müminlerin günahları kadar yandıktan sonra, Cehennemden çıkartılmasını yalanlayan kimseler çıkacaktır.) [İbni Abdilberr, Kurtubî]

Hazret-i Ömer(r.a), kerametle söylediği bu sözyle, bunları inkâr eden birçok mezhepsize cevap vermiştir. Tevil yoluyla inkâr, mezhepsizlerin ortak özelliğidir. Tevil ederek, Mirac, Şakkul-kamer gibi birçok mucizeyi inkâr etmişlerdir. Açıkça (Deccal gelmeyecek) veya (Güneş batıdan doğmayacak) diyen yoksa da, tevil yoluyla inkâr eden sapıklar çoktur. Hazret-i Ömer'in de kerametle bunları bildirdiği pek açıktır. Zaten aynı tevilciler, yani kıyamet alametlerini tevil edenler; recmi, şefaati, kabir azabını ve affa, şefaate uğramayan müminlerin, günahları kadar yandıktan sonra Cehennemden çıkıp Cennete gireceği gibi birçok hususu inkâr ediyorlar. İmam-ı a'zam hazretleri de buyuruyor ki:

Yecüc ve Mecüc'ün ortaya çıkması, güneşin batıdan doğması, Hazret-i İsa'nın gökten inmesi, Deccal'ın ve diğer kıyamet alametlerinin hepsinin, aynen hadis-i şerifte bildirildiği gibi, [tevilsiz olarak] zamanı gelince gerçekleşeceğine inanırsınız. (Fıkh-ı ekber)

Hiçbir Ehl-i sünnet âlimi de bunları tevil etmemiş, müteşabih olduğunu söylememiştir. Hâşâ Resulullah, bilmece gibi mi söz söylüyor? Böyle tevil etmek, çocukların oyunda (Elma dersem çık, armut dersem çıkma) demelerine benzer. (Ben hayvan dersem sen telefon anla, insan dersem ateistliği anla) demek, dini, değiştirmek suretiyle yıkmak olur.

İmam-ı a'zam hazretlerinin bildirdiği gibi, kıyametin bütün alametlerinin, hadis-i şeriflerde bildirildiği şekilde, aynen meydana geleceğini kabul etmeli ve tevil eden inkârcılardan olmamalıdır.

A-Dabbetü'l-Arz adında bir canlı türü çıkacak ve insanlığı tehdit edecektir. Kötü ahlâkı olmayan iman ehli, iman bereketiyle bu canlı türünün tehditlerinden korunacaktır.

B-Ye'cüc ve Me'cuc adında topluluklar yeryüzünde fitne ve fesat çıkaracaklardır.

C-Kıyamete çok yakın bir süre kaldığında mü'minlerin ruhları topluca kabzedilecek ve artık "Allah Allah" diyen kalmayacaktır. Kıyamet kâfirin başına kopacaktır.

Güneş batıdan doğunca...Bediüzzaman Hazretleri bu konuda der ki: "Küre-i arz (dünya) kafasının aklı hükmünde olan Kur'ân onun başından çıkmasıyla zemin divane olup, izn-i İlahi ile başını başka seyyareye (gezegene) çarpmasıyla hareketinden geri dönüp, garptan (batıdan) şarka (doğuya) olan seyahatini irade-i Rabbani ile şarktan garba tebdil etmekle güneş garptan tulua (doğmaya) başlar Hem müsademe (çarpışma) neticesinde emr-i İlahi ile kıyamet kopar." Demek, Allah'ın emri gelince güneş aklını kaybetmiş gibi yolunu şaşıracak, yer küre bir başka kürenin çarpmasıyla rotasını değiştirecek, tersine dönmeye başlayacak ve böylece güneş batıdan doğacaktır. Güneş batıdan doğduktan sonra artık tövbe kapısı kapanacaktır. Çünkü artık imtihan dünyası kapanmış olacaktır. Çünkü artık kıyamet saati gelmiş olacaktır.(Müslim, Fiten, 39; Ebû Davud, Melahim, 11; İbn-i Mace, Fiten, 28)

AHİRETE AİT OLAYLAR

Kıyamet koptuktan bir süre sonra Yüce Allah'ın emriyle sura ikinci üfürüş olacaktır. Bunun üzerine bütün insanlar dirilerek yerlerinden kalkacaklar ve mahşer (toplantı) meydanında bir araya gelmiş olacaklardır.

Bir insanın bedeni yüz binlerce parçaya ayrılrsa, her tarafa savrulup saçılrsa ve çürüyüp kaybolrsa, yine bunlar Yüce Allah'ın ilminden ve kudretinden dışta kalmazlar. Yüce Allah dilediği zaman bunları kudreti ile bir araya toplayıp diriltir, dilediği sonuca kavuşturur. İnsanların böyle yeniden hayat bulmalarına Haşr-i Ecsad (Bedenlerin toplanması) denilir. Bu olay, ruhların bedenlerine yeniden girmesiyle meydana gelecektir.

Bilindiği gibi, ruhlar Allah'ın birer emridir. Onların gerçek halleri insanlar tarafından bilinmez. İnsanlar ölünce, onların ruhları geçici bir zaman için başka bir âleme gider. Orada dünyada yapmış olduğu işlere göre ya rahat yaşar yahut azab görür. O âleme Berzah Âlemi denir. Bu, dünya ile ahiretten başka olan bir âlemdir. Hayatla

ölüm arasında uyku hali ne ise, ölümle ahiret hayatı arasında olan Berzah âlemi de onun benzeridir. Bunun gerçek halini ancak Yüce Allah bilir.

İşte ruhlar, ebedî bir şekilde ölümden ve yok olmaktan kurtulmuş oldukları için, ahiret hayatı başlayınca her ruh, Allah'ın kudreti ile meydana gelecek olan kendi bedenine döner. Onunla birleşerek beraberce Mahşer'e gider. Bu esas bakımından cisimle ruhun bir araya gelmesinden başka bir şey değildir.

Mahşer'de her mükellef (yükümlü) insan sorguya çekilecektir. Dünyada yaptığı işleri gösteren amel defteri kendisine verilecek, dünyadaki amelleri tartıya konacaktır. Müminlerin bir kısmı peygamberlerin ve diğer büyük kimselerin şefaatine kavuşacaktır. Her insan "Sırat" denilen köprüden geçmek zorunda kalacaktır. İnsanların bir kısmı Sırat'ı geçerek Cennet'e girecek, bir kısmı da bundan geçemeyip Cehenneme düşecektir. Şöyle ki:

1) Ahiret gününde sorguya çekilme, yükümlü olan bütün yaratıkların Allah tarafından hesaba çekilmesidir. Mahşer'de büyük bir adalet mahkemesi kurulacak ve herkesden dünyada yaptıkları sorulacak, ona göre hakkında karar verilecektir.

Daha önce de insan öldüğü zaman kabrinde "Münker ve Nekir" denilen iki melek tarafından sorguya çekilecektir. Ölüye soracaklardır: Rabbin kimdir? Peygamberin kimdir? Dinin nedir? Kıblen neresidir? Buna Kabir sorgusu denir.

2) Amellerin yazılı olduğu defter, her insanın dünyada iyi ve kötü her işlediği şeyin yazılı olduğu defterdir. Melekler tarafından yazılmış olan bu defter, ahirette sahibine verilecek ve ona: "Al, kitabını oku!" denilecek ve böylece hiç bir şey gizli kalmayacaktır.

3) Mizan, Mahşer'de herkesin dünyada yapmış olduğu işleri tartmaya mahsus bir adalet ölçüsüdür ki, bununla amellerin iyi ve kötü miktarı anlaşılmış olur.

4) Sırat, Cehennem'in üzerine kurulmuş, üzerinden geçilmesi pek zor olan bir köprüdür. Bunun üzerinden Allah'ın iyi kulları çok kolaylıkla geçer. Öyle ki, bir kısmı şimşek çakar gibi aniden geçer ve Cennet'e girer. Kafirler ile müminlerden bağışlanmamış kimseler geçemeyip Cehennem'e düşeceklerdir. Kafirler ebedî olarak orada kalacaklar, müminler ise cezalarını doldurduktan sonra Cennet'e gireceklerdir.

5) Cennet, hatır ve hayale gelmeyen maddî ve manevî nimetleri içinde toplayan, hiç bir zaman yok olmayan ve bugün mevcut olan sekiz bölümlü bir mükafat alemidir. Bulunduğu yeri ancak Allah bilir.

6) Cehennem, bütün kafirlerle bazı günahkar müminler için yaratılmış olan yedi aşağı tabakaya bölünmüş bir azab kaynağıdır. Burada kafirler ebedî olarak kalacaklar ve azab çekeceklerdir. Günahkar müminler ise, bir müddet azab çektikten sonra bağışlanarak Cennet'e konulacaklardır. Cehennem'in bulunduğu yeri de ancak Yüce Allah bilir.

7) Kevser Havuzu, Mahşer günü Yüce Allah tarafından peygamberimize ikram buyurulacak olan gayet büyük bir havuzdur. Bunun çok tatlı ve berrak suyundan müminler içecekler. Mahşerin dehşetinden ileri gelen hararetlerini gidereceklerdir.

8) Şefaât, ahiret günü bir kısım müminlerin bağışlanmaları ve bazı itaatli müminlerin de yüksek derecelere ermeleri için peygamberimizin ve diğer bazı büyük zatların Yüce Allah'dan dilek ve yalvarışta bulunmalarındır.

Ahirette bütün insanlara ait hesaba çekilme işinin bir an önce yapılması için en büyük şefaatta bulunacak kimse, Hazreti Peygamber Efendimizdir. Onun bu şefaata Şefaât-ı Uzma (En büyük Şefaât) denir. Peygamberimizin sahib olduğu Cennetteki yüksek makama da Makam-ı Mahmud (Övülen Makam) denir.

Bütün bu saydığımız şeylerin aslını ve özünü ayrıntıları ile bilmek ancak Yüce Allah'a mahsusdur. Ahiretle ilgili bütün bu olayların var olduğunu kabullenmek, Yüce Allah'ın kudret ve azametini düşünüp sezebilenler için asla uzak ve imkânsız görülemez. Yüce Allah'a hamd olsun ki, biz bunların hepsine inanmış ve iman etmiş bulunuyoruz.

“Allah her şeye gücü yetendir.” (Kehf Suresi, 45)

Ahiretin Varlığındaki Hikmet

Bilindiği gibi, Yüce Allah'ın varlığı ezelîdir, ebedîdir. O'nun kudreti de sonsuzdur. Her işinde de nice hikmetler vardır. O'nun yaratıcılık sıfatı her zaman varlığını gösterecektir. O'nun yarattığı ve yaratacağı varlıkların bir kısmı devam edecektir. Kim bilir içinde yaşadığımız bu alemin ne kadar asırlar önce yaratmıştır! Sonra da bu

âlemde birtakım ibadet ve görevlerle yükümlü olmak üzere insanları seçkin bir sınıf olarak meydana getirmiştir.

Bütün bu insanlar ve diğer nice yaratılmış varlıklar boşuna mı yaratılmıştır? Geçici bir zaman için yaşayıp da sonra tamamen yok olsunlar diye mi, bu kadar mükemmel suretle meydana getirilmişlerdir?

Hayır, böyle bir iddiaya insanın vicdanı isyan eder. Her zerrede görülen hikmet buna karşı çıkar.

Şüphe yok ki, insanlar bu dünyaya bir imtihan için getirilmiştir. Bu alemde yapmış olduktan iyi ve kötü amellerinin sonuçlarına ve karşılıklarına başka bir alemde ebedî olarak kavuşmak için yaratılmışlardır. Bu dünyada herkes yaptığıının karşılığını yeter derecede görmemektedir. Nice saygı değer iyi insanlar sefil bir halde yaşarlar. Nice sapık ve azgın kimseler de, rahatlık içinde yaşayarak kötü yürüyüşlerinin cezasını dünyada görmezler.

Bu bakımdan Yüce Allah'ın adaletinin tam manasıyla gerçekleşeceği bir alem lazımdır ki, herkes yaptığı işlerin karşılığını orada bulsun. Böylece Yüce Allah'ın yaratıcılık sıfatı kendisini daima gösterebilir.

Şunu da düşünmelidir: Bu dünyada insanlar ve diğer sorumlu yaratıklar iki kısma ayrılmıştır: Bir kısmı üzerine düşen görevleri yerine getirmekte ve Allah'ın varlığına değişmez bir inançla sarılmış bulunmaktadır. Bu değişmez ve devamlı inanç sahiplerinin mükâfatları da ahiret hayatında ebedî olacaktır.

Diğer bir kısmı ise, görevlerini kötüye kullandıklarından Yaraticısını unutmuşlar ve nefislerine uyarak gittikleri sapık yolun doğruluğuna devamlı bir inançla bağlanmışlardır. Milyarlarca sene yaşayacak olsalar dahi, kendi inanç ve inkârlarını terketmemek kararında bulunurlar. Onun için bunların cezası da, kendi inançları gibi ebedî olacaktır. Ahirette sonu gelmeyen bir azaba düşeceklerdir.

Şunu da ilave edelim ki, Yüce Allah katında güzel iman o kadar makbul ve büyük bir şeydir ki, onun karşılığı, Allah'ın bir ihsanı olarak sonsuz bir mükâfattır. Allah'ı inkâr edip batıla tapınmak da, o kadar büyük bir cinayettir ki bunun karşılığı da, sonsuz bir azabdan başka bir şey değildir.

“İyi insanlar Naîm’de (Nimet Veren’de), günahkâr kimseler de Cehennemdedirler.” (İnfitar Suresi,13-14)

PEYGAMBERİMİZ (S.A.V) KİYAMET GÜNÜ ÜMMETİNİ NASIL TANIYACAK?

Müslümanların hangi ameli Efendimizin (s.a.v) onları tanımmasını sağlayacak?

Ebû Hüreyre (r.a) der ki: “Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz’in şöyle buyurduklarını işittim:«*Benim ümmetim Kıyâmet gününde abdest izlerinden dolayı “Yüzleri nurlu, elleri ve ayakları bembeyaz olanlar” diye (hesâp mahalline veya mîzan başına) çağrılacaklardır.*»

Ebû Hüreyre (r.a) sözüne şöyle devam eder:“*Artık kim, bu parlaklığını daha ziyâde artırıp uzatmaya güç yetirebilirse bunu yapsın!” (Buhârî, Vudû’, 3)*

Rasûlullah Efendimiz (s.a.v) bir gün Cennetül Baki kabristana geldiler ve:“*Selâm size ey mü’minler diyarının sâkinleri! İnşâallah bir gün biz de sizin yanınıza geleceğiz. Kardeşlerimizi görmemizi çok isterdim*” buyurdular.

Ashâb-ı kirâm:“*Biz sizin kardeşleriniz değil miyiz, yâ Rasûlallah?*” diye sordular.

Rasûl-i Ekrem (s.a.v):“Sizler benim ashâbımsınız, kardeşlerimiz henüz gelmemiş olanlardır” buyurdular.

Bunun üzerine ashâb-ı kirâm:“*Ümmetinizden henüz gelmemiş olanları nasıl tanıyacaksınız, ey Allah’ın Rasûlü?*” diye sordular.

Rasûlullah (s.a.v) de onlara:“*Bir adamın alnı ve ayakları beyaz olan bir atı olduğunu düşünün. Adam bu atını, hepsi de simsiyah olan bir at sürüsü içinde tanıyamaz mı?*” diye sordular.

Sahâbe-i kirâm:“*Evet, tanır ey Allah’ın Rasûlü!*” cevabını verdi.

Bunun üzerine Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdular:“*İşte kardeşlerimiz de abdestten dolayı yüzleri nurlu, el ve ayakları parlak olarak geleceklerdir. Ben, önceden gidip havuzumun başında ikrâm etmek için onları bekleyeceğim.*

Ama dikkat edin! Birtakım kimseler yabancı, devenin sürüden kovulup uzaklaştırıldığı gibi benim havuzumdan kovulacaklardır. Ben onlara «Buraya gelin!» diye nidâ edeceğim. O zaman (melekler) bana:«Onlar senden sonra hâllerini değiştirdiler, (senin Sünnet’ini takip etmeyip başka yollara saptılar)» diyecekler. Bunun üzerine ben

de:«-Uzak olsunlar, uzak olsunlar!» diyeceğim.” (Müslim, Tahâret, 39; Fedâil, 26)

Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz’in Havuz’undan kovulan bu zavallı insanların, Allah Rasûlü (s.a.v) Efendimiz’e bey’at ettikten sonra irtidâd eden (dinden dönen) az sayıdaki beyinsiz bedevîler olduğu söylenir. Nitekim diğer bir hadis-i şerîfte Efendimiz (s.a.v) şöyle buyururlar:“...Bana şöyle denir«-*Sen onlardan ayrılınca topukları üzere gerisin geri döndüler ve o günden beri bu irtidâdları üzere devam ettiler!*».” (Müslim, Cennet, 58)

Rabbim cümlemizi Ehl-i Sünnet vel Cemaatten ayırmasin. Hem dünyasını hem de ahiretini mamur edenlerden eylesin. Her türlü sapık görüş ve inançlardan batıl amellerden muhafaza eylesin. Efendimiz(s.a.v)in ahlakıyla ahlaklanan, Onun şefaatine mazhar olan, Sırat-ı Müstakimde daim olan, Sadıkların, Hak dostlarının, Peygamberlerin yolundan ayrılmayan Allah’u Zülcelâl’in rızasını kazananlardan eylesin. Sapıtmış olan, Nefsinin, şehvetinin, şöhretinin, Şeytanın tuzaklarına düşen. Dünyanın geçici zevklerine aldanan, kâfirlerin, münafıkların, müşriklerin yolunda gidenlerden eylesin. Âmin Ya Muin.

NUZULİ İSA (A.S)

Değerli Kardeşlerim! İmanın şartlarından birisi de hiç şüphesiz Ahiret Gününe imandır. İman ve İslam esaslarından birisini dahi kabul etmemek, alaya almak, yok şöyle olsa, yok böyle olsa demek, küçümsemek kişiyi küfre sokar, onlara sessiz kalanları da sorumlu tutar. Rabbim hepimizi muhafaza eylesin. Âmin.

Kıyametin kopması ve ahiretin meydana gelmesi, Kur’an’ın ayetleriyle, Peygamberin hadisleriyle ve ümmetin birliği ile sabittir. Diğer bütün peygamberler de kendi ümmetlerine bu gerçeği bildirmişlerdir. Onun için ahirete iman etmek büyük bir görevdir ve her din için önemli bir inançtır.

Kudretine nihayet bulunmayan Yüce Allah için, gelecekte ahiret hayatını meydana getirmek pek kolay şeydir. Âlemleri yoktan var eden, hele insanları birçok güç ve meziyetlerle yaratıp kendilerine hayat veren büyük Yaratıcımız için, bütün bu âlemleri yok ettikten sonra tekrar yaratmak zor bir şey midir? Bir şeyi önce var eden, sonra tekrar onu var edemez mi? Bunları tekrar var edemeyen yaratıcı olur

mu? Hayır, Yüce Allah öyle bir büyük yaratıcıdır ki, nice âlemleri de yaratmaya kadirdir. Bir kere astronomi ilmine bakalım: Ucu bucağı olmayan bir boşlukta dolaşıp duran ve zaman zaman parlayıp sönen yüz binlerce nur ve ışık âlemini bu ihtişamları ile yaratmış olan Allah, ahiret âlemini de yaratmaya kadirdir.

İsâ Aleyhisselâm'ın Muhammed Aleyhisselâm'ın Geleceğini İhbârı

İsâ Aleyhisselâm göğe yükselmeden önce bütün insanlara en büyük müjdeyi vererek şöyle söylemişti: ***“Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş Tevrat’ı tasdik edip doğrulayan, benden sonra gelecek ve ismi Ahmed olacak bir peygamberi müjdeleyen Allah’ın size gönderilmiş bir peygamberiyim.” (Saf Suresi, 6)***

Yani, “Ben, Allah tarafından size bunları bildirmek ve açıklamak için gönderilen bir peygamberim.” diyor.

Görülüyor ki Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-inin geleceğini bütün peygamberlerine ismiyle ve cismiyle nasıl tanıtmış ve bildirmiştir.

Bu o kadar büyük bir vebaldir ki, hiç bir Hristiyan’ın ve hiç bir yahu dinin bu vebalin altından kurtulması mümkün değildir. Cenab-ı Hakkın ve ulül-azm bir peygamberin açık bir fermanı var. “Ben bilmiyordum, duymadım.” gibi bir itiraz kabul edilmeyecektir. Binaenaleyh onların İsâ Aleyhisselâm’a yaptıkları iman hiç bir zaman makbul değildir.

Nezd-i İlâhîye Yükseliş

İsrailoğulları Romalıların esareti altında zillet içinde yaşıyorlardı. İsâ Aleyhisselâm elinden o kadar parlak mucizeleri gördükleri halde, davetine icabet etmediler. Çünkü kurtarıcı bir Mesih bekliyorlardı. Bu Mesih’in çok mücadeleci bir kişi olacağına ve diğer milletlerin esaretinden kurtararak yahudileri dünyaya hâkim kılacağına inanıyorlardı. İsâ Aleyhisselâm’ı çok yumuşak ve merhametli gördükleri için, onun Mesih olduğuna inanmadıkları gibi, davetine kulak vermekten insanları alıkoymaya çalıştılar, Fakat başvurdukları her teşebbüs neticesiz kaldı. İman etmek şöyle dursun, Yahya Aleyhisselâm gibi İsâ Aleyhisselâm’ı da öldürmeye karar verdiler.

İçlerinden birini inanmış gibi göstererek havarîlerin arasına soktular. Toplandıkları yeri ve zamanı öğrenip baskın yapacaklardı.

Fakat Allah-u Teâlâ kendi kurdukları tuzağa kendilerini düşürdü, plânlarını boşa çıkardı. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor: ***“(Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olanıdır.”*** (Âl-i imran Suresi, 54)

Allah-u Teâlâ kulu ve Resul'ü İsâ Aleyhisselâm'a vahiyle durumu haber verdi: ***“O vakit Allah şöyle buyurdu: Ey İsâ! Ben seni eceline yetireceğim ve seni nezdime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden tertemiz ayıracağım, sana tâbi olanları kıyamet gününe kadar inkâr edenlerin üstünde tutacağım. Sonra da dönüşünüz bana olacak. İşte o zaman ayrılığa düştüğünüz şeyler hakkında aranızda ben hükmedeceğim. İnkâr edip kâfir olanları, dünyada da ahirette de şiddetli bir azaba çarptıracağım. Onların hiç yardımcıları da olmayacak.”*** (Âl-i imran: 55-56)

Allah-u Teâlâ İsâ Aleyhisselâm'ı İdris Aleyhisselâm gibi göğe kaldırdı, onlara ruhsat vermedi. Casus olarak gönderdikleri münâfığı İsâ Aleyhisselâm zannederek yakaladılar ve astılar.

Göklerdeki ve yerdeki gizlilikleri bilen, olanları ve olacakları bilen Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde kesin bir ifade ile şöyle buyurur:

“Bir de inkâr etmelerinden, Meryem'in üzerine büyük bir iftira atmalarından ve ‘Allah'ın Resul'ü Meryem oğlu İsâ Mesih'i öldürdük!’ demelerinden ötürü...

Hâlbuki onu öldürmediler ve asmadılar. Fakat onlara, benzer gösterildi. Onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, bundan dolayı tam bir kararsızlık içindedirler. Bu hususta bir bilgileri yoktur, sadece zanna uyuyorlar. Kesin olarak onu öldürmediler. Bilakis Allah onu kendi katına yükseltti. Allah güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.” (Nisâ Suresi, 156-157-158)

HIRİSTİYANLIK VE TESLİS İNANCI

İsâ Aleyhisselâm göğe yükseltildikten sonra Havarîler İsâ Aleyhisselâm'ın vasiyeti üzerine dinini yaymaya çalıştılar. İnananlar hayli çoğaldı. Fakat zamanla Hristiyanlar da İsrail Oğulları gibi yoldan çıktılar, tefrikaya düştüler.

Yahudiler İsâ Aleyhisselâm hakkında, babasız dünyaya geldiğini bahane ederek zinâ çocuğudur dediler, iftira ettiler. Hristiyanlardan bir kısmı “İlâh” dediler, bir kısmı “İlâhın oğludur.” fikrine saplandılar. Bir başka fırka da “üçten biridir.” demişlerdi.

Hakikat Kur’an-ı kerim’in bildirdiği gibidir. Allah-u Teâlâ İsâ Aleyhisselâm hakkında gerçek dışı beyan ve inançlarda ısrar eden ehl-i kitabın bu müfrit telâkkilerini reddeder, onun da mukarreb meleklerin de Allah’a kul olmaktan asla çekinmeyeceklerini beyan buyurur:

“Ey ehl-i kitap! Dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında ancak gerçeği söyleyin. Meryem oğlu İsâ Mesih, Allah’ın peygamberi, Meryem’e ulaştırdığı kelimesi ve O’ndan bir ruhtur.

Allah’a ve peygamberine inanın, üçtür demeyin. Sizin için hayırlı olmak üzere bundan vazgeçin. Allah ancak bir tek ilâhtır. O, çocuk sahibi olmaktan münezzehdir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O’nundur. Vekil olarak Allah yeter.

Mesih de Allah’a yaklaştırılmış mukarreb melekler de, Allah’a kul olmaktan asla çekinmezler. Kim O’na kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa, bilsin ki O, hepsini huzuruna toplayacaktır.” (Nisâ: 171-172)

İsâ Aleyhisselâm bir beşerdir, insanlara hidayet yolunu göstermek için Allah tarafından gönderilmiş bir peygamberdir. Peygamberlik vazifesi ise halkı Allah’ın birliğine ve yalnız O’na kulluk yapmaya dâvet etmekten ibarettir.

Allah-u Teâlâ hristiyanların ona ve annesine ulûhiyet isnad etmelerini gözle görülür bir delil ile çürütmektedir. Ayet-i Kerime’sinde şöyle buyurur:

“Meryem oğlu Mesih ancak bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Annesi de siddîka bir kadındı. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak! Onlara delilleri nasıl açıklıyoruz? Sonra da bak ki, nasıl yüz çeviriyorlar?” (Mâide Suresi, 75)

Kur’an-ı kerim’de Allah-u Teâlâ’nın çocuğu olmaktan münezzeh olduğuna dair beyanlar sık sık ifade buyurulmaktadır: ***“Allah çocuk edindi dediler. Hâşâ! O yücedir. Göklerde ve yerde olanların hepsi O’nundur. Hepsi O’na boyun eğmişlerdir.”*** (Bakara Suresi, 116)

“Allah çocuk edindi dediler. Hâşâ! O bundan uzaktır. Göklerde ve yerde olanların hepsi O’nundur. Elinizde O’nun çocuk

edindiğine dair hiç bir delil yoktur. Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz? De ki: Allah'a karşı yalan uyduranlar aslâ iflah olmazlar.” (Yunus Suresi, 68-69)

“Bak! Nasıl da Allah'a yalan yere iftira ediyorlar. Apaçık bir günah olarak bu yeter.” (Nisâ Suresi, 50)

“O Allah ki göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Hiçbir çocuk edinmemiştir. Mülkünde hiç bir ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, mukadderatını tayin etmiştir.” (Furkan Suresi, 2)

“Yahudiler ‘Üzeyir Allah'ın oğludur.’ dediler. Hıristiyanlar da ‘Mesih (İsâ) Allah'ın oğludur’ dediler. Bu, daha önce inkâr edenlerin sözlerine benzeterek geveledikleri sözlerdir. Allah onları kahretsin! Nasıl da uyduruyorlar?” (Tevbe Suresi, 30)

Bu iftiralarından dolayı Allah-u Teâlâ'nın ilâhî gadabına maruz kalmışlardır:

İsâ Aleyhisselâm kendisine insan olmanın dışında bir sıfat yakıştırmak isteyenlere kul olduğunu hatırlatmak ihtiyacı duymuş ve:

“Ben ancak Allah'ın kuluyum.” buyurmuştur. (Meryem Suresi, 30)

Muhataplarına “Beni ilâh edinin.” dememiş:“Şüphesiz ki Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O'na kulluk edin. İşte doğru yol budur.” buyurmuştu. (Meryem Suresi,36)

Allah-u Teâlâ Tevhid akidesini temelinden yıkan Üç İlâh (Teslis) inancının doğuracağı elim akibeti haber vermektedir. Allah'tan başka iki ilâh edinenlerle İsâ Aleyhisselâm ilâhî huzurda yüz yüze getirilecekler, Allah'a ve Peygamber'ine iftira edenler hak ettikleri cezayı görecekler.

Kıyamet gününde Allah-u Teâlâ ile İsâ Aleyhisselâm arasında geçecek olan muhavere Kur'an-ı kerim'de beyan buyurulmaktadır:

“Allah ‘Ey Meryem oğlu İsâ! Sen mi insanlara ‘Beni ve anamı Allah'tan başka iki ilâh edinin!’ dedin?’ demişti.

O şöyle dedi: Hâşâ! Seni tenzih ederim. Hak olmayan sözünü söylemek bana yakışmaz. Eğer demiş olsam, şüphesiz sen onu bilirsin. Sen benim içimdekini bilirsin, hâlbuki ben senin zâtında olanı bilmem. Gaybları bilen ancak sensin.

Ben onlara sadece ‘Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin!’ diye bana emrettiğini söyledim. Aralarında

bulunduğum müddetçe onlara şâhid idim. Beni aralarından aldığında, artık onlar üzerinde gözetleyici yalnız sen oldun. Sen her şeye şâhidsin. Eğer onlara azab edersen, şüphe yok ki onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlarsan, şüphesiz ki sen izzet ve hikmet sahibisin.” (Mâide Suresi, 116-117-118)

Yahudiler vaktiyle Allah-u Teâlâ’ya verdikleri sözde durmadıkları gibi Hristiyanlar da ahidlerini bozmuşlar, bunun içindir ki kıyamete kadar aralarına kin ve düşmanlık salınmıştır.

Muhammed Aleyhisselâm peygamber olarak gönderildiğinde, ehl-i kitabın gizledikleri ve sakladıkları şeylerin çoğunu kendilerine açıklamıştır. Şu kadar var ki Yahudi ve Hristiyanlar kendilerini “Allah’ın oğulları ve sevgilileri” sayarak dâvetine karşı çıkmışlardır.

Bu hususta Âyet-i kerime’lerde şöyle buyurulmaktadır: ***“Biz Hristiyan’ız diyenlerden de söz almıştık. Onlar da uyarıldıkları şeylerin bir kısmını unuttular. Bu yüzden kıyamet gününe kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık. Yakında Allah yaptıklarını kendilerine haber verecektir.” (Mâide Suresi, 14)***

“Ey ehli kitap! Size Resul’ümüz geldi. Kitap’tan gizleyip durduğunuz şeylerin birçoğunu size açıklıyor, birçoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi.” ***(Mâide Suresi, 15)***

“Allah Meryem oğlu Mesih’tir diyenler andolsun ki kâfir olmuşlardır. De ki: Eğer Allah Meryem oğlu Mesih’i, anasını ve yeryüzünde olanların hepsini yok etmeyi dilerse, Allah’a kim bir şey yapabilecektir? Göklerin, yerin ve ikisinin arasında ne varsa hepsinin hükümrânlığı Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Allah’ın kudreti her şeye yeter.” (Mâide Suresi, 16- 17)

“Yahudi ve hristiyanlar ‘Biz Allah’ın oğulları ve sevgilisiyiz.’ dediler.

De ki: O halde neden Allah günahlarınız sebebi ile size azâbediyor? Hayır! Siz de O’nun yarattıklarından bir beşersiniz. O dilediğini bağışlar, dilediğine azab eder. Göklerin, yerin ve ikisinin arasında ne varsa hepsinin hükümrânlığı Allah’ındır. Dönüş de O’nadır.” (Mâide Suresi, 18)

İsâ Aleyhisselâm’a “Allah’ın oğlu” demekle yetinmeyip, daha da ileri giden “Meryem oğlu Mesih rabdır.” diye tutturan, hahamlarını, rahiplerini rabler edinen ehl-i kitabın bu durumları Âyet-i kerime ile

ortaya konulmaktadır: ***“Onlar Allah’ı bırakıp hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih’i rableri olarak kabul ettiler. Oysa kendilerine, bir olan Allah’a ibadet etmeleri emredilmişti. Allah’tan başka hiç bir ilâh yoktur. O, onların ortak koştukları şeylerden münezzehtir.” (Tevbe Suresi, 31)***

Bu emri dinlemediler, azdılar ve saptılar, şirke düştüler. Halbuki İsâ Aleyhisselâm’ın dili ile kendilerine şöyle seslenilmişti: ***“Ey İsrailoğulları! Benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin. Kim Allah’a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar. Varacağı yer ateştir, zâlimlerin yardımcısı yoktur.” (Mâide Suresi, 72)***

“Onlar Allah’ı bırakıp hahamları ve râhipleri rabler edindiler.” Âyet-i kerime’sinin mânâsını bizzat Resulullah - sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kendisi açıklamıştır.

Şöyle ki: “Daha önceleri hristiyan olan Adiy bin Hâtim, boynunda gümüşten bir haç olduğu halde, İslâm hakkında bilgi edinmek niyetiyle Medine’ye gelmişti. Şüphelerini gidermek için Resulullah Aleyhisselâm’a bazı sorular sordu. “Bu âyet bizi âlimlerimizi, rahiplerimizi rabler edinmekle suçluyor. Hâlbuki biz onları kendimize rabler edinmeyiz. Bunun mânâsı nedir?” dedi.

Resulullah Aleyhisselâm; “Onlar helâli haram kıldılar, haramı helâl kıldılar. Siz bunu öylece kabul etmiyor muydunuz?” diye sorunca Adiy “Evet böyledir.” diye tasdik etti. Resulullah - sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz: “İşte bu sizin onları rabler edinmenizdir.” (İbn-i Kesir)

Dolayısı ile bu Hadis-i şerif, Allah’ın Kitab’ını kenara iterek; haramı helâl, helâli haram yapanların nefislerini ilâh ve rab ittihaz ettiklerini, onlara uyup peşinden gidenlerin de onları rabler edindiklerini göstermiş olmaktadır. Allah’a inandık deseler bile, bu iddialarının inandırıcı olmadığı ortadadır.

ÖLDÜRÜLEN HZ.İSA(A.S) A BENZETİLDİ

Tibyan tefsirinde: Nisa suresinin 157 ve 158. âyeti tefsir edilirken, Hazret-i İsa’nın öldürülmediği, asılmadığı, öldürülenin ona benzetildiği ve Hazret-i İsa’nın ref edildiği, yani göğe kaldırıldığı bildirilmektedir. ***(Tibyan c.1,s.365)***

Al-i imran suresinin 55. âyetinin tefsirinde ise şöyle buyuruluyor: "Hazret-i İsa diri olarak göğe kaldırıldı. Buhari ve Müslim'in rivayet ettiği hadiste, Hazret-i İsa, kıyamete yakın yere inecek, İslamiyet'le hükmedecek, Deccalı, domuzu öldürecek ve haçı kıracaktır. Yeryüzünde 7 sene, başka bir rivayette 40 sene kalacak ve vefat ederek cenaze namazı kılınacaktır. 40 sene dünyada kaldığı ömrü olabilir. Göğe kaldırılmadan önce 33, gökten indikten sonra da 7 sene kalacaktır. Toplamı 40 tır. **(Tibyan c.1, s.233)**

Zuhuruf suresi 61. âyetinin tefsirinde ise şöyle buyuruluyor: "İsa aleyhisselamin inmesi kıyamet alametidir." **(Tibyan c.4, s.137)**

Türkçe meallerin en kıymetlisi kabul edilen Hasan Basri Çantay'ın mealinde, Nisa suresinin 157 ve 158. âyetinde diyor ki: "Hazret-i İsa öldürülmedi, asılmadı, öldürülen ona benzetildi ve Hazret-i İsa göğe kaldırıldı. Bu Celaleyn tefsirinden alınmıştır. **(Kur'an-ı hâkim ve meal-i kerim c.1, s150)**

Al-i imran suresinin 55. âyetinin tefsirinde ise diyor ki: "**O zaman Allah, şöyle demişti: Seni öldürecek olan onlar değil, benim, seni kendime yükseltip kaldıracığım, yani himayeme alacağım.**" Dip notunda ise, (Hazret-i İsa, Nisa suresinin 157 ve 158. âyetine göre, düşmanları tarafından öldürülmemiş, Allah onu ruhu ve cesedi ile birlikte, yükseltip kaldırmıştır.) Buhari ve Müslim'deki, Kıyamete yakın ineceğini bildiren hadis-i şerif nakledilmiş ve "Bu hususta sahih başka haberler de var" denmektedir. **(Kur'an-ı hâkim ve meal-i kerim c.1, s.92)**

Zuhuruf suresi 61. âyetinin tefsirinde ise, Hazret-i İsa'nın inmesinin kıyamet alametlerinden olduğu bildirilmektedir. Dipnotta ise, bu bilgileri Beydavi, Celaleyn ve Medarik'ten aldığı bildirilmektedir. İbni Abbas hazretlerinin, (Hazret-i İsa'nın nüzülü (yere inmesi), kıyamet alametlerindendir) ifadesine de yer verilmiştir. Buhari ve Müslim'deki Hazret-i İsa'nın ineceğini bildiren hadis-i şerif de ilave edilmiştir. **(Kur'an-ı hâkim ve meal-i kerim c.3, s.900)**

İmam-ı Kurtubi, El-camiu liahkamil Kur'an isimli eserinde diyor ki: Zuhuruf süresi 61. âyetinde O muhakkak kıyamet bilgisidir, alametidir ondan şüphe etmeyin buyuruluyor. İbni Abbas, Mücahid, Dahhak, Elsediy ve Katade yine buyurdu ki: Deccalın da kıyamet alametlerinden olduğu gibi âyet-i kerime Hazret-i İsa'nın çıkışının da kıyamet alametlerinden olduğunu bildirir. Çünkü Allah'ı Teâlâ

onu kıyametin kopmasından önce gökten indirecektir. İbni Abbas, Ebu Hüreyre, Katade, Malik bin Dinar ve Dahhak alamet olarak bildirdiler. İbni Mesud dedi ki: Resulullah(s.a.v) miraca çıkarken Hazret-i İsa'yı gördü. Hazret-i İsa (Kıyamet alameti Deccalın çıkmasıdır, ben inip onu öldüreceğim) dedi. Deccal çıktığı an Allah'ı Teâlâ İsa'yı gönderir onu koklayan kâfirin nefesi kesilip ölür ve Deccalı öldürür. (Müslim, İbni Mace, Ebu Davud, İ. Ahmed, Taberani, Suyuti, İ. Münavi, Nevevi, Kenzil ummal, Mecmul zevaid)

Bu itikadı bozuklar; İsa(a.s)'nın tekrar dünyaya gelmesi, Kur'an ile çelişmiyor mu? Son peygamber olan Muhammed'den sonra İsa gelemez. Eğer gelirse son peygamber İsa olmaz mı? Eğer İsa peygamber olarak gelmeyecek denirse, o zaman da İsa'nın peygamberliği inkâr edilmiş olmaz mı? Diyorlar.

Bir Müslüman, İsa veya Muhammed diye konuşmaz. Aleyhisselam der veya en azından hazret kelimesini kullanır. Bu ifadeler bu tip insanların daha islâmı onun resulünü kabullenemediğini, edep ve adap yoksunu olduğunu, daha kalbine Kur'an ahlakının yerleşmediğini gösterir. Hazret-i İsa(a.s) son peygamber olarak değil, son peygamber Hz. Muhammed aleyhisselamın dinine hizmet etmek üzere gelecektir. Bir peygamber, başka peygamberin dinini yayabilir. Mesela Harun aleyhisselam, Musa aleyhisselamın dinini, Yahya aleyhisselam Hazret-i İsa'nın dinini yaymak üzere peygamber olarak gönderilmiştir.

Dinimizdeki dört delilden ikincisi olan hadis-i şerifde buyruluyor ki: "Allah'a yemin ederim ki, Meryem'in oğlu İsa, âdil bir hakem olarak aranızda inecek, haçı kıracak [Hristiyanlığı kaldıracak], domuzu öldürecek [domuz etini yasaklayacak], İslam'dan başka şeyi yasak edecektir.] [Buhari]

PEYGAMBERİMİZ'İN (S.A.V) HZ.İSA'NIN (A.S) GELECEĞİNİ HABER VERMESİ

İsâ Aleyhisselâm'ın kıyamete yakın bir zamanda ineceğine dair Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar: ***"Hayatım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki; çok sürmez Meryem oğlu İsâ âdil bir hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak ve mal o kadar***

çoğalacak ki, onu kabul eden kimse bulunmayacaktır.” (Buharî. Tecrid-i sarîh: 1018)

Haçın kırılması, Hristiyanlığın yeryüzünden kaldırılması demektir. Dinleri iptal edilince, diğer bir çok bâtil inançlarının yanında domuz yeme âdetleri de kaldırılmış olacak.

Bu Hadis-i şerif’i teyid eden diğer bir Hadis-i şerif’te ise şöyle buyruluyor:

“Vallahi Meryem oğlu İsâ âdil bir hakem olarak mutlaka inecek ve haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak, genç dişî develer başıboş bırakılarak onlara rağbet edilmeyecek, bütün düşmanlıklar, küsüşmeler ve hasetlikler muhakkak surette kalkacak.

(İsâ Aleyhisselâm) İnsanları mala dâvet edecek, fakat malî hiç kimse kabul etmeyecektir.” (Müslim: 155)

Çıkan harplerde çok az insan kalacak. Çünkü 3. dünya harbi bitmiş, Yahudiler gitmiş, Çinliler yok olmuş, İsâ Aleyhisselâm gönderilmiş, birçok hadiseler olmuş, her şey meydana kalmış.

Yani dünya yüzünde insan az, mal ve servet çok. Hazineler var, fakat insan yok.

Câbir bin Abdullah -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif’te şöyle buyruluyor:

“Ümmetimden bir tâife, kıyamet gününe kadar hakk için muzaffer bir şekilde mücadeleye devam edecektir. O zaman Meryem oğlu İsâ da iner. Müslümanların emiri ‘Gel bize namaz kıldır!’ der. Fakat o ‘Hayır! Allah-u Teâlâ’nın bu ümmete bir ikramı olarak siz birbirinize emirsiniz.’ buyurur.” (Müslim: 155)

Yani Allah-u Teâlâ’nın ona verdiği lütfu tebeyyün ediyor. “Siz Allah-u Teâlâ’nın Resulü’nün nûrunu taşıyorsunuz.” mânâsına gelir.

İsâ Aleyhisselâm dahi Mehdi Aleyhisselâm’ı kabul edecek ve Allah-u Teâlâ’nın tayini olduğu için öne geçmeyecek.

İsâ Aleyhisselâm ki önüne geçmiyor, onun önüne kim geçebilir? Veya karşı gelebilir? Geçtiği zaman durumu ne olur?

Onun nûrunu, onun vekâletini taşıdığı için ulûl-azm bir peygamber dahi öne geçemiyor.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif’te şöyle buyrulmaktadır:

“İnsanlar arasında Meryem oğlu İsa’ya dünyada ve ahirette en yakın olan benim. Bütün peygamberler kardeşdir, bir babanın ayrı kadınlardan doğmuş evlatları gibidir. Dinleri birdir.”(Buharî Tecrid-i sarîh: 1403)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’sinde: ***“O’nun peygamberlerinden hiç birini ayırmayız.” buyuruyor.(Bakara Suresi, 285)***

Onları birbirinden ayırmak emr-i ilâhiye muhalefet etmek demektir. Onlar gerçek dinde kardeşdir, muteber olan da dinde kardeş olmaktır, karında değil. Eğer karında kardeşlik muteber olsaydı Nuh Aleyhisselâm’ın oğlu da dâhil olurdu. Aynı zincir, son halka...

Yalnız şu var ki, Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm’ın nûrunu Âdem Aleyhisselâm’a taktı. Onun şeref bulması, o nûr sayesinde. O nûr bütün peygamberan-ı izam hazeratına geçti. Nûr nûra gelince bütün âlemleri kapladı. Sonra o nûr hangi vekile geçtiyse, yine o aynı âlemlerin nûrunu taşıyordu.

Meselâ bir Hadis-i şerif’te buyuruluyor ki: ***“Ümmetimin âlimleri benî İsrâîl’in peygamberleri gibidir.” (K. Hafâ)***

Bu ise yalnız o nûru taşıyana şâmilidir. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ- dan rivayet edilen diğer bir Hadis-i şerif’lerinde İsa Aleyhisselâm’ı açık ve net bir şekilde tarif buyuruyorlar.

“Bir gece rüyamda kendimi Kâbe’nin yanında gördüm. Derken öyle karayağız güzeli bir zât gördüm ki, erkeklerden gördüğüm karayağızların en güzeli! Kulaklarına inmiş öyle saçları vardı ki gördüğüm uzun saçların en güzeli! Saçlarını taramış, üzerlerinden su damlıyordu. İki zâta (yahut iki zâtın omuzlarına) dayanarak beyti tavaf ediyordu. ‘Bu kim?’ diye sordum. ‘Meryem oğlu Mesih’ dediler. Sonra birdenbire son derece kıvrıkcık saçlı, sağ gözü şaşı bir herifle karşılaştım. Zannedersin ki, gözü salkımdan dışarı fırlamış bir üzüm tanesi. ‘Bu kim?’ diye sordum. ‘Bu da Mesih Deccal’dir’ dediler.” (Müslim: 169)

İsa Aleyhisselâm geldiğinde Deccali öldürecektir. ***“Allah’ın düşmanı deccal, İsa’yı görünce, tıpkı tuzun suda erimesi gibi erir.” (Müslim)***

Zülmaniyet Nur ile Eriyecek

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde de İsâ Aleyhisselâm'ın yeryüzüne indikten sonra hacc ve umre yapacağını haber vermişlerdir:

“Nefsim kudret elinde olan Allah’a yemin ederim ki Meryem oğlu hacc veya umre yahut ikisini birden yapmak için mutlaka fecc-i Ravhâ’da telbiye getirecektir.” (Müslim: 1252)

Ümmet-i Muhammed'in her asırdaki âlimlerinin ileri gelenleri, İsâ Aleyhisselâm'ın kıyamete yakın bir zamanda ineceği hakkında icmâ etmişler, muhalefette bulunmamışlardır. Ancak bir takım filozoflar inkâra kalkışmışlardır.

İsâ Aleyhisselâm'ı çok sevmeli ve gelmesini de beklemeliyiz, ancak henüz daha gelmiş değil. Bu yüzden bu çıkanların hepsi sahtedir, yalancıdır, soytarıdır.

İsâ Aleyhisselâm, göğe yükselmeden önce bütün insanlara en büyük müjdeyi vererek şöyle söylemişti.

“Ey İsrailoğulları! Doğrusu ben, benden önce gelmiş Tevrat'ı tasdik edip doğrulayan, benden sonra gelecek ve ismi Ahmed olacak bir peygamberi müjdeleyen Allah'ın size gönderilmiş bir peygamberiyim.” (Saf Suresi, 6)

Âyet-i kerime'de buyurulduğu üzere; İsâ Aleyhisselâm, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizin geleceğini haber verdiği gibi, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de İsâ Aleyhisselâm'ın geleceğini duyurmuştur.

Biz de size bunları duyurmaya çalışıyoruz. Ve hemen ona uymanızı tavsiye ediyoruz. Ancak sahtelere değil. Allah-u Teâlâ'nın semaya çektiği, deccal'in fitnesi ile Müslümanların iyice bunaldığı bir sırada yeryüzüne göndereceği bir peygamber olan Hazret-i İsâ Aleyhisselâm hakkında, Kur'an-ı kerim'de, Hadis-i şerif'lerde pek çok beyan vardır.

Gerçek gelecek olan Hazret-i İsâ Aleyhisselâm, kıyametin en büyük ve en bariz alametlerinden birisidir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor: ***“Şüphesiz ki o, kıyametin kopacağını gösteren bir bilgidir.” (Zuhruf Suresi, 61)***

Onun yeryüzüne inişi ile kıyametin kopmasının yakın olduğu bilinir.

İsâ Aleyhisselâm ölmemiş, semâya çekilmiştir. Cesedi ile birlikte semâda yaşamaktadır. Deccal'in fitnesi ile Müslümanların iyice bunaldığı bir sırada yeryüzüne inecektir ve icraatlarını gerçekleştirecektir. Bu husus tevâtür derecesine ulaşmış; Kitap, sünnet ve icmâ ile sabit olmuştur.

Allah-u Teâlâ'nın ahirzamanda kıyametin kopmasına çok az bir zaman kala göndereceği gerçek İsâ Aleyhisselâm hakkında diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle beyanı vardır:

"Ehl-i kitaptan her biri, ölümünden önce İsâ'ya muhakkak iman edecektir. Kıyamet gününde de o onlara şahit olacaktır." (NisâSuresi, 159)

İman edecekler amma, imanları makbul değildir. Çünkü zamanın peygamberi o değil. Ancak Muhammed Aleyhisselâm'a yapılan iman makbuldür.

İsâ Aleyhisselâm'ın şahitlik yapması;

"Ben o zamanın peygamberi değilim, ben onlara Resulullah'ı tavsiye etmiştim." şeklindedir.

İsâ Aleyhisselâm Muhammed Aleyhisselâm'ın geleceğini işaret etmişti, onun emrini dinlemediler, kendi arzularına uydular.

İman etse Müslüman olacak, Yahudi veya Hristiyan olmayacak.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde ulül-azm peygamberlerden İbrahim Aleyhisselâm'ın ne hristiyan ne yahudi olduğunu, Allah'ı bir tanıyan bir Müslüman olduğunu haber veriyor:

"İbrahim ne Yahudi ne de Hristiyan'dı. Fakat o Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslümandı. Müşriklerden de değildi." (Âl-i imran Suresi, 67)

Allah-u Teâlâ İbrahim Aleyhisselâm'ın müşrik olmadığını beyan etmekle, yahudilerin ve hristiyanların müşrik olduklarına işaret etmektedir.

Gerçek İsâ Aleyhisselâm'ı Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde tanıtıyor.

"Peygamberlerden söz almıştık. Resulüm! Senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsâ'dan pek sağlam bir söz aldık." (AhzabSuresi, 7)

Başta Resulullah Aleyhisselâm olmak üzere her biri azim sahibi peygamberlerdir.

“Zekeriyya, Yahya, İsâ ve İlyas’ı da (doğru yola iletti) Hepsini de iyilerdendi.” (En’am Suresi, 85)

Hepsi de salâhda son derece kemâle erenlerdendi.

Hazret-i İsa(a.s) İslamiyet’i Yayacak

“Elbette, ehl-i kitap [Yahudi veya Hristiyan] olsun, müşrik olsun, bütün kâfirler Cehennem ateşindedir. Orada ebedî kalırlar. Onlar insanların en kötüsü, en şerlileridir.” [Beyyine Suresi, 6; Kurtubi tefsiri]

“Ey iman edenler, Yahudileri de, Hristiyanları da dost edinmeyin! Onlar, [İslam’a olan düşmanlıklarında] birbirinin dostudur. Onları dost edinen de onlardan [kâfir] olur. Allahü teâlâ, [kâfirleri dost edip, kendine] zulmedenlere hidayet etmez.” [Maide Suresi, 51]

İslamiyet gelince, Hristiyanlık ve önceki bütün dinler nesh edilmiş, yürürlükten kaldırılmıştır. Hakiki Hristiyanlık da olsa, hakiki İncil ve Tevrat da bulunsa, bunlar artık geçerli değildir. Hakikisi geçerli olacak olsaydı, Allah’u Teâlâ İslamiyet’i göndermez, (Hakiki İsevilik şudur, İsevi dinine devam edin) derdi. Böyle demeyip, (Hak din, yalnız İslamiyet’tir) buyurdu. (İslamiyet’ten başka din, kabul etmem) buyurdu. İslamiyet’in hükmünüyse, kıyamete kadar geçerli kıldı.

Hristiyanlar, tahrif edilmeyen İncil’i bulsalar, aynen İsa aleyhisselamın bildirdiği gibi ibadet etseler de, Muhammed aleyhisselamı hak peygamber ve Müslümanlığı hak din olarak kabul edip Müslüman olmadıkları müddetçe, küfür üzere olurlar. Çünkü imanın altı şartından biri, bütün peygamberlere inanmaktır. Birini kabul etmeyen kâfir olur. Ehl-i kitap kâfirdir. Hoş gören çıksa da, kâfirlik asla hoş görülmez.

İsa aleyhisselam gelince, zemzemle şarabı, Hristiyanlarla Müslümanları birleştirmeyecek, aksine Hristiyanlığı ortadan kaldıracak, İslamiyet’in bir ferdi olarak Müslümanlığı yayacaktır.

Bazı Hadisi Şeriflerde: ***“İsa, benim dinim üzerine gelir.” [İ. Ahmed, Müsned]***

“İsa, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kıracak [Hristiyanlığı kaldıracak], domuzu öldürecek [domuz etini]

yasaklayacak], İslam'dan başka şeyi yasaklayacaktır.” [Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Ebi Şeybe]

“Vallahi Meryem’in oğlu âdil bir hakem olarak inecek, haçı parçalayacak, domuzu öldürecek, kin, nefret ve haset ortadan kalkacaktır.” [Müslim]

Hakiki İncil’de Hz.Muhammed Mustafa(s.a.v)nın ve Ümmetinin üstünlüklerini gören Hazret-i İsa(a.s), onun ümmetinden olmak için çok yalvardı, dua etti ve duası kabul edildi. Allah’u Teâlâ, Onu diri olarak, göğe yükseltti. Kıyamete yakın, Muhammed aleyhisselamin ümmeti olmak için yeryüzüne inecek, onun dinine uyacak ve onu yayacak, Hristiyanlık ve Yahudilik gibi bozuk dinleri kaldıracaktır.

Hız.İsa (a.s.) Semadan Yeryüzüne İnecek

Hazret-i İsa’nın gökten inerek bir müddet Peygamberimizin şeriatı ile amel etmesi...

Ehl-i sünnet itikadına göre Kıyâmetin vukuundan önce Hazreti İsa yeryüzüne inecek, hristiyanları İslâm’a davet edecek, Deccâl’ı öldürecek, Hazreti Peygamber (s.a.v)’in şeriatı ile hükmedecektir. Vefat ettiğinde Medine-i Münevverede Efendimiz(s.a.v)in ayakucuna defnedilecek. (Buhârî, Büyû, 102; Müslim, İmân, 242-247).

Kur'an-ı kerimde mealen buyuruluyor ki:(Allah’ın Resulü Meryem oğlu İsa’yı öldürdük dedikleri için Yahudileri lanetledik. Onlar İsa’yı öldürmediler, asmadılar da. Öldürülen, kendilerine İsa gibi gösterildi.) [Nisa Suresi, 157]

•Hazret-i İsa göğe kaldırılmıştır. (Nisa Suresi,158)

•(Elbette o [Hazret-i İsa’nın Kıyamete yakın gökten inmesi], Kıyametin yaklaştığını gösteren bilgidir. Sakın bunda şüphe etmeyiniz!) [Zuhruf Suresi,61, Beydavi]

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

(İsa, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kırarak, [Hristiyanlığı kaldıracak] domuzu öldürecek, [domuz etini yasaklayacak] İslam’dan başka şeyi yasaklayacaktır.) [Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Ebi Şeybe]

(İsa inince, her yerde sükûn, emniyet meydana gelir. Öyle ki aslanla deve, kurtla kuzu serbestçe dolaşır, çocuklar yılanlarla oynar.)
[Ebu Davud]

(On alamet çıkmadan kıyamet kopmaz. Biri İsa'nın gökten inmesidir.) [Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İ. Mace, Nesai, İ. Ahmed, Taberani, İ. Hibban, İ. Cerir]

Hadis ilminin birçok otoritesi, Hz. İsa Mesih (a.s.)'ın nüzulü (kıyamete yakın yeryüzüne inmesi) ve Mehdi hadislerinin “mütevatir” olduğunu belirtmiştir. Ezcümle hepsi de hadis hafızı olan Muhammed b. el-Hüseyin el-Âburî, müfessir Kurtubî (et-Tezkire, 651), İbnu'l-Kayyim (el-Menâru'l-Münîf, 142), el-Mizzî (Tehzîbu'l-Kemâl, XXV, 149), İbn Hacer (Fethu'l-Bârî, VI, 493; Tehzîbu't-Tehzîb, IX, 126), es-Sehâvî (Fethu'l-Muğîs, III, 43) ve daha birçok alim, Mesih ve Mehdi hadislerinin tevatür seviyesinde olduğunu söylemiştir.

Ayrıca gerek genel olarak “kıyamet alametleri”, gerekse Hz. İsa Mesih a.s.'ın nüzulü ve Mehdi konusunda müstakil eser veren el-Berzencî (el-İşâ'a, 112), es-Sefârînî (Levâmi'u'l-Envâr, II, 84), eş-Şevkânî ve el-Kinnevcî (el-İzâ'a, 61-2), el-Heytemî (el-Kavlu'l-Muhtasar, 17-8), el-Kevserî (Nazratun Âbire, 55) gibi ulema bu hadislerin mütevatir olduğunu açıkça ifade etmiştir.

El-Kettânî, mütevatir hadisleri zikretmek masadıyla kaleme aldığı Nazmu'l-Mütenâsir'inde (236 vd.) Mehdi hadislerinin 20 sahâbi tarafından nakledildiğini belirtmiştir. Bu sahâbîlerden bazılarının, konu hakkında birden fazla rivayet naklettiğini burada belirtelim.

el-Arfu'l-Verdî isimli risalesinde (el-Hâvî içinde, II, 123 vd.) es-Süyûtî, konuyla ilgili merfu hadisler yanında mevkuf ve maktu hadislere (Sahâbî ve Tabîî sözlerine) ve daha sonraki nesillerden bu konuda gelen ifadelere de yer vermiştir ki, toplamı -hızlıca yaptığım numaralandırmaya göre- 244'tür.

Ali el-Müttakî, es-Süyûtî'nin eserlerinden istifadeyle hazırladığı el-Bürhân'da bu rakamı daha da yukarıya çıkarmış ve her türden 300 civarında rivayet derlemiştir.

Konuyla ilgili rivayetlerin tamamının sahîh ve bağlayıcı olduğunu söyleyebilir miyiz? Bu sorunun cevabını “hayır” olarak versek bile, bu durum şu gerçeği değiştirmeyecektir: İslâm'ın ilk kuşaklarında Mesih ve Mehdi meselesi, yaygın olarak bilinen, inanılan

ve dilden dile dolaşan bir meseledir ki bu kadar rivayete konu teşkil edebilmiştir.

Bazı itikadı bozuk mezhepsiz ve meşrep sizler, İsa ölmüştür, tekrar gelemeyiz, diyor. Tefsirlere geçmeden önce, Nisa suresindeki iki ayetin mealine bakalım:

“Allah’ın resulü Meryem oğlu İsa’yı öldürdük dedikleri için Yahudileri lanetledik. Hâlbuki onlar İsa’yı öldürmediler, asmadılar da, öldürülen kimse kendilerine İsa gibi gösterildi. Onun hakkında ihtilafa düşenler tam bir kararsızlık içinde; bu konuda zandan başka hiçbir bilgileri yoktur ve kesin olarak onu öldürmediler. Bilakis Allah İsa’yı kendi nezdine kaldırmış yani himayesine almıştır.” (Nisa Suresi,157-158)

Allah’u Teâlâ, bu âyetlerde Hz.İsa(a.s)’nın öldürülmediğini kesin olarak bildiriyor. İleride gelecektir, kendi nezdinden maksat, göğe kaldırılmasıdır. Yoksa Allah mekândan münezzehtir, gökte değildir. Gökları de O yaratmıştır. Yaratılan şey, yaratana mekân olamaz.

En iyi tefsir elbette Resulullah(s.a.v) Efendimizinkidir. Bu husustaki hadis-i şeriflerden birkaçı şöyledir: ***“On alamet çıkmadan kıyamet kopmaz. Biri İsa’nın gökten inmesidir.” [Müslim, E. Davud, Tirmizi, İbni Mace, Nesai, İ.Ahmed, Taberani, İ.Hibban, İ.Cerir]***

“İsa, âdil bir hakem olarak gökten inecek, haçı kıracak, [Hristiyanlığı kaldırarak] domuzu öldürecek, [domuz etini yasaklayacak] İslam’dan başka şeyi yasaklayacaktır.” [Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, İbni Ebi Şeybe]

“İsa, yere inince evlenecek, bir oğlu olacak, kırk yıl kadar yaşayıp ölecek ve benim yanıma defnedilecektir.” [Tirmizi, Mevâhib]

“Benim dinim üzerine İsa gelir, Deccalı öldürür, sonra kıyamet kopar.” [İ.Ahmed]

“İsa gelince Deccalı öldürür.” [Müslim, İ.Ahmed, Taberani, Ruyani, Ziya el makdisi]

“İsa, Deccalı öldürdükten sonra iki kişi arasında düşmanlık kalmaz.” [Müslim]

“Bir ümmet ki başında ben, sonunda İsa gelir. Allah onları hor etmez.” [Hâkim, Ebu Nuaym]

“Ne mutlu İsa indikten sonraki hayata...” [E.Nuaym]

“Ahir zamanda İsa indikten sonraki hayat ne güzeldir. Yağmur yağdırması için gökyüzüne, bitki bitirmesi için yeryüzüne izin verilir. Tohumu düz bir taşla ekersen yeşerir. Bir kişi aslanın yanından geçer aslan ona zarar vermez. Yılanı basar da, onu sokmaz. İnsanlar arasında menfaat mücadelesi, karşılıklı haset ve kin olmaz.” [Ebu Said-en-Nakkaş]

“İsa, âdil bir hakem olarak indiği zaman kin, nefret ve haset kalkacaktır.” [Müslim]

“İsa benim yanıma gömülecektir.” [Tirmizi]

Kitab-ül-vefa fi-fedail-il-Mustafa kitabında şöyle yazıyor:

Bir gün Ka'bül-Ahbar, bir Yahudi âliminin ağladığını gördü. (Niçin ağlıyorsun?) diye sordu. Yahudi âlim söylemedi. Ka'b, (İstersen seni ağlatan şeyleri sana söyleyeyim) dedi. Yahudi âliminin, (Söyle) demesi üzerine, şöyle dedi: (Musa aleyhisselam Tevrat'tan okuyarak: “Yâ Rabbi! Ben bir ümmet gördüm ki, onlar ümmetlerin hayırlısıdır. İman etmeleri için insanlara emr-i maruf ve nehy-i münker yaparlar. İlk ve son kitaba inanırlar. Deccal ile savaşırılar. Bunları bana ümmet eyle” dedi. Allah'ı Teâlâ, “Yâ Musa, Onlar Ahmed'in ümmetidir” buyurdu.) Bunları dinleyen Yahudi âlimi, (Doğru söyledin yâ Ka'b) diyerek, onu tasdik etti. Ka'b dedi ki: (Musa aleyhisselam, “Yâ Rabbi, o ümmet, çok hamd eder. Bir iş yapmak isteyince inşallah derler. Onları bana ümmet eyle” dedi. Allah'ı Teâlâ, “Yâ Musa, Onlar Ahmed'in ümmetidir” buyurdu.) Yahudi âlimi, (Doğru söyledin ya Ka'b) dedi. Yine Ka'b şöyle devam etti: (Musa aleyhisselam Tevrat'a bakıp, “Yâ Rabbi, ben bir ümmet görüyorum ki, onlar yükseğe çıksa tekbir getirirler, alçak yere inseler hamd ederler. Onlar için yeryüzünün toprağı temiz kılındı. O toprakla necasetten ve hadesten, cünüplükten, suyla temizlendikleri gibi temizlenirler. Yeryüzü onların mescitleridir. Yani, nerede dilerlerse, orada ibadet ederler. Onları bana ümmet eyle” dedi. Allah'ı Teâlâ, “Yâ Musa, Onlar Ahmed'in ümmetidir” buyurdu.) Yahudi âlimi, (Doğru söylüyorsun ey Ka'b) dedi. Yine şöyle anlattı: (Musa aleyhisselam, Tevrat'ta görerek, “Yâ Rabbi, bir ümmet ki, onların Mushafları kalblerindedir. Namaz kılarken melekler gibi saf tutarlar. Mescitlerinde bal arısı gibi sesleri işitilir. Onlardan pek azı Cehenneme gider. Onları bana ümmet eyle” diye arz edince, Allah'ı Teâlâ, “Yâ Musa, Onlar Ahmed'in ümmetidir” buyurdu.) Yahudi âlimi, (Doğru söyledin yâ Ka'b) dedi.

Musa aleyhisselam, Muhammed aleyhisselamın ümmetine verilen hayırları görünce, Onun ümmetinden olmak istedi. Allahü teâlâ onu teselli etti. **(Şevahid-ün-nübüvve. Tenbihül Gafilin, Bustanul Arifin, Ebulleys es Semerkandi)**

Dünyaya gelmiş olan 124 binden fazla Peygamberin en büyükleri, Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v)ya tâbi olmayı istemiştir. Musa aleyhisselam, Onun zamanında bulunsaydı, O büyüklüğü ile beraber, Ona tâbi olmayı istedi. İsa aleyhisselamın gökten inip, Onun dini yolunda yürüyecektir. Onun ümmeti olan Müslümanlar, Ona tâbi oldukları için, bütün insanların hayırlısı ve en iyileri oldu. Cennete gireceklerin çoğu bunlar oldu ve Cennete herkesten önce gireceklerdir.

İslam Dini gelince, önceki bütün dinleri nesh etmiş, yürürlükten kaldırmıştır. İki dinli insan olmaz. Bir insan ya Müslüman'dır veya Musevi'dir yahut İsevi'dir. Musevi Müslüman, İsevi Müslüman olmaz. Müslüman olmak için, bozuk, bâtil dinlerden, yani küfürden kaçınmak da şarttır.

Hazret-i Mehdi'yi ve Hazret-i İsa'yı herkes tanımaz demek de doğru değildir. O zamanki Müslümanlar, her ikisini de tanıyacaktır. Üç hadis-i şerif meali şöyledir:

“Mehdi'nin başı hizasında bir bulut olacak, buluttan bir melek, “Bu Mehdi'dir, sözünü dinleyin” diyecektir.” [Ebu Nuaym]

“İsa, Mehdi'nin arkasında namaz kılacaktır.” [İbni Hacer-i Mekki]

“İsa, benim yanıma gömülecektir.” [Tirmizi]

Bir âyet-i kerime de mealen Rabbimiz şöyle buyurur: ***“Elbette o [Hazret-i İsa'nın Kıyamete yakın gökten inmesi], Kıyametin yaklaştığını gösteren bilgidir. Sakın bunda şüphe etmeyin!” [Zuhruf 61; Beydavi tefsiri]***

Görüldüğü gibi, Hazret-i İsa'nın gelmesi kıyametin yaklaştığını gösterir, bunda şüphe etmeyin deniyor. Demek ki, herkes onun geldiğinden haberdar olacaktır. Bu kadar vesikalar varken, alametleri açıkça bildirilmişken, (Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa geldi, onları çok az kimse tanıyacak ve Hristiyanlarla işbirliği yapacaklar) demek, dinimize aykırıdır.

HZ.İSA (A.S.) NİÇİN GELECEK?

Her peygamber görevini yapmıştır. Musa aleyhisselam, dinini yayarken, kardeşi Harun aleyhisselamın yardımcı olmasını istemişti. Allah'ı Teâlâ da, ona yardımcı olarak, kardeşi Harun aleyhisselamı peygamber olarak göndermişti.

Ashab-ı kiram, dinimizin yayılmasına hizmet ettiği gibi, kıyamete kadar gelecek bütün âlimler de, dinimize hizmet etmeye devam edecektir. Bu hizmet, dinimizin emridir. Hâşâ bu, Peygamber efendimizin(s.a.v), görevini yapamadığını göstermez. Her Müslümanın elinden geldiği kadar bunun için çalışması, birinci vazifesidir. Bu hizmete Hazret-i Mehdi ve Ashab-ı Kehf de katılacaktır. İsa aleyhisselam da, Allah'ı Teâlâ'dan Peygamber efendimize ümmet olmayı istemiş ve isteği kabul edilmiştir. Kıyamete yakın, peygamberlik vazifesi ile değil, bu ümmetin bir ferdi olarak gelecek ve İslamiyet'in yayılması için çalışacak, Hristiyanlık dâhil, diğer bütün bâtil dinleri kaldıracaktır.

Rabbimiz Kur'an'ında:"Elbette o [İsa aleyhisselamın Kıyamete yakın gökten inmesi], Kıyametin yaklaştığını gösteren bilgidir. Sakın bunda şüphe etmeyin! Bana tâbi olun; tek doğru yol budur.) [Zuhruf 61, Beydavi]

Bu hadis-i şeriflerin hiç birini, hiç bir Müslüman, inkâr etmez.

İslâm âlimleri Nebiler gibidir.Hazret-i İsa, yeni bir peygamber olarak gelmeyecek, İslamiyet'i kuvvetlendirmek için gelecek. Hazret-i Mehdi de aynı görevle gelecek. Eskiden nebiler geliyor, Resullerin getirdiği dini kuvvetlendiriyordu. Muhammed aleyhisselamdan sonra gelen âlimler bu işi yapıyorlar. Onun için Peygamber efendimiz(s.a.v): ***“Ümmetimin âlimleri beni İsrail peygamberleri gibidir.” buyurdu. (İmâm-ı Yâfiî, İmam-ı Rabbani, Abdülgani Nablusi, Neşr-ül-mehasin)***

İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki:İsa aleyhisselam gökten inerek, ahir zaman Peygamberinin dinine uyunca, Onun hakîkati, kendi makamından yükselerek, Ona uyduğu için, hakikat-i Muhammedînin makamına gelir. Onun dinini kuvvetlendirir. Bunun için, eski dinlerde, ülûlâzm Peygamberden sonra bin yıl içinde, yeni bir peygamber gönderilirdi. Bunlarla, o peygamberin dini kuvvetlendirilirdi. Onun dininin zamanı bitince, başka bir ülûlâzm Resul ile yeni bir din gönderilirdi. Muhammed aleyhisselam,

Peygamberlerin sonuncusu olduğu için ve Onun dini hiç değiştirilemeyeceği için, Onun ümmetinin âlimleri, nebiler gibi oldu. İslamiyet’i kuvvetlendirmek işi bunlara yaptırıldı. Resulullahın vefatından bin yıl geçtikten sonra, gelecek âlimlerin sayısı az ise de, İslamiyet’i tam kuvvetlendirmeleri için, çok yüksek derecede olacaklardır. Bunlardan başka, ülulazm bir Peygambere de [Hazret-i İsa’ya da], Onun dinini kuvvetlendirme işi verildi. **(Mektubat,1/209)**

Son zamanlarda kıyamet alametleri cümlesinden olarak Mesih ve Mehdi inancının sıklıkla tartışma konusu yapıldığı dikkatinizi çekmiştir. Gerek akademik çevrelerde, gerekse halk arasında - medyanın da katkılarıyla- bu meseleler üzerinde zaman zaman hayli ateşli tartışmalar cereyan ediyor.

Mesih ve Mehdi meselesi elbette sebepsiz, durduk yere tartışma gündemine sokulmuyor. Tıpkı daha pek çok benzerleri gibi... Farklı kesimlerin bu tartışmalar üzerinden farklı beklentileri bulunduğunu anlamak zor değil. Ancak biz bu yazıda konunun bu yönünden ziyade, İslâm’da Mesih ve Mehdi inancının bulunmadığını söyleyenlerin ileri sürdüğü gerekçeler üzerinde duracağız.

Ehl-i Sünnet’in konuyla ilgili kabulleri akaid/kelam kitaplarında, hadis şerhlerinde ve tefsirlerde detaylarıyla zikredilmiştir. Hatta genel olarak kıyamet alametleri, özel olarak da Mesih ve Mehdi konusunda müstakil kitap ve risaleler kaleme alınmıştır. Ancak günümüzde bu konuyla ilgili olarak birçok yeni soru işaretinin ve tereddüdün izhar edilmiş olması, ulemanın ortaya koyduğu hususların, mezkûr soru ve tereddütleri ortadan kaldıracak şekilde yeniden ifade edilmesini gerekli kılmaktadır.

SORU İŞARETLERİ

İslâm’da Mesih ve Mehdi inancına yer olmadığını söyleyenlerin hareket noktalarını şu şekilde maddeleştirebiliriz:

1.Kur’an’da kıyametin ansızın kopacağı haber verilmektedir. En’am Suresi’nin 31, A’raf Suresi’nin 187, Yusuf Suresi’nin 107. ayetlerinde ve aynı muhtevadaki daha pek çok ayette bu husus açıkça görülebilir. O halde kıyametin bir takım “alametlerinin” bulunduğunu söylemek ve buna inanmak Kur’an’a aykırıdır. Zira kıyamet kopmadan önce bir takım alametler ortaya çıkacaksa, kıyametin “ansızın”

kopması söz konusu değil demektir ki, bu durum Kur'an'la açık bir çelişki oluşturur.

2. Mehdi ve Mesih inancı İslâm'a diğer din ve kültürlerden geçmiştir. Bunun en önemli delili, İslâm'dan önceki dinlerde ve inançlarda da bir "kurtarıcı Mesih/Mehdi" inancının bulunmasıdır.

3. Ne Mesih, ne de Mehdi Kur'an'da zikredilmemektedir.

4. Efendimiz (s.a.v)'in gaybı bilmediği Kur'an'da açıkça zikredilmiştir. "De ki: Size, 'Allah'ın hazineleri elimdedir' demiyorum. Gaybı da bilmem. Size, 'Ben meleğim' de demiyorum. Ben sadece bana vahyolunana uyarım..." (**En'âm Suresi, 50**) ve "Gaybın anahtarları O'nun katındadır. Onları ancak O bilir." (**En'âm Suresi, 59**) ayetleri ve benzerleri bu hususu ifade etmektedir. Kıyametten önce bir takım şeylerin meydana geleceğini söylemek, gaybden haber vermektir. Dolayısıyla Efendimiz (s.a.v)'in bunları bildiğine ve söylediğine inanmak Kur'an'a aykırı düşer.

KUR'AN VE KIYAMET ALAMETLERİ

Bu soruları aynı sıra içinde cevaplayacak olursak:

1. Kıyametin ansızın kopacağı Kur'an'da birçok ayette ifade buyurulduğu doğrudur. Ancak dikkat edilecek olursa, bu ayetlerin istisnasız hepsi inkârcılardan bahsetmekte, kıyametin onların üzerine ansızın kopacağı bildirilmektedir. Dolayısıyla Kur'an'ı da, Efendimiz (s.a.v)'i de inkâr edenler için kıyametin alametlerinin herhangi bir anlamı yoktur. Kıyamet alametlerinin anlamı biz müminler içindir.

Bu söylediğimizin en büyük delili, yine bizzat Kur'an ayetleridir. Yukarıdaki iddiada bulunanlar, Kur'an'ı iyi tetkik ettiklerinde görecektir ki, Kur'an'da kıyametin bir takım alametlerinin bulunduğu açık bir şekilde zikredilmektedir. Mesela Muhammed Suresi'nin 18. ayetinde şöyle buyrulur: ***"Onlar kıyametin kendilerine ansızın gelmesinden başka bir şey beklemiyorlar. İşte muhakkak onun alametleri gelmiştir. (Kıyamet) kendilerine gelip çatınca ibret almaları neye yarar?"*** Dikkat edilecek olursa bu ayet de inkârcıları bahse konu etmekte, üstelik de kıyametin alametlerinin geldiğini açıkça bildirmektedir.

Aralarında Elmalılı'nın da bulunduğu müfessirler burada ifade buyurulan alametlerin, Rasul-i Ekrem (s.a.v) Efendimiz'in risaleti,

ayın ikiye yarılması... gibi hususlar olduğunu belirtmişlerdir ki, bunların kıyametin “uzak alametleri” olduğunu söylemek -Allahu a’lem- yanlış olmaz. Zira aşağıda zikredeceğimiz ayette de kıyametin alametlerinden bahsedilmekte, ancak o alametler geldiğinde iman edenin imanının kendisine bir fayda sağlamayacağı bildirilmektedir:

“Rabbinin bazı alametleri geldiği gün, önceden inanmamış ya da imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye artık imanı bir fayda sağlamaz.” (En’âm Suresi, 158). Bu ayette ifade buyurulan alametlerin de “yakın alametler” olduğunu söylemek mümkündür. Daha önce iman etmemiş yahut imanında gerekli samimiyeti göstermemiş, salih ve faydalı amel işlememiş olanlar için bu “yakın alametler” zuhur ettiğinde iman etmek artık bir fayda sağlamayacaktır. Kurtubî ve sair müfessirler, burada güneşin batıdan doğmasının kastedilmiş olabileceğini belirtmişlerdir.

Zikrettiğimiz bu iki ayetin ne anlattığı konusunda farklı şeyler söylemek de mümkündür. Biz, tercih edilen tefsirleri ifade ettik. Ancak her halükârda bu ayetlerin, kıyametin birtakım alametlerinin bulunduğunu açıkça ortaya koyduğu hususu inkâr edilemez bir gerçektir.

Şu halde Kur’an’da kıyametin ansızın geleceğinin belirtildiği, dolayısıyla onun bir takım alametlerinin bulunduğunun söylenmesinin Kur’an’a aykırı olduğu tezi hiçbir şekilde geçerli değildir.

Mesih ve Mehdi İnancı İslâm’a Dışarıdan Mı Sokuldu?

2. İslâm’dan önceki birtakım dinlerde ve inanç sistemlerinde Kurtarıcı Mesih/Mehdi inancı bulunduğu doğrudur. Sadece Yahudilik ve Hıristiyanlık’ta değil, Sümerler’de dahi bu inancın bulunduğu bilinmektedir. Ancak başka dinlerde şu veya bu şekilde bulunması, Mesih ve Mehdi inancının İslâm’a dışarıdan geldiğini göstermez.

Hız. İsa Mesih (a.s)’ın ölmediği, kendisini öldürmek isteyen yahudilerin elinden Allah Tealâ tarafından kurtarılarak göğe çekildiği, Kur’an’ın delaleti ve mütevatir Sünnet’in açıkça haber vermesiyle bilinmektedir. Mehdi ise Hız. İsa (a.s)’ın gökten ineceğini anlatan rivayetlerde geçmekte, ayrıca müstakil rivayetlerde de Efendimiz (s.a.v)’in soyundan geleceği ve ahir zamanda Ümmet-i Muhammed’in işlerini tedvir edeceği haber verilmektedir.

Burada bir noktanın altını kalın bir çizgiyle çizelim: Gerek Mesih ve Mehdi konusunda, gerekse daha farklı meselelerde inkâr tarafını tutanların ilk sığındığı, bunların İslâm'a dışarıdan girdiği iddiasıdır. Böyle bir şeyin mümkün olabilmesi için her şeyden önce sosyal, siyasal ve kültürel şartların elverişli olması gerekir. Daha açık söylemek gerekirse, Müslümanların herhangi bir inanç unsurunu dışarıdan aldığını söyleyebilmek için, olağanüstü bir dinî ve toplumsal zaaf içinde bulunmuş olmaları gerekir. Ancak böyle bir durumda İslâm Ümmeti'nin hâkim milletlerin dinî inançlarından ve kültürlerinden etkilendiğini söylemek inandırıcı olabilir.

Ne var ki, Mesih ve Mehdi ile ilgili rivayetlerin yer aldığı hadis kitaplarının ve itikadî metinlerin vücuda getirildiği zaman dilimine baktığımızda şunu görüyoruz: İslâm bütün izzet ve ihtişamıyla bölgesinin ve hatta dünyanın her bakımından en güçlü devletidir. Yahudi ve Hristiyanlar ancak “zimmî” statüsüyle İslâm devletinde yaşayabilmektedir. Müslümanların “hakim”, diğerlerinin “mahkûm” olduğu bir zaman diliminde derlenen eserlere herhangi bir yabancı unsurun, üstelik de “itikadî bir kabul olarak” girmesi bu şartlar altında nasıl mümkün olabilmiştir acaba?!

Diğer din ve inanç sistemlerindeki Mehdi ve Mesih inancının genellikle toplumun zayıf düştüğü, insanların her şeyden ümit kesip çaresizlik içinde bir “kurtarıcı” beklediği durumlarda baş gösterdiği bilinmektedir. Oysa yukarıda da söylediğimiz gibi bu konudaki rivayetlerin derlendiği dönemde Müslümanlar izzet ve şehametın zirve dönemlerinden birisini yaşamaktaydı. Böyle bir durumda kim, niçin “kurtarıcı” beklesin ki?!

Mehdi inancının Ehl-i Sünnet'e Şia'dan geçtiğinin ileri sürülmesinin de ciddiye alınacak yanı yoktur. Zira Şia, 12. İmam olarak kabul ettiği Muhammed b. el-Hasan el-Askerî'nin, 260/873 yılında 5 yaşındayken gaybete girdiğini (gayb alemine çekildiğini) ve kıyamete yakın ortaya çıkacağını söylerken, Ehl-i Sünnet inancında “gaybet”e yer yoktur. Mehdi, olağanüstü özelliklere sahip birisi değildir. O, bu ümmetin tarih boyunca yetiştirdiği büyük insanlardan birisi olarak doğup büyüyecek ve zamanı geldiğinde hayatın tabii akışı içinde görevini icra edecektir.

Kaldı ki Mehdi ile ilgili rivayetlerin, Muhammed b. el-Hasan el-Askerî daha dünyaya gelmeden önce kaleme alınmış -

Abdürrezzâk'ın el-Musannef'i, Ahmed b. Hanbel'in el-Müsned'i gibi hadis eserlerinde yer almış olması, konunun Şia ile irtibatlandırılmasını imkânsız kılmaktadır.

“Kur'an'da Yoksa İslâm'da da Yoktur” Anlayışı

3. Mesih ve Mehdi meselesinin Kur'an'da yer almadığı gerekçesiyle inkâr edilmesi de bir başka problemlı bakış açısının ürünüdür. Bu bakış açısına göre herhangi bir şey Kur'an'da açık bir şekilde yer almıyorsa islâmî değildir, reddedilmelidir.

Oysa böyle bir düşünce öncelikle Kur'an'ın kendisine aykırıdır. Zira Sünnet, Kur'an'ın mücmel (detay vermeyen) ayetlerini tafsil ve müphem (anlamı ilk bakışta anlaşılmayan, kapalı) ayetlerini açıkladığına göre, kıyamet alametleriyle ilgili ayetlerin beyan ve tafsilinin de Sünnet tarafından yapılmış olmasında garipsenecek bir durum yoktur. Zira Efendimiz (s.a.v)'in en temel görevlerinden birisi Kur'an'ın “tebliği” ise, bir diğeri de “açıklanmasıdır. **(Nahl Suresi, 44, 64)**

Bu cümleden olarak Efendimiz (s.a.v)'in kıyamet alametleriyle ilgili ayetleri beyan ve tafsil etmiş olması da son derece tabiidir. Nitekim bir keresinde Sahabe'den bazılarının bulunduğu bir meclise gelen Efendimiz (s.a.v) ne yaptıklarını sorduğunda, **“Kıyametten bahsediyoruz” cevabını alınca şöyle buyurdu: “Siz onun öncesinde 10 alamet görmedikçe kıyamet kopmayacaktır...”** Burada Efendimiz (s.a.v) duman, Deccal, Dâbbe-i Arz, güneşin batıdan doğması, Hz. İsa (a.s)'ın nüzülü, Ye'cüc-Me'cüc, doğuda, batıda ve Arap yarımadasında bir yer batması ve Yemen'den, insanları önüne katarak sürükleyen bir ateşin çıkmasını zikretmiştir. **(Müslim)**

İşte bu, yukarıdaki 1. maddede zikrettiğimiz En'âm 158 ayetinin tefsiri sadedinde irat buyurulmuş hadislerden sadece birisidir. Hadis kitaplarının “Esrâtü's-Sâ'a”, “Fiten”, “Melâhim”... gibi bölümlerinde yer alan ve kıyamet kopmadan önce meydana gelecek hadiseleri anlatan rivayetlerin tamamını bu bağlamda düşünmek gerekir ki, ulema bu hadislerin mütevatir olduğunu ifade etmiştir.

Öte yandan, “Kur'an'da geçmiyorsa kabul etmem” anlayışında olanlara şunu sormak gerekir: “Cuma namazı”, “Bayram namazı”, “Cenaze namazı” adı altında kıldığımız namazların hangisi Kur'an'da mevcuttur? Namaz, zekât, hac gibi

temel ibadetlerin ne zaman ve nasıl yerine getirileceği konusunda Kur'an'da bir açıklama var mıdır? Bütün bu hususlarda ve burada zikretmediğimiz daha pek çok meselede Sünnet'le amel etmekten başka bir yol var mıdır?

Bu sorunun cevabı ne ise, Mesih ve Mehdi hadislerinin kabulü konusundaki cevap da odur.

Efendimiz (s.a.v) ve Gayb Bilgisi

4. Efendimiz s.a.v.'in gaybı bilmediği iddiasına delil olarak ileri sürülen birçok ayet bulunduğunu biliyoruz. Bunları tek tek ele alıp cevaplandırmak ve konuyu detaylı olarak tartışmak bu yazının çerçevesini aşacağı için, biz burada bu itiraza genel bir cevap vermekle yetineceğiz.

Kur'an'da Allah Tealâ'nın, bazı gaybî bilgileri bazı kullarına bildirdiğini açıkça gösteren ayetler vardır. Mesela Hızır a.s. ile ilgili kıssayı anlatan ayetler bunlardandır. Ulû'l-azm bir peygamber olan Hz. Musa (a.s)'ın dahi muttali kılınmadığı bir takım gaybî bilgileri onun bildiğini Kehf Suresi'nin 65 ve devam eden ayetlerinden öğreniyoruz.

Öyleyse ***“De ki: Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka bilen yoktur.” (NemlSuresi, 65)*** ayeti gibi gaybı Allah Tealâ'dan başkasının bilmediğinin ifade buyurulduğu ayetleri şöyle anlamak gerekir: ***“Yerde ve gökte hiçbir varlık, Allah Tealâ tarafından bildirilmedikçe, kendiliğinden gaybı bilemez.”*** Yukarıdaki örnekte geçtiği gibi nasıl ki Hızır (a.s) gaybî bilgileri Allah'ı Tealâ'nın bildirmesiyle biliyor idiye, işte Efendimiz (s.a.v) de kendisine bildirilen gaybî haberleri öyle biliyordu.

Nitekim ***“Allah müminleri (şu) bulduğunuz durumda bırakacak değildir. Sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla birlikte Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah, elçilerinden dilediğini seçer (ve gaybı ona bildirir).” (Âl-i İmran Suresi, 179)*** ayeti de Allah'ı Tealâ'nın, bazı gaybî haberleri, seçtiği bazı elçilere (melek ve peygamberlere) iletliğini ifade etmesi bakımından mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır.

Yine bu cümleden olarak Efendimiz (s.a.v)'e Kur'an dışında da vahiy geldiğini gösteren ayetler bulunduğu vakiasını da hatırdan çıkarmamak gerekir. Kur'an'ın beyan ve tefsiri ve hayata aktarılması

bağlamındaki hadislerin “Kur’an dışı vahiy” olduğu İslâm âlimlerinin genel kabulüdür. Dolayısıyla bir takım gaybî hususların ve bu arada Mesih/Mehdi ile ilgili haberlerin Efendimiz (s.a.v)’e bu Kur’an dışı vahiyler cümlesinden olarak iletildiğini söylemek, gerçeğin ifadesi olacaktır.

Allah-u Teâlâ İsâ Aleyhisselâm’ın gerçek kişiliğini Âyet-i kerime’ sinde beyan buyurmaktadır:

“Meryem oğlu İsâ’ya açık mucizeler verdik ve kudsî ruh ile destekledik.” (Bakara Suresi, 253)

Allah-u Teâlâ İsâ Aleyhisselâm’ın peygamberliğini ve faziletini ortaya koyan açık delilleri, İncil’i, İncil’deki öğütleri ve etkileyici ikazları ifade eden Âyetleri; ayrıca beşikte iken konuşma, ölüleri diriltme, anadan doğma gözü kör olanları iyileştirme ve gaybtan haber verme gibi engin mucizeler vermişti.

İsâ Aleyhisselâm annesine nisbet edilerek ismi açıktan söyleniyor. Ki bunlarda İsrailoğulları’nın tam tersine ‘İlâh’ ve ‘Allah’ın oğlu’ diyen Hristiyanların iftiralарına açık bir ret vardır.

İsâ Aleyhisselâm İslâm’ı tebliğ etmiş, kendisine tâbi olmaya çağırmış, Allah’ı anlatmış, ahireti, hesabı, azabı hatırlatmış, sapıklıklarından saplantılarından kurtarmaya çalışmıştr.

Bir Âyet-i kerime’de Rabbimiz şöyle buyuruyor:

“Ben size hikmet getirdim. Bir de ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir kısmını size açıklamak için geldim. Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Şüphesiz ki Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O’na kulluk edin, doğru yol budur.” (Zuhruf: 63-64)

“Ben size Rabbinizden bir mucize ile geldim. Size çamurdan bir kuş sureti yapar, ona üflerim ve Allah’ın izni ile o hemen kuş olur. Yine Allah’ın izni ile körü ve alacalıyı iyileştirir, ölüleri diriltir. Ayrıca evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer inanmışsanız, bunda sizin için bir ibret vardır.

Benden önce gelen Tevrat’ı tasdik etmekle beraber size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmak üzere gönderildim. Size Rabbinizden bir âyet getirdim. O halde Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O’na kulluk edin. İşte bu doğru yoldur.” (Âl-i İmran Suresi, 49-51)

Allah-u Teâlâ Ümmet-i Muhammed’e hitap buyurarak, Havarîleri bu fazilet ve meziyetlerinden dolayı onlara misal olarak

göstermektedir: **“Ey iman edenler! Allah’ın yardımcılar olun! Nitekim Meryem oğlu İsâ Havarîler’e ‘Allah’a giden yolda benim yardımcılarım kimlerdir?’ demişti. Havarîler de ‘Biziz Allah’ın yardımcıları!’ demişlerdi.” (Saf Suresi, 14)**

Havarîler daha önceleri makam sahibi, soylu ve zengin kimselerdi. İsâ Aleyhisselâm’a tâbi olduktan sonra, onun uyarması üzerine kendi kazandıkları rızıklarıyla geçinmeye başlamışlardır.

İsâ Aleyhisselâm göğşe çekildikten sonra, vasiyetini muhafaza edip talimini yapanlar bunlar olmuş, çoğu, zamanla birer birer şehid edilmişlerdir.

Değerli Kardeşlerim!

Ehl-i Sünnet vel Cemaat yolu Fırkayı Naciyedir. Allah’u Azimüşşanın seçtiği beğendiği Peygamberleri vasıtasıyla tebliğ ettiği, Habibi Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v)le tamamladığı ilk ve son din şüphesiz ki İslam dinidir. Allah’a ve Onun Resulü Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v)ya iman ve iteat edenler kurtulur. Bunun dışında başka bir din başka bir sistem başka bir ideoloji arayanlar helak olur. Allah ve Resulü ne buyurmuşsa o doğrudur. Ne olacak demişe o olacaktır. Hl-i Sünnet ülması, Peygamber varisleri de bunları tespit etmiş, tertip ederek ümmetin istifadesine eserleriyle sunmuş. Bizlere düşen bu tertemiz İslam akidesini muhafaza ederek Ehl-i Sünnet vel Cemaat yolunda dünya ve ahiretimizi mamur etmektir. Bu inancı itikadı bozuk münafık, facir, müşrik, kâfir İslam düşmanlarının oyunlarına gelmemek, Sevgili Peygamber Efendimiz(s.a.v)in de buyurduğu gibi; **”Siz e iki emanet bırakıyorum, bunlara sınımsız sarıldığınız müddetçe yolunuzu şaşırmas sapıtmazsınız. Bunlar Allah’ın kitabı, hükmü kıyamete kadar baki, Kur’an-ı Kerim, diğeri benim Sünnetimdir.”(İmam-ı Malik Muvatta)**

Dünyada birçok insan, Hristiyan âlemi hakikati arıyor ve bir gün bulacak. Bütün engellemelere rağmen İslam çığ gibi büyüyor. Her geçen gün İslam’la şereflenenler artıyor. Gök kubbede Ezan-ı Muhammedi, Tevhid sedaları yansıyor. Sen de bu sureti Haktan görünen, gâvurun ekmeğine yağ süren, mezhepsiz, meşrep siz, bölücülerini bırak ve hakikati bul!

İMAM MEHDİ

Son zamanlarda kıyamet alametleri cümlesinden olarak Mesih ve Mehdi inancının sıklıkla tartışma konusu yapıldığı dikkatinizi çekmiştir. Gerek akademik çevrelerde, gerekse halk arasında -medyanın da katkılarıyla- bu meseleler üzerinde zaman zaman hayli ateşli tartışmalar cereyan ediyor.

Bazı mezhepsiz, meşrepsiz, ehl-i bidat, sözde Müslüman, bilerek veya bimeyerek sapla samanı birbirine karıştırarak, kaş yapayım derken göz çıkarıyor. Bu necip milletin temiz akidesini, birliğini, kardeşliğini zedeliyor, İslam düşmanlarının ekmeğine yağ sürüyor, kâfirlerin, şeytanın borazancılığını yapıyor.

Ehl-i Sünnet âlimleri, Mezhep imamaları, hadis imamaları, kelim âlimleri, Kıyamet alametleri hakkında gerekli kaynaklı açıklamaları yapmış eserlerinde kaynaklarıyla yer vermişler Ehl-i Sünnetin görüşlerini bildirmişler, sapık, batıl, inkârcı görüşlerinde çürütmüşlerdir.

Ahırzamanda, kıyâmetin kopmasına çok az bir zaman kala Allah-u Teâlâ'nın ümmet-i Muhammed'in başına göndereceği bir komutan olan Hazret-i Mehdi, adil bir idareci, dirayetli bir önder, şecâatli bir kumandandır. O doğrudan doğruya Resulullah Aleyhisselâm'ın vekâletini taşıyacak, onun hilâfetini, onun vazifesini yapacak. Garip duruma düşen İslâm'ı, gariplikten kurtarmaya çalışacaktır. Çünkü bunun için gönderilecek. Allah-u Teâlâ onu muzaffer edecektir.

Mehdi, İslam dünyasının Şûsiyle Sünnisiyle yıllardır yolunu gözlediği kıyametin büyük alametlerinden biri olan, gelmesi muhakkak ama zamanı ve saati gizli, şahsiyettir.

Peygamber (s.a.v)Efendimiz, asırların geçmesiyle küfrün yeniden boy atacağını, Şeytanın üsler kurup hâkimiyetini tesis edeceğini görmüş, Cenab-ı Hakk'ın ümmeti merhumeye rahmeti olmak üzere, kuvveti kudsiye sahibi bir Zatı, ilahî imdat olarak göndereceğini müjdelemiştir. Gelmesi beklenen zat, gelecektir, ama bize düşen de ona yardım etmek, geldiği zaman kurulmuş müesseseler bulmasını temin etmektir.

Meşhur Müslüman tarihçi ve sosyolog Ibn Haldun, "geleceği merak etme, insan fıtratının özelliklerindendir" der. Dünyanın ne kadar ömrü kaldığını merak edip, öğrenmeye çalışmanın insan

tabiatının gereği olduğunu savunur. İnsanlar zor ve sıkıntılı dönemlerde sürekli bir "kurtarıcı" arayışı içine girmişlerdir. Bazen meçhul bir şahıs, bazen bir lider, bazen de bir bilgin kurtarıcı olarak benimsenmiştir. Bu sayede insanlar sıkıntılarını biraz olsun atlatmış, bir derece teselli bulmuşlardır.

Bir "kurtarıcı"yı bekleme inancı, yalnız Yahudi ve Hristiyanlarda değil, hemen hemen bütün dinlerde ve kültürlerde mevcut olup, insanlığın müşterek bir inancı, ümidi ve kurtuluş idealidir. Habeşistan Hristiyanları, kralları olan Theodor'un ahirzaman mehdisi gibi döneceğine inanıyorlardı. Mogollar Cengiz Han'ın dokuz asır sonra dünyaya tekrar gelip milletini Çin'in boyunduruğundan kurtarmayı va'dettiğini ileri sürerlerdi. Eski Çin ve Eski İran kültürlerinde de "kurtarıcı" inancı vardı. Yine Hristiyanların beklediği Kurtarıcı Dositheos, bir nevi mehdileridir.

İslam kaynaklarında da "kurtarıcı" mefhumu vardır. Farklı isimlerle dikkatimizi çeker. En büyük özelliği, toplumu zulümden kurtarıp, adaleti tesis etmek olan bu şahsiyet, "Hz. İsa", "İmam", "Müceddid" "Hadis", "Halife", "Mehdi", "Süfyanî", "Kahtam" gibi rolleri aynı, şahsiyetleri farklı olan isimlerle karşımıza çıkmaktadır.

Mesih ve Mehdi meselesi elbette sebepsiz, durduk yere tartışma gündemine sokulmuyor. Tıpkı daha pek çok benzerleri gibi... Farklı kesimlerin bu tartışmalar üzerinden farklı beklentileri bulunduğunu anlamak zor değil. Ancak biz İslâm'da Mesih ve Mehdi inancının bulunmadığını söyleyenlerin ileri sürdüğü gerekçeler üzerinde duracağız.

Ehl-i Sünnet'in konuyla ilgili kabulleri akaid/kelam kitaplarında, hadis şerhlerinde ve tefsirlerde detaylarıyla zikredilmiştir. Hatta genel olarak kıyamet alametleri, özel olarak da Mesih ve Mehdi konusunda müstakil kitap ve risaleler kaleme alınmıştır. Ancak günümüzde bu konuyla ilgili olarak birçok yeni soru işaretinin ve tereddüdün izhar edilmiş olması, ulemanın ortaya koyduğu hususların, mezkûr soru ve tereddütleri ortadan kaldıracak şekilde yeniden ifade edilmesini gerekli kılmaktadır.

Değerli kardeşlerim!

Sözlükte "Mehdî" "doğru yolu bulmak; yol göstermek, rehberlik etmek" anlamındaki **hüdâ (hedy, hidâyet)** kökünden türemiş bir sıfat olup "hidayete erdirilmiş, kendisine doğru yol gösterilmiş

kişi” demektir. Bütün istikâmetler Allah'dan geldiği için, bu kelime, kendisine Allah tarafından yol gösterilen, yani hususî ve şahsî bir şekilde Allah'ın hidâyetine nail olan mânâsını almıştır.

Terim olarak **mehdî**, Hz. Peygamber (s.a)'in kıyamete yakın bir zamanda geleceğın haber verdiğı sâlih kuldur. Şüphesiz burada kastedilen, Şiilerin "*Mehdî-İ Muntazar* = *Beklenen Mehdi*" dedikleri On İki İmam'ın sonuncusu olan Mehdi değildir. İleride gelecek bir kurtarıcı (mesîh, mehdî) inancı büyük dinlerde olduğı gibi ilkel dinlerde de görölmekte, bu inanç bir bakıma tarihte ve günümüzde bazı dinî-siyasî hareketlerin güç kaynağını oluşturmaktadır. Kavramın içeriğindeki âhir zaman, hükümdarlık, dini yenileme, kurtarıcılık gibi ana özellikleri değişmemekle birlikte içinde bulunduğı dinin karakterine göre ayrıntılarda farklılıklar görölmekte, bu kavramı ifade eden kelimeler de dinlere ve kültürlere göre değişmektedir.

Hz. Ali (r.a) adamın biri birgün Mehdi'yi sordu. Hz. Ali(r.a)da: ***“O ahirzamanda çıkacaktır. Kişinin, Allah, dediğı için ölüme mahkûm edileceğı bir zamanda gelecektir”*** diye cevap vermiştir. Devamında *„Allah, onun etrafında hiçbir şeyden korkmayan ve hiçbir menfaat için sevinmeyen bir topluluk meydana getirecektir”*(**Siddik Rasan Hanel-izan.s.128.**)

Soyu

Mehdi'nin soyu konusunda en sağlam delil kabul edilen Ebu Davud'ta kaydedilen rivayettir. Buna göre Mehdi, *“Fatima'nın evlatlarındandır”* ve *„Hasan'ın soyundandır.”*(**Ebu Davud, Mehdi, 1.**) Fakat Mehdi'nin Hz. Fatıma'nın torunlarından olacağına dair hadis vardır. Ancak onun Hz. Hasan'ın mı yoksa Hz. Hüseyin'in mi torunlarından olacağı ihtilaflıdır. Aliyyü'l Kârî Mirkat'da, iki nesebin birlikte bulunmasına bir engel olmayacağını, zahire göre Mehdi'nin baba tarafından Hz. Hasan, Anne tarafından Hz. Hüseyin'e mensup olacağını söyler. Bunu söylerken de Hz. İbrahim'in oğulları İsmail ve İshak (a.s)'a kıyas yapar. İsrailoğullarının bütün peygamberleri Hz. İshak'ın soyundan geldiğı halde bizim Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v), Hz. İsmail(a.s)'in soyundan gelmiş ve öbürlerinin tümü makamına kâim olmuştur. Aynı şekilde imamların çoğı ve ümmetim büyükleri, Hz. Hüseyin(r.a)'ın soyundan gelmiştir. İşte buna karşılık beklenen Mehdi'nin de Hz. Hasan(r.a)'ın soyundan gelmesi muvafıktır.

İşte evliyanın sonuncusu olacak olan bu zat, diğer büyük zevatın yerine kaîm olacaktır.

Her ne kadar bazıları Mehdi'nin Hz. Abbas(r.a)'in soyundan geleceğini söylemişlerse de, bunun hadislerle ters düşeceği ifade edilmiştir. *Zira Hz. Peygamberin(s.a.v) soyundan gelmesi hususundaki hadisler daha çok ve daha sahihtir. Hatta bazı hadis hafızları: Mehdi'nin Peygamberimizin neslinden olması hususunun tevâtür derecesine vardığını söylemişlerdir.*"^(**el-Heytemi, el-Kavlul-Muhtasar, s.22.**)

İbn Hacer el-Heytemi, hadislerle dayanarak onun Hz. Hasan(r.a)'ın soyundan olacağını, isminin Muhammed, babasının isminin Abdullah olacağını, alını açık, burnu ince, dişleri seyrek olup yedi sene hükümdarlık yapacağını anlatır. (**el-Heytemi, a.g.e., s.27-8.**) "Mehdi ise onun ismi değil lâkabıdır. Mehdi'nin çıkması kıyametin alâmetlerindendir. O, dini kuvvetlendirecek, yeryüzünde adaleti yayacak ve tüm Müslümanlar kendisine uyacaklardır. Mehdi'den sonra Hz. İsa (as) inecek ve Deccâl'ı öldürecektir. Bir rivayete göre ise, Mehdi ile Hz. İsa birlikte inecekler ve Deccâl'ı birlikte öldüreceklerdir. Hz. İsa (a.s), namazında Mehdiye uyacaktır.

Sıddık Hasan Han da Mehdi'nin Peygamber Efendimiz (s.a.v)'in soyundan geldiğini ifade eden hadislerin daha sağlam, tercihe daha layık olduğunu söyler. (**Sıddık Hasan Han, el-Izan, s.135.**)

Bu ifadelerden anlaşıldığına göre Mehdi Ehl-i Beytten olacaktır. Peygamber (s.a.v)Efendimizin sünnetine uyan ve yolunda gidenler de bu tabire dâhil edilebilir. Zira birçok hadiste "*leyse minaa*" (bizden değildir), derken, nesebini değil, sünnetini kastettiği bilinmektedir.

Mehdi'nin zuhurunu haber veren hadîsi, Ebû Davûd, Tirmizî, İbn Mace, Bezzâr, Hâkim, Taberanî, Ebû Râbî, rîvâyet etmişlerdir.

Bu zatlar, hadisi sahabeden kalabalık bir gruba isnâd etmişlerdir. Bu sahabeler şunlardır. Ali, İbn Abbas, Tâlha, İbn Ömer, Abdullah b. Mes'ûd, Ebû Hureyre, Enes b. Malik, Ebû, Saîd el Hudrî, Ümmü Habîbe, Ümmü Seleme, Sevbân, Kürel b. İyas, Ali el Hilâl Abdullah b. Haris b. Cezaî (r.a)'dır.

Yemenli meshur âlim el-Şevkani, Mehdi hakkındaki hadislerin sayısının elliye buldugunu söyler. Bunları sahih, hasen ve zayıf şeklinde üç kisma ayırır. Ona göre bunların toplamı mütevatir derecesindedir. Sıddık Hasan Han ise bu konuda zayıf hadisler de

dâhil olmak üzere 33 hadis zikreder. *(Siddik Hasan Han, eI-Izaa Lima Kane ve ma Yekûnu Beyne Ye-deyi's-Saa, s. 114, Kahire, ts. (eşşevkani, et-Tavdih fima Te-vatere fi Zuhuri'l-Mehdi ve'd-Deccal ve'l-Mesih'ten naklen)*

İsim ve Kimliği

Mehdi'nin ismi meselesi de hadis kaynaklarında ifade edilmiştir. Ebu Davud'da kaydedilen rivayete göre ismi Resûlullah'in ismine, babasının ismi de Resulullah'in babasının ismine uygunluk arzeder. *(Ebu Davud, Mehdi; 4; Tirmizî Fiten, 52; İbn Râhmel, 1, 376, 377, 430, 448.)*

Kimliği ve alametleri konusunda çok seyler söylenmektedir. İbn Hacer altmışiki alametini zikreder. Burnunun yapısından, başındaki sarığın şekline kadar en detaylı bilgiler verilmektedir. Doğum yeri Medine'dir, rengi esmerdir. Konuşmaktan sıkıldığı zaman sağ elini sol baldırına vurur, şeklinde muhtemelen belli bazı şahsiyetlere uydurmak maksadiyle Mehdi'nin şekil ve şemaii genişçe anlatılmıştır. Muasir bazı yazarlara göre Mehdi'nin kendisi de Mehdi olduğunu önceden bilemeyecektir. Allah istediği salih kullarını, onun Mehdi olduğuna muttali kılar. *(İbn Hacer, eI-Kavlû'l-Muhtasar, 5. 29-52; el-Berzenci, eI-Isaa, 119-120, Kahire, ts.; es-Sefarini, Levami, II, 72-83. Resid er-Rasid, Tenvir, s.27.)*

Fazileti

Mehdi'nin faziletine dair şöyle bir rivayet nakledilir: “*Abdumuttalib'in evlatları olan bizler, Cennet ehlinin efendileriyiz. Ben, Hamza, Ali, Cafer, Hasan, Hüseyin ve Mehdi.*” *(Tirmizî, Fiten, 52; İbn Mace, Fiten, 34.)*

Bu hadis fazilet meselesinin esas kaynağını teşkil etmiştir. Buna benzer rivayetlerde onun meziyetlerini gören Tâvus-u Yemeni: “*Keske onun zamanına yetişeydim*” demistir. *(İbn Hacer, a.g.e., s.71.)* İbn Hacer bu husustaki bir tahlilinde, onun faziletli kılınmasının sebebi olarak, zamanındaki ağır fitneleri göstermektedir. “*Zamanındaki fitnelerin zorluğu sebebiyle onun meziyetleri çoktur*” der. *(İbn Hacer, a.g.e., s.71.)* Bazıları onu, fazilet bakımından Dört Halife'den daha önde görmüşlerse de, İbn Hacer, el-Heytemi ve es-Sefarini gibi zatlar, onun

Dört Halife ve Sahabeden sonra geldiği hususunda icma olduğunu söylemişlerdir. **(Ibn Hacer, a.y.; es-Sefarini Levami', II, 85.)**

Hız. İsa(a.s)'nın onun arkasında namaz kılacağına dair rivayetlere dayanarak bazıları onun bir Peygambere imamlık yapacak kadar faziletli oluşuna dikkat çekmişlerdir. **(Ibn Hacer, a.y.; bu konudaki hadis için bkz. Buhari Enbiya, 49.)**

Çıkış Yeri ve Zamanı

Bir kıyamet alameti olması hasebiyle Mehdî'nin çıkacağı yer ve zaman konusunda kesin bir şey söylemek mümkün değildir. Her dönemde islahatçı şahsiyetler bulunabilir ve bunlar bir çeşit Mehdî vazifesini görürler. Ibn Hacer'in kaydettiğine göre Mehdî'nin çıkışından önce öyle fitneler olacak ki insanlar haramı helal sayacaklardır. **(Ibn Hacer, a.g.e., s. 47.)**

Neseî'de kaydedilen bir hadise göre Mehdî'nin çıkış vakti ümmetin orta dönemidir: **"Baslangıcında ben, sonunda İsa, ortasında Mehdî bulunan bir ümmet nasıl helak olur."** (bkz. es-Suyutî, Kitabu'lî'lam bi Hükmi İsa aleyhisselam, (elHavi içinde), II, 156, Beyrut, 1983/1403; el-Münavi, Fayzu'l Kadir, V, 301, Beyrut, 1392/1972; el-Kesmirî, et-Tashh, s. 181.)

Buradaki "orta" tabiri, "sondan az önce, yani İsa(a.s)'nın nüzulünden önce" şeklinde yorumlanmaktadır. Zira İsa (a.s) onun zamanında nüzul edecektir. **(el-Kesmirî, a.g.e., s. 181; Ibn Hacer, el-Kavlu'l Muhtasar, s. 24.)**

Mehdî'nin çıkacağı yer konusunda kesin bir şey söylenmemektedir. **"Yalnız doğudan siyah bayraklıların çıkacağı zaman, Mehdî onların arasında olacağından dolayı katılmayı emreden hadiste doğudan çıkacağı bildirilir".** (Tirmizî, Fiten, 79.)

Diğer taraftan Mehdî'nin zuhurunun yaklaştığını gösteren bazı kozmik alametlerde işaret edilir. Bunlara göre Mehdî'nin çıkacağı senenin Ramazan ayının ilk gecesinde ay tutulması, onbeşinde ise güneş tutulması olacaktır. İhtilaflar ve zelzelelerin çok olması da onun çıkış alametlerinden sayılmıştır. **(Redis er-Rasid Tenviru'rRical fi Zuhuri'l Mehdî ve'dDeccal, s. 22.)**

Ibn Hacer'in kaydettiği bir diğer alamet ise **"İnsan ciğerini yiyen kadının çocuğu olan Süfyanî'nin Şam minberine oturmasıdır."** (Ibn Hacer, el-Kaviu'lMuhtasar, s. 60.)

Süfyanî ve Mehdî arasındaki şiddetli bir mücadeleden bahsetmekte, sonunda Süfyanî'nin mağlup olacağını bildirmektedir. (*Ibn Hacer, a.g.e., s. 49.*)

Ibn Hacer el-Heytemî'nin kaydettiğine göre Mehdî'nin mücadelesi kansız olacaktır. Aynen şu ifadeyi kullanmaktadır: "**Ona bey'at edenler, rükün ve makam arasında (Hicaz'da) bey'at ederler. Uyuyanı uyandırmaz, asla kan dökmezler.**" (*Ibn Hacer, a.g.e., s. 53.*) Mehdî'nin hâkimiyeti, Hz. Süleyman(a.s) ve Zülkarneyn(a.s)'in hâkimiyetine benzetilir. Onun döneminde barış içinde yaşanacak, kurt kuzu yan yana otlayacak, çocuklar yılan ve akreplerle oynayacak, kimse kimseye zarar vermeyecek. (*Ibn Hacer, a.g.e., s. 54; krs. İsa, 45:13; 224.*)

Müslim'de geçen hadîsi şerife işaretten Mehdî zamanında çok büyük bir bolluktan söz edilmektedir. Öyle ki kim Mehdî'den ne isterse ona verilecektir. (*Müslim, Fiten, 679; Siddik Hasan Han, elizaa, s. 1236*)

"Muhyiddini Arabî, Mehdî'nin dönemini anlatırken, yeryüzünde zulüm yaygınlaştığı zaman Allah bir halifesini gönderir. O yeryüzünü adaletle doldurur. Hata etmeksizin Resulullah(s.a.v)'ın izinde gider. Onun hatalarını düzelten ve görünmeyen bir meleği vardır. O zayıfı kuvvetlendirir, misafire ikram eder, söylediğini yapar, bildiğini söyler, gördüğünü bilir. Allah onu bir gecede irşad eder. Zulüm ve ehlini ortadan kaldırır, dini ikame eder, İslam'a ruh üfürür Zelîl iken aziz kılar, ölü iken diriltir. Onun zamanında adam akşam cahil, cimri ve korkak iken sabah en âlim, en cömert ve en cesur hale gelir". (Resid er-Rasid, Tenviru'rRical, s. 23 (Futuhat el-Mekkiye'nin 366. babından naklen).

Mehdî'nin çıkış vakti gelip gelmediği hususunda konuyla ilgili eser yazan Suriyeli alim Resid er-Rasid, "Kalbimde yakın var ki bugün onun zuhur vaktidir. Hatta birçok salih insan her sene Mehdî ile karşılaşmak üzere hacca giderler. Zira rükün ve makam arasında ona bey'at edilecektir" (*Resid er-Rasid, a.g.e., s. 26.*)

KUR'AN'I KERİMDE MEHDİ MESELESİ

Ahırzamanda beklenen bir şahsiyetin ünvanı olarak ,”Mehdi” meselesi Kur'an'da geçmemektedir. Ancak birçok islahatından bahsedilmektedir. Baska bir ifadeyle, sembolize ettiği düşünce

itibariyle Kur'an'da geçmediğini söylemek mümkün değildir. İnsanları fitnelerden kurtaran, karanlık dönemlerde nur götüren şahıslar ve gruplar mevzubahis edilmistir. **(el-Kehf Suresi,18)**

H-D-Y kökünden birçok kelime geçtiği halde, aynı kökten olan „Mehdi" kelimesi değil de anlam itibariyle aynı olan „Muhtedi" kelimesi Kur'an-i Kerim'de üç yerde geçmektedir: „Allah'in kendisine hidayet ettiği kimse mühtedi (hidayete ermiş)dir." (el-A'raf Suresi,178; el-Isra Suresi,97; el-Kehf Suresi,17. **(Bu kelimeler için bkz. M.F. Abdalbaki, el-Mu'cemu'l-Müfehres, s.731-6.)**

Mehdinin mefhum olarak Kur'an'da zikredildiğini savunan bir kısım muasır yazarlar „Her milletin bir hadisi (yol göstereni) vardır" (ez-Zuhr'if Suresi,61) mealindeki ayeti delil getirmektedirler. Diğer bir delil ise misak ayetidir: „Hani Allah Peygamberlerden ,Ben size kitap ve hikmet verdikten sonra nezdinizdekileri tasdik eden bir peygamber geldiğinde ona mutlaka inanıp yardım edeceksiniz' diye söz almış, kabul ettiniz ve bu ahdimi yüklediniz mi?' dediğinde ,Kabul ettik' cevabını vermişler. Bunun üzerine Allah: O halde şahit olun, Ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim' demisti. Artık bundan sonra her kim dönerse, iste onlar yoldan çıkmışların ta kendileridir." Muasır bazı âlimlere göre ayet Mehdi'ye işaret etmektedir. **(İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Tercemesi ve Serhi, XIV, 278, Ankara, 1992.)**

Şia ise „O kıyamete bir alömettir" (ez-Zuhr'if Suresi,61.) ayetinin İsa(a.s)'ya değil, Mehdi'ye işaret ettiğini söylemişlerdir. **(Mehdi'ye isaret eden diğer ayetler için bkz. Ethem Rubi Figlali, „Mesih ve Mehdi İnancı Üzerine" AÜİF, c. 25, sn. 1981, s.201, Avni İlhan, Mehdilik, s.62, İst. 1993.)**

Kur'an'da yoksa İslâm'da da yoktur anlayışı

Mesih ve Mehdi meselesinin Kur'an'da yer almadığı gerekçesiyle inkâr edilmesi de bir başka problemli bakış açısının ürünüdür. Bu bakış açısına göre herhangi bir şey Kur'an'da açık bir şekilde yer almıyorsa islâmî değildir, reddedilmelidir.

Oysa böyle bir düşünce öncelikle Kur'an'ın kendisine aykırıdır. Zira Sünnet, Kur'an'ın mücmel (detay vermeyen) ayetlerini tafsil ve müphem (anlamı ilk bakışta anlaşılmayan, kapalı) ayetlerini açıkladığına göre, kıyamet alametleriyle ilgili ayetlerin beyan ve

tafsilinin de Sünnet tarafından yapılmış olmasında garipsenecek bir durum yoktur. **Zira Efendimiz s.a.v'in en temel görevlerinden birisi Kur'an'ın "tebliği" ise, bir diğeri de "açıklanması"dır. (Nahl Suresi, 44, 64)**

HADİSİ ŞERİFLERDE MEHDİ MESELESİ

Mehdi hakkındaki rivayetler bir değil, birçok şahsı gösterir mahiyettedir. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Ömer b. Abdülaziz gibi zatlara, bir kısım hadislerin işaretinden hareketle, Mehdi denilmiştir. Hadislerde Mehdi'nin sayıca çokluğundan bahsedilmez, ancak her asırda bir müceddidin gelmesinden söz edilir. Mehdi ile ilgili tabirler mücerred mefhumlar olduğundan, o mefhumlara layık her asırda pek çok manevi sahsiyeler çıkabilir. **(İbrahim Canan, Kütüb-i Sitte Muhtasar Tercüme ve serhi, XIV, 266.)**

Bu manada Isa b. Meryem'in de bir çeşit Mehdi olabileceği ifade edilmiştir. **(İbn Kesir, Alamatul-Kiyame, (nsr. Ahdullatif Asur), s.33, Kahire, 1980.)**

Çok Mehdiler olsa da onlar gerçek Mehdi'den ayırırlar. Beklenen Mehdi, bütün Mehdilerin imamı ve sonuncusu kabul edilir. **(es-Sefirini, Levami, II, 85; s. S.H. Ran, el-Izait, s. 143; Mehdi'nin yardımcılarında da bahsedilir. Mesela Ibn Mes'ud'a nisbet edilen bir sözde, Mehdi'ye hazırlık yapan yedi kişiden bahsedilir. Fitneler zamanında Allah yedi kişiyi ortaya çıkarır. Bu âlimler muhtelif bölgelerden gelip Mekke'de toplanırlar. Bunlar Mehdi için hazırlık yaparlar. Allah bunlar sayesinde Mehdi'nin muhahbetini insanların kalplerine atar. Gündüz aslanlar gibi, gece ruhban gibi hür kavimle yola çıkar. (Reşid er-Raşid, Tenviru r-Rical, s.21, Haleb, 1389).**

Buhari ve Müslim'de, **Imam", Halife"** ve **"Kahtani"** tabirleriyle ahırzamandaki bir „kurtarıcı"dan söz edilmektedir. Bu kurtarıcı Buhari'de, **İmam"** tabiriyle ifade edilmistir. **"Imamımız sizden olduğu halde Ibn Meryem nâzil olduğu zaman haliniz nasıl olur?" (Buhari, Enhya, 49; Müslim, İman, 244-246.)** mealindeki hadisi şerheden Ibn Hacer el-Askalani, son dönem âlimlerinden el-Keşmiri ve Abdullah Haccac gibi zatlar bu hadisten zikredilen, **Imam"**dan maksadın Mehdi olduğunu ifade etmişlerdir. **(Ihn Hacer el-Askalani, Fethu'l-Bari VI, 570, Riyad, 1389/1969; el-Kesmiri, et-Tasrih, (nsr. Ahdulfettah Ehu**

Gudde) 8.97-8, Haleh, 1385/1965; Abdullah Haccac; Alamatu'l-Kiyameti'l-Kübra, 5, 79, Kahire, 1407/1986.)

Hatta Ibn Hacer, Hz. İsa(a.s)'nin ahirzamanda bu ümmetten bir adamın arkasında namaz kılmasının, Mehdi'nin zuhurundan bahseden sahih görüşlere delil teşkil ettiğini söylemektedir. Yorumun devamında İmam-i Şafii'den, Mehdi'nin bu ümmetten olduğu, Hz. İsa(a.s)'nin onun arkasında namaz kılacağı hakkındaki haberlerin mütevatir olduğu hususunda bir nakil yapmaktadır.

Meşhur kelimci Sa'duddin et-Teftazani de, İmam" tabirinden Mehdi'yi anlıyor **(et-Teftazani, serbu'l-Makasid, (nsn Abdurrahman Umeyre), V,314, Beyrut, 1989.)**

Yine Buhari ve Müslim'de Kahtani denilen bir zattan bahsedilmektedir. Rivayetçilere göre „Insannları asasiyla toplayan Kahtani çıkmadıkça kıyamet kopmayacaktır.” **(Müslim, Fiten, 67-9.)** Müslim'de geçen hadiste ise ahirzamandaki bir bolluk ve refah dönemine işaret edilmekte ve saymaksızın mal dağıtan „halife"den bahsedilmektedir. **(Müslim, Fiten, 67-9)**

Bazıları, Hz. Ömer b. Abdülaziz(r.a) dönemindeki bolluğa bakarak bu hadisi ona tevîl etmişlerdir. Ancak “üm-metimin âhirinde" tabiri bu bolluğun ümmetin sonunda da olacağını göstermektedir. Bu üç hadisin adı ne olursa olsun ahirzamandaki islahatçılardan bahsettiğinde şüphe yoktur. Bunun dışında Mehdi ile ilgili hadisler ise Ebu Davud, Tirmizi, İbn Mace ve Ahmed b. Hanbel'in Müsned'i gibi hadis kaynaklarında geçmektedir. Mehdi meselesine çok ehemmiyet verdiği anlaşılan Ebu Davud, Sünen'inde bu konuya ayrı bir kitap tahsis etmiştir.

Ümmü Seleme(r.anha)validemizin rivayetine göre Hz. Peygamber(s.a.v):"Mehdi benim zürriyetimden, kızım Fatıma'nın evlatlarındandır." buyurmuştur.(Ebu Davud, Mehdi, 1.)

Ebu Davud'un kaydettiği başka bir rivayete göre “Dünyanın tek günlük bir ömrü bile kalmış olsa, Allah O günü uzatıp benden bir kimseyi O günde gönderecek" diğeri bir rivayette „... Ehl-i beytimden birini ki, O zatın ismi benim ismime uyar, babasının ismi de babamın ismine uyar. Bu zat yeryüzünü, eskiden cevri ve zulümle dolmasının aksine, adalet ve hakkaniyetle doldurur." buyurulmuştur. **(Ebu Davud, Mehdi, 1, Tirmizi Fiten, 52; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1, 99.)**

Diğer bir rivayette Mehdi'nin soyuna, şekline ve icraatına şöyle işaret edilmektedir: „*Mehdi bizdendir. Alnu açık, burnu incedir. Zulümle dolmuş yeryüzünü adaletle dolduracaktır.*”(Ebu Davud, Mehdi, 1, bkz. Siddik Hasan Ran, el-Izail, s.139)

Hız. Ali(r.a)'den gelen bir rivayete göre Allah Mehdi'ye kısa bir süre içinde, hatta bir gecede bilgi ve anlayış nasib edecek, onu irşad edecektir. Rivayete göre Resûlullah(s.a.v) şöyle buyurmıştır: “ *Mehdi bizdendir, Allah onu bir gecede irşad eder* ”(‘Ibn Hanhel, Müsned, 1, 84. Meshur hadisçi el-Elbani, Mehdi hakkındaki hadislerin sahih olduğunu söylemektedir. (hkz. Silsiletu'l-Ehadisi's-Sahih, 336, III, 38-43, 2371 nolu hadis, Kuveyt, 1400/1979.)

Rivayet edildigine göre bir gün Hz. Ali(r.a), oğlu Hasan'a baktı ve “Bu oğlum, Resulullah'ın tesniye buyurduğu üzere seyyiddir. Bunun neslinden Peygamherimizin adını taşıyan biri çıkacak. Ahlâki yönüyle Resûlullah'a benzeyecek, şekli itibariyle ona benzemeyecektir” dedi ve sonra da yeryüzünü adaletle dolduracağına dair meseleyi anlattı. (Ebu Davud, Mehdi, 1.)

Kütüb-i Sitte'den bazı kaynaklarda yer alan bu hadisler ümmetce kabul görmüştür. Senetlerine hadisi mevzu kılacak bir itiraz vaki değildir. Buna karşılık bazı zayıf rivayetler de tesbit edilmiştir. Bir kısım rivayetlere yalancı ravilerin karıştığı hadis tahlilcileri tarafından ortaya konmuştur. (S. H. Ran, el-Izaa, s.130.)

Hadis ilminin birçok otoritesi, Hız. İsa Mesih(a.s)’ın nüzulü (kıyamete yakın yeryüzüne inmesi) ve Mehdi hadislerinin “mütevatir” olduğunu belirtmiştir. Ezcümle hepsi de hadis hafızı olan Muhammed b. el-Hüseyin el-Âburî, müfessir Kurtubî (et-Tezkire, 651), İbnu'l-Kayyim (el-Menâru'l-Münîf, 142), el-Mizzî (Tehzîbu'l-Kemâl, XXV, 149), İbn Hacer (Fethu'l-Bârî, VI, 493; Tehzîbu't-Tehzîb, IX, 126), es-Sehâvî (Fethu'l-Muğîs, III, 43) ve daha birçok âlim, Mesih ve Mehdi hadislerinin tevatür seviyesinde olduğunu söylemiştir.

Ayrıca gerek genel olarak “kıyamet alametleri”, gerekse Hız. İsa Mesih (a.s)’ın nüzulü ve Mehdi konusunda müstakil eser veren el-Berzencî (el-İşâ’a, 112), es-Sefârîni (Levâmi’u'l-Envâr, II, 84), eş-Şevkânî ve el-Kınnevcî (el-İzâ’a, 61-2), el-Heytemî (el-Kavlû'l-Muhtasar, 17-8), el-Kevserî (Nazratun Âbire, 55) gibi ulema bu hadislerin mütevatir olduğunu açıkça ifade etmiştir.

El-Kettânî, mütevatir hadisleri zikretmek maksadıyla kaleme aldığı Nazmu'l-Mütenâsir'inde (236 vd.) Mehdi hadislerinin 20 sahâbi tarafından nakledildiğini belirtmiştir. Bu sahâbîlerden bazılarının, konu hakkında birden fazla rivayet naklettiğini burada belirtelim.el-Arfu'l-Verdî isimli risalesinde (el-Hâvî içinde, II, 123 vd.) es-Süyûtî, konuyla ilgili merfu hadisler yanında mevkuf ve maktu hadislerle (Sahabî ve Tabî sözlerine) ve daha sonraki nesillerden bu konuda gelen ifadelere de yer vermiştir ki, toplamı -hızlıca yaptığım numaralandırmaya göre- 244'tür.Ali el-Müttakî, es-Süyûtî'nin eserlerinden istifadeyle hazırladığı el-Bürhân'da bu rakamı daha da yukarıya çıkarmış ve her türden 300 civarında rivayet derlemiştir.**Konuyla ilgili rivayetlerin tamamının sahîh ve bağlayıcı olduğunu söyleyebilir miyiz? Bu sorunun cevabını “hayır” olarak versek bile, bu durum şu gerçeği değiştirmeyecektir: İslâm'ın ilk kuşaklarında Mesih ve Mehdi meselesi, yaygın olarak bilinen, inanılan ve dilden dile dolaşan bir meseledir ki bu kadar rivayete konu teşkil edebilmiştir.**

MEHDİ ÜZERİNDE KURNAZLIK YAPMAK

FETÖ vesilesiyle bir kere daha gündeme gelen ve çift taraflı istismar edilen “Mehdîlik” meselesi hakkında açıklama yapma zarureti hâsıl oldu. Diyeceklerim maddeler halinde ve özetle şunlardır:

Mehdi inancı, konuyla ilgili eser yazmış, görüş beyan etmiş Hadis âlimlerinin ittifakla belirttiği gibi “mütevâtir” hadislerle dayanır. Buradaki “tevatür” tabiri Hadis ulemasının tabirini anlatır ve Usul-i Fıkıh âlimlerinin ıstılahındaki “meşhur”a tekabül eder.

Mehdi inancının İslam Dünyası'na dışarıdan (Şia'dan ya da başka kültürlerden) geçtiğini iddia edenler bugüne kadar bu iddiayı “ilmî” ölçüler içinde ispat edebilmiş değildir. İslam Dünyası'nda bu konuyla ilgili hadislerin “güvenilmez” olduğu – bildiğimiz kadarıyla– ilk defa İbn Haldun tarafından dile getirilmiştir.

Ancak;

A) İbn Haldun bir “Hadis âlimi” değildir,

B) İlgili hadislerin tamamının güvenilirmez olduğunu söylememiştir. İzmirli İsmail Hakkı da bu meselede kalem oynatmış, yazdıklarını tamamen İbn Haldun’a dayandırmış ve fakat –İbn Haldun’un aksine– “toptancılık” yaparak ilgili hadislerin “tamamının” güvenilirmez olduğunu ileri sürmüştür.

Bununla birlikte ne İbn Haldun’un sözleri ne de İzmirli’nin tavırı ilgili hadislerin güvenilir olup olmadığı konusunda esas alınabilir. Zira her ikisinin de değerlendirmeleri ravi kritiğine dayanmaktadır. Ravi kritiği söz konusu olduğunda ise Cerh-Ta’dil otoritelerinin değerlendirmeleri esastır.

İlgili hadislerin açık beyanıyla sabittir ki, Mehdi, bu Ümmet’in tarih boyunca yetiştirdiği karizmatik liderlerden bir liderdir. Lâ yuhti ve Lâ yüs’el (hatasız, sorgulanamaz) değildir. İcraatları ve kararları İslamî denetim mekanizmalarının kontrolü altındadır.

Mehdi, kendisinin Mehdi olduğunu bilmeyecektir. Mehdi olduğu, yapıp ettiklerine bakarak Ümmet’in ileri gelenleri tarafından söylenecektir. Bu iki madde açıkça ortaya koymaktadır ki, tarih boyunca ortaya çıkan sahte mehdilerde olduğu gibi, aynı iddiayla bugün ortaya çıkanlar da, yarın çıkacak olanlar da sahtekârdır. Çünkü hepsinin ortak vasfı Mehdi olduğunu iddia etmek ve etraflarına adam toplamaktır.

Mehdi’nin işbaşına geçmesi, Müslümanlarla küfür ehlinin topyekûn fiilî savaş durumunda olacağı bir vasatta gerçekleşecektir.

Ehl-i Sünnet inancında “Mehdi beklemek” diye bir davranış kodu mevcut değildir. Bu sebeple Ehl-i Sünnet, tarihin hiçbir döneminde, hatta en olumsuz şartlarda bile Mehdi beklememiş, sorumlulukları neyi gerektiriyorsa onu yapmıştır.

Bir takım sahtekârlar saf kitleleri aldatıp yanlış istikametlere sevk ediyor gerekçesiyle Mehdi inancını inkârâ yeltenmek kurnazlıktır. Sahte peygamberler çıkıyor diye Peygamberlik kurumunu tartışmak neyse, sahte Mehdiler çıkıyor diye Mehdilik meselesini tartışmaya açmak da mantık olarak odur.

İslamî çerçevede Ümmet adına hüküm verme yetkisi Ümmet’in âlimlerindedir. Mehdi de olsa hiç kimse ulemanın ak dediğine kara, kara dediğine ak deme ve bunu “İslam’ın hükmü/gereği olarak” lanse etme yetkisine sahip değildir.

Tarihi seyir içerisinde, Kimi makam ve şöret duygusuyla, kimi menfaat sebebiyle, kimisi de millî bir heyecan saikiyle bazı insanlar Mehdilik iddiasında bulunmuşlardır. Ne yazık ki bir kısım İslam cemiyetinde huzursuzluklara sebebiyet vermiştir.

ZAMAN ZAMAN ORTAYA ÇIKAN MEHDİLER

Hindistan Mehdisi Seyyid Muhammed (91,/ 1504), Magrib Mehdisi Abdullah b. Tumert (524/1103), Hindistan'da çıkan ve İngilizlerin destekçisi olan Gulam Ahmed Kadiyani, İngiliz işgal kuvvetlerine karşı çarpışan ve onları mağlup eden Sudan Mehdisi Muhammed Ahmed (1303/1885), 1895'te yaptığı hac ibadetinden döndükten sonra ortaya çıkıp İngiliz ve İtalyanlara karşı çarpışan Somali Mehdisi Muhammed b. Abdullah Hasan (1339/1920), Amerikalı Zenci Müslümanların lideri Elijah Muhammed ortaya çıkıp etrafında kitleleri toplayabilen Mehdilik hareketinin bazı mümessilleridir. Hz. Peygamber Efendimiz (s.a.v) soyundan gelen es-Seyyid Muhammed es-Sünûsi (v. 1320) de Mehdi olduğuna inanılan şahsiyetlerdendir. Yine tarihte Mısır'da Fatimi, Kuzey Afrika'da Muvahhidun devletleri Mehdilik fikri üzerine kurulmuştur.

Kendilerini Mehdi ilan ederek şarlatanlık yapanlar ile, kendi hallerinde ibadet ve takva üzere hareket eden ve böyle bir iddiası olmayan mübarek zâtları ayırmak lazımdır. İkinciler, müritleri tarafından, aşırı hüsn-ü zandan dolayı, kendilerine Mehdi denilirse de onlar umumiyetle kabul etmemiştir. Birincisinde şarlatanlık vardır, ikincisinde iddia bile yoktur. O bakımdan Mehdi meselesine hücum edenler bu ayırımı yapmalıdır. Şarlatanlar İslam dünyasında fitne ve tefrika meydana getirmişlerdir. Batılı müsteşrikler, Mehdilik iddiasında bulunan bazı şahsiyetlerin eserlerini yayına hazırlamışlardır. Mesela İbn Tumert'in eserlerini büyük çaba ile Luciani ve Goldziher yayınlamıştır.

Mehdi olarak tanınan bazı şahsiyetlerin kendi insanlarına ve ülkelerine faydaları da olduğu bir gerçektir. Mesela Sudan ve Somali gibi Afrika Ülkelerindeki Mehdilik hareketlerinin, sömürgeci güçlere karşı büyük gayretler sarfederek vatanlarını düşmanların işgalinden kurtardıklarını görmekteyiz. Bu yüzden müsbet hizmetleri görülmüştür. Buna karşılık Kadiyanilik hareketi ise, aksine Hind Müslümanlarını İngiliz sömürgecilğine karşı tam anlamıyla pasif hale

getirme gayreti işine girmistir. Dolayısıyla genelleme yapmaktan kaçınmak gerekir.

Beklenen Mehdi (a.s) ve İslam’da Ondan Söz Eden İlk Kişi

Hadis, Tarih, Akaid ve Tefsir alanlarında yazılan gerek Şii, gerekse Sünni kaynaklara şöyle bir göz atılırsa, “Hz. Mehdi” ve onun evrensel kıyamından söz eden ve sahte Mehdilere meydan vermemek için onun özelliklerini en ufak ayrıntılarına kadar açıklayan ilk kişinin, Efendimiz(s.a.v)olduğu görülecektir.

Bu kaynaklara müracaat edildiğinde, Resulullah (s.a.v)in, Tevhid, Nübüvvet, Mead ve kendinden sonraki İmamet ve hilafet meselesinden sonra üzerinde en çok durduğu konunun dünyayı barış ve huzurla dolduracak son halifesi Mehdi konusu olduğu da görülecektir.

Bu nedenledir ki, Hadis, Tarih ve Akaid alanlarında yazılmış olan sayısız kaynakların bir bölümü “Mehdilik” konusuna ayrılmış olmakla birlikte, sadece Sünni âlim ve yazarlar tarafından bu konunun ispatı hususunda müstakil olarak kaleme alınan yüz kırkın üzerinde kitap mevcuttur.

Gerek Mehdilik meselesinin İslam akidesindeki yeri, gerekse Hz. Mehdi’nin yeryüzünü adaletle dolduracağı, emniyet, huzur ve refahı sağlayacağı gibi inançların doğruluğu konusunda Şia ve Ehl-i Sünnet ittifak içerisinde.

Eskilere döndüğümüzde de İbn-i Hazm-ı Zahiri (ölm: H. 456) ve İbn-i Haldun Mağribi (ölm: H. 808) gibi konu hakkında görüş belirtme salahiyetine sahip bulunmayan bir iki kişinin dışında hemen bütün İslam âlimlerinin “Mehdilik” meselesinin tartışma götürmez bir İslami inanç olduğunu kabul ettiklerini görürüz.

Bu nedenledir ki, bu konudaki inkârcı kitap, makale ve şahıslara karşı Şia âlimlerinden daha çok Ehl-i Sünnet âlimleri reddiye yazmışlardır.

Hız. Mehdi hakkında yazılan veya onunla ilgili hadisleri içeren kitaplara bir göz attığımızda şu gerçekte karşılaşırız ki, Efendimiz(s.a.v)'in Hız. Mehdi hakkındaki hadislerini sahabe vasıtasız olarak direkt Efendimiz(s.a.v)'den nakletmiş ve yaymışlardır. Hız. Mehdi ile ilgili hadisleri bu kadar sahabe'nin nakletmesi bile, bu hadislerin sıhhat, tevatür ve Efendimiz(s.a.v)'den sadır olduğunun kesinliğine en büyük delillerinden biridir. Bu gösteriyor ki, mümin olan bir kimse, Hız. Mehdiyi inkâr ve ilgili hadisleri itibarsız saymaya ve bu konuda şüphe yaratmaya kalkışamaz.

Hazret-i Mehdi Gelecektir

İbni Hacer-i Mekki, (Alamat-i Mehdi), imam-ı Süyuti, (El-bürhan) ve imam-ı Şarani (Muhtasar-ı Tezkire-i Kurtubi) kitabında iki yüze yakın, Hazret-i Mehdi'nin alameti bildirilmektedir. Hazret-i Mehdi için hurafe demek, ilme ihanettir, kıyamet alametidir. Bu konudaki hadis-i şeriflerden birkaçı şöyledir:

(Eshab-ı Kehf, Mehdi'nin yardımcıları olacak ve İsa bunun zamanında gökten inecek ve Deccal ile harb ederken, Mehdi, onunla beraber olacaktır.) [İ.Süyuti]

(Yeryüzüne dört kişi malik oldu. İkiisi mümin Zülkarneyn ile Süleyman idi. İkiisi kâfir, Nemrud ile Buhtunnasr idi. Beşinci olarak, benim evladımdan biri yeryüzüne malik olacaktır.) [İ.Süyuti]

(Horasan tarafından gelen siyah sancaklılara katılın. Onların içinde Allah'ın halifesi Mehdi vardır.) [Hâkim, İ.Ahmed, Deylemi]

(Nasıl helak olur bir ümmet ki, başında ben, sonunda Meryem oğlu İsa ve ortasında da ehl-i beytimden Mehdi vardır.) [Hâkim, İ.Asakir]

(Şarktan çıkan bir grup, Mehdi'ye yardım ederler.) [İbni Mace, Taberani]

(Mehdi çıkınca, Allahü teâlâ ona rahmetini indirir.) [İ.Ahmed, Hakim]

(Mehdi bendendir, yeryüzünü hak ve adaletle doldurur.) [Ebu Davud]

(Dünyayı küfür kaplamadıkça Mehdi gelmez.) [Mekt. Rabbani 2/68]

(Mehdi gelince, bir bereket olacak, ümmetim rahat edecektir.) [İbni Ebi Şeybe]

(Mehdi ehl-i beyttendir. Allahü teâlâ onu bir gecede olgunlaştırır.) [İbni Mace, İ.Ahmed]

(Deccal'ın veya Mehdi'nin geleceğine inanmayan kâfir olur.) [Favaid-il Ehbar - Şerh'is-Siyer]

(Mehdi, Kureyşten ve ehl-i beytimdendir.) [İ.Ahmed, Baverdi]

(Mehdi benim soyumdandır.) [İbni Mace]

(Mehdi evladı Fatıma'dandır.) [Ebu Davud, Hakim]

(Ya Abbas, senin soyundan bir genç dünyayı adaletle doldurur, İsa ile namaz kılar.) [Hatib, İbni Asakir, Dare Kutni]

[Burada tenakuz [çelişki] yoktur. Abdülkadir-i Geylani hazretleri anne tarafından seyyid, baba tarafından şerif idi. Hazret-i Mehdi de, Hazret-i Fatıma'nın soyundan bir genç, Hazret-i Abbas'ın soyundan biri ile evlenince, her iki soydan da gelmiş olur.]

Hazret-i Ali, oğlu Hasanı gösterip, "Bu oğlumun neslinden biri çıkacak, dünyayı adaletle dolduracaktır" buyurdu. **(Ebu Davud)** Kütüb-i sitteden **Buhari, Müslim, Ebu Davud, İbni Mace, Tirmizi** ve diğer hadis âlimlerinin bildirdikleri bu hadis-i şerifleri ve Ehl-i sünnet âlimlerinin açıklamalarını akıl ve iman sahibi hiç kimse inkâr edemez. Tevil etmek de dinimize aykırıdır. Herkes dinin hükümlerini tevil etmeye kalkarsa ortada din diye bir şey kalmaz.

Hazret-i Mehdi'nin Üstünlüğü

Bu hususta İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki: Resulullahın vefatından bin sene geçtikten sonra, ümmetinden gönderilen âlimlerin sayısı azsa da, İslamiyet'i tam kuvvetlendirmeleri için, çok yüksek olacaklardır. Resulullah(s.a.v)efendimiz, hazret-i Mehdi'nin geleceğini haber vermiştir. Bin sene sonra gelecektir. İsa aleyhisselam da, bin sene sonra, gökten inecektir. Bin sene sonra gelen Evliyanın yükseklikleri, Ashab-ı kiramın yüksekliklerine benzemektedir. Her ne kadar, Peygamberlerden sonra, en üstün insanlar Ashab-ı kiram ise de, sonra gelenler, bunlara çok benzedikleri

için, hangilerinin daha üstün oldukları anlaşılamaz gibi olmuştur. Belki de bunun içindir ki, Resulullah (s.a.v)efendimiz, **(Öncekiler mi daha üstündür, yoksa sonrakiler mi? Bilinemez)** buyurdu. Yoksa (Öncekiler mi daha üstündür, yoksa sonrakiler mi, bilmem) buyurmadı, çünkü hangilerinin daha üstün olduğunu elbette biliyordu. Bunun için, **(En üstün olanlar, benim zamanımda bulunan Müslümanlardır)** buyurmuştu, fakat çok benzedikleri için, şüphe hâsıl olduğundan **(Bilinemez)** buyurdu.

Resulullah(s.a.v), Ashab-ı kiramın zamanından sonra, Tabiinin zamanının yüksek olduğunu bildirdi. Bundan sonra da Tebe-i tabiinin zamanının üstün olduğunu bildirdi. Bunların da, bin sene sonra gelenlerden daha üstün oldukları anlaşıldı. Sonra gelenlerin, Ashab-ı kirama çok benzemesi nasıl olur denilirse, şöyle cevap veririz ki, o iki asrın, bu son gelenlerden daha üstün olması, belki onlarda Evliya sayısının çok ve bid'at sahiplerinin az olduğu için olabilir. Bunun için, sonra gelenler arasında birkaç Evliyanın, o iki asırda bulunan Evliyadan daha yüksek olduğunu söylemek, yanlış olmaz. Mesela, Hz.Mehdi böyledir, fakat Ashab-ı kiramın zamanı, her bakımdan, daha yüksektir. Bunun üzerinde konuşmak bile lüzumsuzdur. Önce gelenler, onlardır. Naim Cennetinde yakîn olanlar onlardır. Başkalarının dağ kadar altın sadaka vermesi, onların bir avuç arpa vermesinin sevabına kavuşturamaz. Allah'ı Teâlâ, dilediğini rahmetine kavuşturur. **(Mektubatı Rabbani,1/209)**

Hazret-i Mehdi gelince, doğru İslam bilgileri unutulmuş ve ortadan kalkmış olacak. Hazret-i Mehdi Ehl-i sünnet bilgilerini tazeleyeceği zaman, zaten İslam âlimi kalmamış olacak. Yani fıkıh ve tasavvuf âlimleri zaten kalmamış olacak. Dolayısıyla bu âlimler değil, ortalık mezhepsizlere kaldığı için, onlar Hazret-i Mehdi'ye karşı koyacaklar, feryat edecekler. Hazret-i Mehdi, âlimleri değil, bu türedileri zararsız hâle getirecektir.

Hazret-i İsa da, Hazret-i Mehdi gibi ictihad edecektir. İmam-ı Rabbani hazretleri buyuruyor ki: Muhammed Parisa hazretleri, Fusul-i sitte kitabında, (İsa aleyhisselam gökten inip, İmam-ı a'zam Ebu Hanife'nin mezhebine uygun ictihad edecek, onun helal dediğine helal diyecek, haram dediğine haram diyecektir) buyuruyor. **(Mektubatı Rabbani,3/17)**

Hazret-i Mehdi, İslamiyet'i yayacak. Resulullah'ın sünnetlerini ortaya çıkaracak. Bid'at işlemeye ve bid'atleri Müslümanlık olarak yaymaya alışmış olan Medine'deki din adamı, Mehdi'nin sözlerine şaşır, (Bu adam bizim dinimizi yok etmek istiyor) diyecek. Hazret-i Mehdi, bu din adamının öldürülmesini emredecektir. (*Mektubatı Rabbani,1/255*)

MEHDİ VE DECCAL GELDİKLERİ VAKİT HERKES ONLARI TANIYACAK MI?

Hayır. Mümkün değil. Bunlar öyle kolayca bilinse, zaten zaman âhırzaman olmaz, fitne-fesat meydan alamaz olurdu. Ahırzaman şahısları, ancak nur-ı iman ve nur-ı mârifet ile bilinir, tanınır. Hatta nur-ı imanın da "dikkatiyle..." Mehdi ve Deccal gibi âhırzaman şahısları hakkındaki hadisleri tefsir edenler, "O eşhasın şahs-ı mânevîsine veya temsil ettikleri cemaate ait âsâr-ı azîmeyi o eşhasın zatlarında tasavvur ederek öyle tefsir etmişler ki, o eşhas-ı harika çıktıkları vakit bütün halk onları tanıyacak gibi bir şekil vermişler. "Hâlbuki Bu dünya tecrübe meydanıdır. Akla kapı açılır, fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Öyleyse, o eşhas, hattâ o müthiş Deccal dahi çıktığı zaman, çokları, hattâ kendisi de bidâyetten Deccal olduğunu bilmez. Belki nur-u imanın dikkatiyle o eşhas-ı âhırzaman tanınabilir."

Ehli Sünnette bir Mehdi inancı vardır. Hadîslerden istihraç ederek Ehli Sünnet uleması da bazı yorum ve tasvirlerde bulunmuşlardır. Kıyamet alametleri ve ahiret ahvalıyla ilgili eserleriyle de tanınan tarihçi ve muhaddis Ibn Kesir (774/1372), Ehli Sünnet ile Şiiilerin beklediği Mehdi'nin farklılığına işaret ederek şöyle demektedir: "**Mehdî, ahirzamanda ortaya çıkacak Raşid Halifelerden ve kâmil manada hidayete ulaşmış imamlardan biridir. O Rafizîlerin Sammera'dan çıkacağını beklediği Mehdi değildir. Onların Mehdi'lerinin bir hakikati yoktur. İddialarına göre o, Muhammed b. Hasan el-Askerî'dir. Beş yaşında iken bir evin bodrumuna girip gizlenmiştir. Bizim anlattığımız Mehdi ve Resûlullah'tan varid olan hadîslerde zikredilmiştir. Ahirzamanda gelecektir. Hz. İsa(a.s)'nin nüzûlünden önce zuhur edeceğini tahmin ediyorum. Nitekim hadîsler de buna delalet eder.**" Mekkeli âlim Ibn Hacer el-Heytemî (v. 973/1564) Mehdi meselesiyle ilgili eserini Sünnî Mehdi akidesini ortaya koymak için te'lif etmiştir.

Yalancı Mehdîlerden söz etmiştir. Onun bu eseri aynı zamanda bir fetvadır. Eserini yazmaya sevkeden hadise kendi döneminde (onuncu asır) bir taifenin kırk sene evvel ölen liderlerinin Mehdî olduğunu ve tekrar dirilip Mehdî olarak geleceğine inanmaları olmuştur. Şiilerin buna benzer Mehdî inançlarını çürütmek amacıyla te'lif etmiştir.

"Allah her yüz sene başında dini tecdid edecek bir müceddid gönderir" mealindeki hadîsi şerife atıfta bulunan bazı yazarlara göre "periyodik olarak gelen îman müceddidleri"ne de Mehdî denilmiştir. Ehli Sünnet mensupları için Mehdî Hz. Peygamberin (s.a.v) son halifesidir. **(Ebu Davud, Melahim, I.)**

"Ümmetimden kıyamete kadar hak üzere devam eden bir taife bulunacaktır." (Müslim, iman, 247.)

Cenab-ı Hak her devirde hakikî Mehdîleri, yüzlerce islahatçıyı yaratabilir, vaktiyle de böyle yapmıştır. Bundan sonra da elbette böyle olacaktır.

Bazı sahte Mehdîlerin çıktığı ve halkı kandırdığı doğrudur. Ancak sahte Mehdîler çıkıyor diye, bir fikri kökünden reddetmek doğru değildir. Müseylemetü'l Kezzab gibi sahte peygamberler de çıktı; peygamberliği reddetmek gerekmedi. Sahte doktorların çıkması doktorluk mesleğinin reddini gerektirmez.

Hülasa Resûlullah Efendimiz (s.a.v) ahirzaman hadiselerinin, belki de kıyametten önceki iki yüz senelik dönemin portresini çizmiştir. Bu dönemde cereyan edecek bazı hadiselerle işaret etmiştir. Efendimiz(s.a.v)ne söylemişse doğrudur. Olacak, çıkacak demişse mutlaka olacak ve çıkacaktır. Zira o vahiyle konuşur.

GERÇEK MEHDÎ'NİN ALÂMETLERİ

Mehdi Aleyhisselâm hakkında çok sayıda Hadis-i şerif nakledilmiştir. Âlimler bunu mütevatir kabul ederler. Resulullah Aleyhisselâm'dan beri, müslümanlar ahir zamanda, Ehl-i beyt'e mensup bir zatın çıkıp dini güçlendireceğine, adaleti hâkim kılacağına, müslümanların ona tâbi olup İslâm beldelerinde hâkimiyet kuracağına, bu kimseye Mehdi deneceğine inanmış ve bu âli zâtın gelmesini beklemektedirler.

Hadis-i şerif'lerde ifade edildiğine göre İsa Aleyhisselâm ile Mehdi Aleyhisselâm aynı zamanda çıkacak ve Hz. İsa(a.s), Hz. Mehdi'ye yardımcı olacak, birlikte Deccâl'i öldüreceklerdir. Hatta Hz.

İsa Aleyhisselâm'ın Mehdi'nin arkasında namaz kılacağı rivayet olunmuştur.

Bugüne kadar “Mehdiyim” diyenlerin hepsi şeytanın kuklasıdır, maskarasıdır. Bu çıkanlar yalancıdır, sahtedir, soytarıdır. Gelecek olan Hazret-i Mehdi'nin âlâmetlerini Hadis-i şerif'lerden öğreniyoruz.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar: **“Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen yeryüzünü huzur ve adaletle dolduracaktır.” (Ebu Davud, Tirmizî)**

Mehdi Aleyhisselâm'ın Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in neslinden geleceğini ve yeryüzünü adaletle dolduracağını bu Hadis-i şerif haber veriyor. Nice asırlardan sonra Hatem'ün nebi Muhammed Aleyhisselâm'ın ümmetinden ve kendi neslinden gelecek olan bu kurtarıcının dünyaya malik olacağı haber verilmektedir.

“Yeryüzünde dört kişi malik olmuştur. İki mümin, iki kâfirdir. Müminler, Zülkarneyn ve Süleyman Aleyhisselâm, kâfirler ise Nemrud ve Buhtunnasr'dır. Beşinci olarak Ehl-i Beytim'den birisi gelecek ve o da dünyaya mâlik olacaktır.” (İmam-ı Suyûtî)

İşte o zât-ı âli Mehdi Aleyhisselâm, şeriat-ı mutahhara'nın emir ve hükümlerine, tarikat-ı münevvere'nin edeb ve erkânına harfîyyen riayet edecektir. Allah-u Teâlâ'nın ahkâm-ı ilâhisini, Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in sünnet-i seniyyesini yaşayacak ve yaşatacaktır.

“O zât insanlar içerisinde Peygamber'in -sallallahu aleyhi ve sellem- sünneti ile amel eder. İslâm yeryüzüne tam mânâsı ile yerleşir. Yeryüzünde yedi sene kalır, sonra vefat eder ve müslümanlar onun üzerine namaz kılarlar.” (Ebû Dâvud. 4286)

Mehdi Aleyhisselâm gelinceye kadar İslâm ümmeti parça parça olmuş, uhuvvet kalkmıştır. Âlimler nefis ve menfaatlarına düşkündür. İslâm'ın kurallarını hafife alma, yok sayma yarışına girmişlerdir. Koyun postuna bürünmüşler, müslüman görünüyorlar. Hâlbuki ne zamanın âlimlerinde ihlas, ne de amirlerinde adalet vardır. İşte o zaman Allah-u Teâlâ beklenen kurtarıcıyı gönderir, bölük bölük olan İslâm ümmetini sancağının altında toplar, zulüm içinde inleyen yeryüzünü adaletle doldurur.

“Dünyadan bir gece bile kalsa, Allah o geceyi uzatır ve Ehl-i Beytim’den birisi gelerek dünyaya hakim olur. Onun adı adıma, babasının adı babamın adına uyar. Daha önce yeryüzü nasıl zulümle doluyorsa, o onu adaletle doldurur. Malı seviye üzere taksim eder ve Allah bu ümmetin kalblerine zenginlik verir. Yedi veya dokuz sene kalır. Mehdi’den sonra, artık hayat yaşamakta, bir hayır yoktur.” (İmam-ı Suyûfî)

Daha önce işkence, zorbalık, zulüm ile dolu olan yeryüzü, o geldiği zaman yedi yıl kadar adalet, emniyet ve zenginlik içinde kalacaktır. O zat-ı muhteremin şekil ve şemalini Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle tarif ediyorlar: ***“Mehdî bendendir. Alnı geniş, burnu ince uzun ve ortası biraz yüksekcedir. Yedi sene hükmeder. Yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi, onu doğruluk ve adaletle doldurur.” (Ebû Dâvud. 4285)***

Mehdi Aleyhisselâm, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’in kızı Hazret-i Fatıma validemiz’in neslinden gelecektir. ***“Mehdî kızım Fâtıma’nın çocuklarından ve benim ehl-i beytimdendir.” (Ebû Dâvud. 4284)***

Naim bin Hammad -radiyallahu anh-ın rivayet ettiği bir Hadis-i şerif’te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Mehdi Aleyhisselâm’ı açıkça tarif buyuruyor: ***“Mehdi’nin çıkış yeri Medine’dir, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ehli beytindendir. İsmi Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in ismidir. Hicret edeceği yer Beyt’ül-Makdis (Kudüs)’tir. Sakalı sıktır, gözleri sürmeli olacaktır. Dişleri parlaktır, yüzünde bir ben vardır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’in softan bayrağı ile çıkacaktır. O bayrak dört köşeli olup dikişsizdir ve rengi de siyahtır. Onda bir hicr (hale) bulunur. O Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’in vefatından beri açılmamış olup Mehdi çıkınca açılacaktır. Hazret-i Allah üç bin meleği Mehdi’ye yardım için gönderecek ve melekler O’na muhalefet edenlerin yüzüne ve arkasına vuracaktır. O, yaşı otuz ile kırk arasında olduğu halde gönderilecektir.” (İmam-ı Suyûfî)***

Bir diğer Hadis-i şerif’lerinde ise; Mehdi Aleyhisselâm’ın nurlu, parlak, adeta bir yıldız gibi parlayacağını haber veriyorlar. ***“Mehdî neslimden bir şahıstır. Yüzü parlak yıldız gibidir.” (İmam-ı Suyûfî)***

Bunun böyle olduğunu bilin, bu sahteleri bu Hadis-i şerif'in nûr ışığı altında tanıyın. **“Mehdi bizden, ehl-i beytimizdendir. Allah onu bir gecede ıslah eder.”** (Kütüb-ü sitte muhtasarı: c. 17, sh: 557)

Allah-u Teâlâ onu hıfz-u himaye'sine ve tasarruf-u ilahiye'sine alacaktır. Mehdi Aleyhisselâm'ı bir gecede olgunlaştıracak. O gece onu nûr'u ile dolduracaktır. Yani Allah-u Teâlâ onu nûru ve kudsi ruhu ile destekleyecektir.

“Biz Abdülmuttalib oğullarıyız. Cennet ehlinin efendileriyiz: Ben, Hamza, Ali, Câfer, Hasan, Hüseyin ve Mehdi.” (Kütüb-ü sitte muhtasarı: c. 17, sh: 558)

Hakem bin Uyeyne -radiyallahu anh-'den şöyle nakledilir: **“Ben Muhammed bin Ali'ye dedim ki: ‘İşittiğimize göre sizden ‘bir adam’ çıkacak, bu ümmet arasında adalet yapacak.’**

O dedi ki: “Karanlık gecenin parçaları gibi olan fitnelerden önce, hayırlı ameller işlemede acele edin. O fitne geldi mi kişi mü'min olarak sabaha erer de kâfir olarak akşama girer. Mü'min olarak akşama erer de kâfir olarak sabaha ulaşır; dinini basit bir dünya menfaatine satar.” (Müslim, İman 186, 118; Tirmizi, Fiten 30, 2196)

Dinini basit bir dünyalığa satmıyorlar mı? İmam veya âlim görünen bu gibi kimseler bunu yapmıyorlar mı? Onlar dini kendilerine uydurmaya çalışırlar. Madde ve menfaat, mevki ve şöhret uğruna dinden çıktıkları gibi, başkalarını da çıkarmaya çalışırlar.

“Onlar ahiret karşılığında dünya hayatını satın alan kimselerdir.” (Bakara Suresi, 86)

Bununla da kalmayacak, Mehdiyim, hatta peygamberim diyen sahtekâr, soytarılar türeyecektir. Bunları Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz haber vermiştir.

“Hepsi de Allah'ın peygamberi olduğunu iddiâ eden otuza yakın yalancı deccaller türemedikçe kıyamet kopmaz.” (Tirmizi)

Şimdi deccaliyet devrinin içindeyiz, en son deccale gelinceye kadar devam edecek. **“Şüphesiz ki kıyametin önünde yalancılar zuhur edecektir.”** (Müslim)

İşte bu yalancılar bu zamanda mevcuttur. Onların her şeyi yalan ve dolandır. Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bu gibilerin durumunu şöyle tarif ediyor: **“Onlar hakikaten kendilerinin bir şey üzerinde bulunduklarını sanırlar. İyi bilin ki onlar yalancılarıdır. Şeytan onları**

istilâ etmiş, onlara Allah'ı anmayı bile unutturmuştur. Onlar şeytan fırkasıdır. İyi bilin ki, asıl kayba uğrayanlar şeytan taraftarı olanlardır.” (Mücâdele: 18-19)

Ey Müslüman!

Şeytanın istila ettiği bu sahte Mesihler, Mehdiler şeytan taraftarındırlar. Onlara tabi olanda onlarla beraberdir ve şeytan fırkasındandır. Bu yalancılara kanmayın. Onları iyi tanıyın.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-’e şöyle bir soru tevcih etti: ***“Ya Resulellah, Mehdi bizden Al-i Muhammed’den mi, yoksa bizim gayrimızdan mı?”*** Buyurdular ki: ***“Hayır, bilakis bizdendir. Allah bu dini nasıl bizimle başlatmışsa onunla sona erdirecektir. Ve onlar bizimle nasıl şirkten kurtulmuşlarsa, onunla da fitneden kurtulacaklardır. Allah bizimle insanları nasıl şirk adavetinden kurtararak, onların kalplerine ülfet ve muhabbet yerleştirmiş ve din kardeşi yapmışsa, Mehdi ile fitne adavetinden kurtaracak ve kardeş yapacaktır.”*** (Naim bin Hammâd, Taberânî)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şerif’lerinde ise, Mehdi’nin açık ve kesin beş alametinden bahsediyor, ümmet-i Muhammed’e haber veriyor:

“Mehdi’nin beş alâmeti bulunur. Bunlar, Süfyani, Yemâni, semâdan bir sayha, Beyda’da ordunun batışı ve günahsız insanların öldürülmesidir.” (İmam-ı Suyûtî)

Dikkat ederseniz bunlar Allah Resulü Peygamber Efendimiz’in beyanıdır. Artık bundan sonra çıkacak bu gibi sahtekârlara kulak vermeyin, itibar etmeyin.

“Bizim Mehdimiz için iki alâmet vardır ki, Allah semavat ve arzı yarattığından bu yana böyle bir şey vaki olmamıştır. Bunlar Ramazanın ilk gecesinde ay, yarısında ise güneş tutulmasıdır. Allah semâvat ve arzı yarattığından beri böyle bir şey olmamıştır.” (İmam-ı Suyûtî)

Yine Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Hadis-i şerif’lerinde, Mehdi Aleyhisselâm’ı çok açık bir şekilde beyan buyuruyor, ümmet-i Muhammed’e tarif ediyor:

“Sizinde insanlar arasında dört sulh anlaşması olacak, dördüncü sulh, Heraklius ehinden bir adam vasıtası ile olur ve bu yedi yıl devam eder. Bir adam ‘Ya Resulellah o gün insanların imamı

kimdir?’ dedi. Buyurdu ki: ‘Evlâdımdan kırk yaşındaki Mehdi’dir.’ Yüzü parlayan yıldız gibi, yanağında siyah bir ben vardır, üzerinde kutvani iki aba bulunur. Tavrı beni İsrail ricaline benzer. Hazineleri çıkarır ve şirk beldelerini feth eder.” (İmam-ı Suyûtî)

“Mehdi’nin çıkışından önce, Ramazan’da iki kez ay tutulması olacaktır.” (İmam-ı Suyûtî)

“Resuhullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mehdi’yi anlatırken, dilinde pelteklik olacağını ve kelimeyi telaffuz ona zor geldiğinde sağ elini sol uyluğuna vuracağını söyledi ve ismi ismimin, babasının adı babamın adıdır buyurdu.” (İmam-ı Suyûtî)

“Bir fitne görülür, bunu diğer fitneler takip eder ve birinciler sonuncuların kılıçla çatışmaya dönüşünü kamçılar ve bundan sonra bütün haramların helal sayılacağı bir fitne gelir. Sonra da hilafet, yeryüzünün en hayırlısı olan Mehdi’ye evinde otururken gelecektir.” (İbn-i Ebi Şeybe)

“Mehdi’nin çıkışından önce, şarktan parlak kıvrıklı bir yıldız doğacaktır.” (İmam-ı Suyûtî)

“Bir halifenin ölümü anında (ehl-i hal ve akd arasında) ihtilaf olacak. (O zaman) Medine ahalisinden bir adam (Mehdi), kaçarak Mekke’ye gidecek. Mekke halkından bir kısmı ona gelecek ve istemediği halde onu (evinden) çıkaracaklar. Rük-n-ü Yemanî ile Makam-ı İbrahim arasında ona biat edecekler. Onları (ortadan kaldırmak için) Şam’dan bir ordu gönderilecek. Ordu Mekke-Medine arasındaki el-Beyda’da yere batırılacak. İnsanlar bunu görünce Şam’ın Ebdâl’ı ve Irak ahalisinin velileri ona gelip biat ederler. Sonra Kureyş’ten, dayıları Kelb kabilesinden olan bir adam zuhur eder ve (Mehdi ve adamlarına) karşı bir ordu gönderir. Ama onlar bu orduya galebe çalarlar. Bu ordu, Kelbî’nin (ihtirasıyla çıkarılmış) bir ordudur. Bu Kelbî’nin ganimetine iştirak edemeyen zarara uğramıştır. Mehdi, malı taksim eder. Halk arasında peygamberlerinin sünnetini (ihya eder ve onun) ile amel eder. İslâm yeryüzüne yerleşir. Yedi yıl hayatta kalır. Sonra ölür ve müslümanlar cenaze namazını kılarlar.” (Ebu Dâvud: 4286, 4288, 4289)

Hadis-i şerif’ten anlaşıldığına göre, bir halifenin ölümü üzerine, yerine seçilecek kimse meselesinde seçiciler arasında ihtilaf çıkar. Zikri geçen zât yani Mehdi Aleyhisselâm, Allah-u â’lem, emirlik makamının mesuliyetinden ve fitne çıkmasından çekinerek Mekke’ye kaçır. Çünkü

orası, kendine ilticâ edenlere emniyet sağlayan, mukaddes belde Harem-i şerif'tir.

Mekke halkı'nın ihlaslı salih kimseleri, onun halini anlayacaklar ve onu yalnız bırakmayacaklar. Onu evinden çıkarıp Kâbe-i muazzama'nın önünde Hacer-ü'l-Esved, Rûkn-ü ile Makam-ı İbrahim arasında biat edeceklerdir. Ancak Şam'dan bir ordu gönderilerek bunlar tenkîl edilmek istenecek. Fakat ordu Mekke-Medine yolu üzerinde Beyda'da yere batırılacak. Bu kerametle Allah-u Teâlâ'nın vazifelisi olduğu anlaşılır, kıymeti ve makamı ortaya çıkar. Böylece etrafında civarın salihleri toplanır. Şam'ın ebdalları, Irak'ın sulehâsı ve ihlâs sahipleri yanına gelip biat ederler.

Sonra annesi Kelp kabilesinden olan Kureyşli birisi Mehdî Aleyhisselâm'a karşı çıkar ve hatta bir ordu hazırlar. Mehdî Aleyhisselâm ve askerleri bu orduyu bertaraf ederler, bol miktarda ganimet elde edilir.

“İnsanlar başlarında bir imam bulunmaksızın Hac ederler. Mina'ya indiklerinde etrafları, köpeklerin sarışı gibi sarılıp, kabilelerin birbirine girmesi ile büyük savaşlar olur. Öyle ki ayaklar kan gölü içinde kalır. İnsanlar endişeyle onların en hayırlısına koşarlar. Ve ona geldiklerinde onu kâbe duvarına yapışmış ağlar bir halde bulurlar. Ben onun gözyaşlarını adeta görür gibiyim.

Ona ‘Gel sana biat edelim’ derler. O ise, ‘Yazık size, ne kadar söz bozdunuz, ne kadar kan döktünüz.’ der ve sonra istemediği halde biatlarını kabul eder. Eğer siz ona yetişirseniz ona biat ediniz, çünkü o yerde de gökte de Mehdi'dir.” (İmam-ı Suyûfî)

Mina'da birçok Hacı'nın öleceği şiddetli harpler olacaktır. Bu sıkıntılı anda insanlar Mehdi Aleyhisselâm'a koşacaklardır.

“Süfyanî, bir ordu göndererek Medine'de Beni Haşim'den kim varsa öldürülmesini ister. Beni Haşim'den ele geçirilenler öldürülür ve geride kalanlar dağlara kaçarak Mehdi, Mekke'den çıkana kadar saklanırlar. Mehdi zuhur ettiği zaman Medine'den kaçan bu insanlar Mekke'de onun etrafında toplanırlar.” (İmam-ı Suyûfî)

“Güneş alâmet olarak, doğmadıkça, Mehdi çıkmayacaktır.” (İmam-ı Suyûfî)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde muhtelif İslâm beldelerinden yedi hakiki âlimin

Mekke’de buluşup Mehdi Aleyhisselâm’a biat edeceklerini haber vermektedir.

“Ticaret ve yolların kesildiği ve fitnelerin çoğaldığı zaman, muhtelif beldelerden yedi âlim, her birinin beraberinde üçyüzon küsür kişi olduğu halde, birbirlerinden habersiz bir şekilde Mekke’de bir araya gelirler. Biri diğerine ‘Burada ne arıyorsun?’ diye sorar.

Ona şöyle derler: ‘Biz o şahsı aramak için geldik ki, fitneler onun eliyle sönebilir. Konstantiniyye onunla feth edilir. Biz onu ismi ile ve anasının, babasının ismiyle ve ordusu ile tanırız, Mekke’de olduğunu da biliyoruz.’ Bu yedi âlim bu konuda birleşirler onu ararlar ve Mekke’de bulurlar. Ve kendisine ‘Sen falan oğlu falansın’ derler. O ise ‘Ben sadece Ensar’dan birisiyim’ der. Onların elinden kurtulur. Onu tanıyan ve bilenlere anlatırlar, bunun üzerine ‘Aradığınız sahibiniz odur ve Medine’ye gitmiştir.’ denilir. Bu defa onu ararlar, hâlbuki o tekrar Mekke’ye dönmüştür. Onu tekrar Mekke’de bularak yine, ‘Sen falan oğlu falansın, annen de filân kızı filânedir, sende şu şu alâmetler vardır, birinci defa bizden kurtuldun, uzat elini sana biat edelim.’ derler. Bunun üzerine o ‘Ben aradığınız değilim.’ der ve tekrar Medine’ye gider. Medine’de yine aranınca tekrar Mekke’ye döner. Mekke’de kendisini Rûkûn’da bularak şöyle derler: ‘Eğer biatlarımızı kabul etmezsen, bizi aramakta olan ve başında Haddam’dan birisinin bulunduğu Süfyani ordusuna karşı korumazsan, günahlarımız senin üzerine ve kanlarımız da boynuna olsun.’ derler. Bunun üzerine Mehdi, Rûkun ile Makam arasına oturur ve elini uzatarak biatları kabul eder.

Allah da onun muhabbetini insanların sinelerine yerleştirir. O daha sonra gündüz aslan, gece ise âbid olan bir kavimle beraber olur.” (İmam-ı Suyûtî)

“Mehdi yatsı vaktinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem’in bayrağı, gömleği, kılıcı ve Nûr ve beyan gibi daha birçok alâmetler yanında olduğu halde, Mekke’de zuhur eder. Yatsı namazını kıldıktan sonra en yüksek sesi ile şöyle hitab eder: ‘Ey insanlar, ben size Allah’ı hatırlatıyorum. Yarın mahşer gününde Allah’ın huzurunda yerinizin ne olacağını haber veriyorum. Allah-u Teâlâ size pek çok deliller ve Peygamberler göndermiş, Kur’an-ı indirmiş ve size şöyle emretmiştir: Allah’a hiç bir şeyi ortak koşmayın, Allah ve Resulüne itaati koruyun. Kur’an’ın ihya ettiğini diriltin, yasaklarını da yasaklayın ve siz

Mehdi'ye yardımcılar ve destek olun. Zira dünyanın fena bulması ve zevale ermesi yaklaşmıştır. Ve bu kesindir. Ben sizi Allah'a ve Resulüne, O'nun kitabıyla amel etmeye, batılı yok edip, sünnet-i ihya etmeye davet ediyorum.' Bu hitabdan sonra, yanında sonbahar bulutları gibi birbirinden habersiz toplanan, Bedir ehli sayısınca üçyüzonüç kadar, insanla birlikte zuhur eder. Onun ashabı gece abid, gündüz ise aslanlar gibidir. Allah, Mehdi için Hicaz toprağını feth ederek hapisteki Haşimi'lerin hepsini de kurtarır. Siyah bayraklar ise Kûfe'ye inip biat için Mehdi'ye adam gönderirler. Hazret-i Mehdi ordusunu her tarafa gönderir. Zulmü ve zalimlerin hepsini yok eder. Beldeler onun emrine girer. Allah-u Teâlâ onun elindeki Konstantiniyye'nin fethini müyesser kılar.” (İmam-ı Suyûfî)

Bu kavim Mehdi Aleyhisselâm'ın ordusudur. O ordunun erleri gündüzleri cihadda, geceleri ibadettedirler. O orduya asker olabilmek ne büyük bir şereftir.

Diğer bir Hadis-i şerif'te şöyle buyruluyor: “**Mehdi aşure günü zuhur eder. O gün Hüseyin bin Ali şehid edilmiştir ve o Muharrem ayının onuncu cumartesi günü olmuştur. O Rûkun ile Makam arasında kaim olur. Cebrail Aleyhisselâm onun sağında, Mikail Aleyhisselâm ise solunda olur. Arzın muhtelif yerlerinden gelen taraftarları toplanırlar ve ona biat ederler. Böylece, yeryüzü daha önce zulüm ile dolduğu gibi, şimdi de adaletle dolar.**” (İmam-ı Suyûfî)

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: “Zevra'da bir savaş olacak.”

Huzeyfe -radiyallahu anh-: “Yâ Resulellah! Zevra nedir?” diye sorduklarında;

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle cevap vermişlerdir: “Zevra doğuda, nehirler arasında bulunan ve ümmetimin en şerhillerinin yaşadığı bir şehirdir. Zalimler hep orada otururlar. Onlara dört çeşit belâ musallat olur. Kılıçtan geçirilir, yere batırılır, tufana maruz kalır ve hayvan suretine değiştirilirler.”

Devamla Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdular: “Habeşliler Araplarla savaşmak isterler, ancak onlar korkup Ürdün toprağına sığınır. Bu arada Süfyânî üçyüz altmış süvari ile Şam'a varır ve bir ay içinde otuz bin kişi onlara iltihak eder.

Süfyanî daha sonra ordusunu Irak'a gönderir ve Zevra'da yüzbin kişiyi öldürür. Nihayet Kûfe'ye varır ve onları esir ederek bir ordu daha hazırlar ve onu Medine'ye gönderir. Ancak bu arada doğuda başlarında Şuayb bin Salih Temimi'nin bulunduğu bir ordu toplanır ve düşmanlarını yok ederek Kûfe'li esirleri kurtarır.

Süfyani'nin Medine'ye gönderdiği ordu üç günlük bir işgalden sonra Mekke'ye yönelir, ancak Beyda'ya geldiğinde Allah-u Teâlâ “Ya Cebrail onları cezalandır” emri ile Cebrail Aleyhisselâm'ı gönderir ve Cebrail Aleyhisselâm bir ayağını yere vurarak bu orduyu toprağa gömer. Sadece Süfyanî'ye haber getirecek iki kişi sağ kalır. Bu iki kişi Süfyanî'ye gelip durumu anlattığında o herhangi bir korku duymaz. Bu sırada Kureyş soyundan bir grup insan Konstantiniyye'ye kaçar. Ancak Süfyanî Rum büyüğüne haber göndererek bunları geri istetir. Bu kişiler ona iade edilir. Süfyani de Şam kapısında onların boynunu vurdurur.

O gün o kadar çirkin olaylar olur ki, Şam kapısında gezdirilen bir kadın mihrapda Süfyanî'nin dizlerine oturtulur. Bunu gören müslümanlardan birisi ‘Yazıklar olsun size imandan sonra küfre mi düştünüz, bu helâl değildir.’ der. Ancak Süfyanî tarafından boynu vurdurulur. Bu olayı yayan herkesin de boynu vurulur. İşte o zaman semadan şu ses duyulur: ‘Ey insanlar! Allah-u Teâlâ size münafık ve zalimlere uymayı men etmiş ve Mekke'de bulunan yeryüzündeki insanların en hayırlısı, ismi Ahmed, babasının adı Abdullah olan Mehdi'yi reisiniz kalmıştır, ona uyun ve emrini dinleyin.’

Bu sırada İmran bin Hüseyin -radiyallahu anh- ‘Hazret-i Mehdi'nin nasıl bilineceğini’ sordu. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şu cevabı verdi: “O benim evlâdımdandır. Tavrı Benî İsrail ricali gibidir, üstünde pamuktan (kutvani) iki cübbe bulunur. Sağ yanağında siyah bir ben vardır. Yüzü parlayan yıldız gibi nurludur. Kırk yaşındadır. Şam, Mısır ve Doğunun birçok yerinden ebdallar ve ileri gelen insanlar ona gelir ve Rükun ile Makam arasında ona biat ederler. Sonra Hazret-i Mehdi, önünde Cebrail arkasında Mikail ile Şam'a doğru yola çıkar ve onun hilafetine yer, gök ehli, yabani hayvanlar, kuşlar hatta denizdeki balıklar bile sevinir. Zamanı bereketli olur, nehirler suyunu, yer verimini artırır, hazineler çıkarılıp Şam'a getirilir.

Süfyânî, dalları Hire ve Taberiye'ye doğru uzanan bir ağacın altında öldürülür. Kelp kabilesi de yok edilir. Orada imkânsızlık nedeni ile de olsa bulunamayan hüsrana uğramıştır.”

“Onlar tevhid ehli olduğu halde, onlarla savaşmak nasıl doğru olabilir?” şeklindeki سوالini de Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle cevaplandırmıştır: “Onlar mürteddiler. Zira şarabı helâl sayarlar ve namazı da kılmazlar.” (İmam-ı Suyûfî)

Şimdilerde türeyen sahte mehdi de, kimisi peygamberliğini, kimisi beklenen mehdi olduğunu vs. (H.M.z. rcı. Feto. Adn. Hoca. İ. E.oğlu)ılımlı islam, dinler arası diyalogu. hristiyan ve yahudileride birlikte cennete sokan, şarabı helâl saymakta, başı açık gezilmesine, kadınların çıplak dolaşmasına izin vermekte, namazı hafife almakta, Ezan dan Muhammed lafzını kaldırıp okutmayan, daha birçok herzeleri vardır.

İşte Hadis-i şerif işte türeyenlerin durumu. Artık tanıyın bunları.
“Şam’ın ortasından, adına Süfyânî denilen ve kendisine tabi olanların çoğunun Kelb kabilesinden olacağı birisi çıkar. O insanları öldürür, hatta kadınların karınlarını deşip çocuklarını katleder. Sonra onunla savaşmak için bir ordu toplanır ve onu öldürür.” (İmam-ı Suyûfî)

“Medine reisi, Mekke’deki Haşimilere bir ordu gönderir, ancak Haşimiler bu orduyu hezimete uğratar. Bunun üzerine Şam’ın o günkü sahibi olan Süfyani, içinde altı yüz yabancı olan yeni bir orduyu tekrar Haşimi’lerin üzerine gönderir. Aydınlık bir gecede bu ordu çölde giderken, bir çoban farkederek ‘Vay Mekke’nin başına gelene’ şeklinde söylenirken, ordunun birden gözünün önünden kaybolduğunu görünce ‘Sübhanallah kısa zamanda nasıl da yok oldular’ diyerek onların battığı yere gelip ve yarısı yerde, yarısı yerin dışında kalmış bir yorganı yakalılarak, çıkarmaya çalışır. Lakin çıkaramaz ve o zaman ordunun toprağa battığını anlar. Mekke reisine bunu müjdelemek için gider ve bunu duyan Mekke reisi ‘Elhamdülillah, bize kendisinden haber verilen alâmet işte buydu’ der.” (İmam-ı Suyûfî)

“Beyda’da ordunun yere batırılışı Mehdi’nin çıkış alametidir.” (İmam-ı Suyûfî)

Bu açık beyanlardan sonra hakiki, gerçek Mehdi’nin alametlerini iyi tanıyın, sahte ve soytarılara, yalancılara kanmayın.

“Kâfirler Arap yarımadasına inerler, ordular düzenlenir, halife öldürülür, dertler de büyür. Şam surları üzerinde bir münâdî ‘Yaklaşan şerden dolayı vay Arapların haline!’ der.” **(İmam-ı Suyûfî)**

“Hazret-i Mehdi başı üzerinde bir bulut olduğu halde çıkacak, o bulutta bir münadi, ‘Bu Allah’ın halifesi Mehdi’dir O’na tabi olun’ diye nida edecektir.” **(İmam-ı Suyûfî)**

“Bu fitnelerin en sonuncusu ‘Günahsız insanların’ öldürülmesidir ki, artık o zaman kendisinden herkesin razı olacağı bir gidişatta olan Mehdi çıkar.” **(İmam-ı Suyûfî)**

“Süfyani, Halid bin Yezid bin Ebusüfyan’ın evlâdındandır. Kafası oldukça büyüktür. Yüzünde kaşıntılı bir hastalıktan (çiçek bozuğu) eser vardır. Gözünde de beyaz bir nokta bulunur. Şam şehrinden çıkacaktır. Ona tabi olanların çoğu Kelb’denir. Kadınların karınlarını deşip çocuklarını öldürür, kendisine karşı toplanan Kays kabilesini de iyice yok eder. (İşte o zaman) Ehl-i beytim’den Harem de biri çıkar. Onun haberi Süfyani’ye ulaşınca, Süfyani ona karşı ordusundan bir ordu gönderir. Ancak Mehdi, bu orduyu hezimete uğratar ve bunun üzerine Süyani yanındakilerden bir orduyu, ona karşı tekrar gönderir. Ancak bu ordu arzdan Beyda’ya vardıklarında yere batırılır ve kendilerinden haber getirecekler dışında kimse sağ kalmaz.” **(İmam-ı Suyûfî)**

İbn-i Mes’ud -radiyallahu anh- anlatıyor: **“Biz, Resulullah Aleyhisselâm’ın yanında iken Benî Hâşim’den bir grub genç geldi. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları görünce, gözü doldu ve rengi değişti. Ben: Ey Allah’ın Resülü! Şimdiye kadar, mübarek yüzünüzde hoşumuza gitmeyen bir manzara hiç görmemiştik, (şimdi ne oldu da bizi üzen bir ifade ile karşılaşıyoruz?)” dedim. Şu cevabı verdiler:**

“Biz öyle bir Ehl-i Beytiz ki, Allah bizim için dünyaya mukabil ahireti tercih etmiştir. Benim Ehl-i Beytim benden sonra bela, kaçırılma ve sürgüne maruz kalacak. Nihayet, doğu tarafından beraberlerinde siyah bayraklar olan bir kavim gelecek. Bunlar hayır (saltanat) isteyecekler, fakat istekleri yerine getirilmeyecek. Bunun üzerine onlar savaşacak. Allah onlara yardım edecek. Bundan sonra istedikleri (hükümdarlık) kendilerine verilecek. Ne var ki, onlar bunu kabul etmeyip emirliği Ehl-i Beytim’den bir adama tevdi edecekler. Bu (Emîr) de, insanlar yeryüzünü daha önce zulüm ile doldurdukları

gibi, yeryüzünü adaletle dolduracaktır. Artık sizden kim o güne yetişirse kar üstünde emeklemek suretiyle de olsa onlara varsın (katılsın)” (Kütüb-ü sitte muhtasarı c. 17 sh: 556)

Bu Emr-i şerif de gösteriyor ki gerçek Mehdi Aleyhisselâm’a tabi olmak şarttır. Öyleyse şimdiden Varaka bin Nevfel’in Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimize Peygamberlik gelmeden evvel biat etmesi gibi, biz de ona biatımızı edelim ve ona tabi olalım. Zira daha henüz gelmedi. **“Muharrem ayında bir münadi semadan “Agâh olun Allah’ın seçtiği kişi falandır, onu dinleyin ve itaat edin” diyecektir ve bu çok şiddetli savaşların ve fitnelerin bulunduğu bir senede olacaktır.” (İmam-ı Suyûtî)**

“Süfyani Kûfe’ye ulaştığı ve Âli Muhammed’in yardımcılarını öldürdüğü zaman Mehdi çıkar ve onun bayraktarı Şuayb bin Salih Temimi olur.” **(İmam-ı Suyûtî)**

“Şuayb bin Salih Temimi orta boylu, esmer, hafif sakallı olup, elbiseleri beyaz ve bayrakları siyah olan dört bin askerle çıkar. Bunlar Mehdi’nin önünde olurlar ve karşılarına çıkan herkesi hezimeye uğrattırlar.” **(İmam-ı Suyûtî)**

“Mehdi’nin bayrağında ‘Biat Allah içindir’ yazılıdır.” **(İmam-ı Suyûtî)**

“Yaşı küçük sakalı hafif ve sarışın bir genç çıkar, Mehdi’nin bayrağını taşır ve karşısına dağlar bile çıksa onları ezerek İlya (Kudüs)’ya kadar ulaşır.” **(İmam-ı Suyûtî)**

Diğer bir Hadis-i şerif’te Mansur diye bir zâtın malıyla, canıyla, ona hazırlık yapacağını ve Mehdi’nin halifeliğine yardımcı olacağı haber verilmekte, ona tabi olunup yardımcı olunması gerektiği belirtilmektedir.

“Maverâunnehr’den bir adam çıkacak, ona el-Hâris İbnu Harrâs (çiftçi) denecek. (Ordusunun) önünde Mansûr denen bir adam olacak. Bu zât Âl-i Muhammed için (malıyla, canıyla, silahıyla zemin) hazırlayacak, hilafeti mümkün kılacaktır. Tıpkı Kureyş’in Resulullah Aleyhisselâm’a mümkün kıldığı gibi. Ona yardımcı olmak ve icabet etmek her müslümana vâcib olmuştur.” (Kütüb-i sitte muhtasarı c. 15 sh. 438)

“Maveraünnehir’den bir adam çıkar, adına ‘Haris’ denir, o çok savaşçıdır. Onun önünde ise, ismine ‘Mansur’ denen birisi bulunur ve Kureyşliler Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem’e nasıl

yardım etmişlerse, o da Âli Muhammed'e öyle yardım eder. Her mümine ona yardım etmek vacib olur. Yahut da ona icabet vacib olur .” (İmam-ı Suyûtî) (Ebu Davud)

Abdullah İbnü'l-Hâris İbn-i Cez'iz-Zübeydi -radiyallahu anhdan rivayetle Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurmuşlardır:

“Doğudan bir takım insanlar çıkacak ve Mehdi için zemin hazırlayacak.” (Kütüb-i Sitte Muhtasarı c. 17 sh.558)

“Mehdi'den önce onun ehli beytinden doğu'da bir zât çıkar hedefi Beytül Makdis (Kudüs) olarak, o onsekiz ay omuzunda kılıç taşır, öldürür, yaralar, ancak oraya varamadan ölür.” (İmam-ı Suyûtî)

“Ashabı Kehf, Mehdi'nin yardımcıları olacaktır.” (İmam-ı Suyûtî)

MEHDİ GELDİĞİNDE NELER YAPACAK?

Kıyamete yakın geleceği bildirilen Hz. Mehdi hakkında Peygamber Efendimiz(s.a.v): *“Başında benim bulunduğum, sonunda İsa bin Meryem'in, ortasında (sondan önce) Mehdi'nin bulunacağı bir ümmet helâk olmaz.”* buyurmaktadır. (Neseî ve Ebû Nuaym (Said Havva, A.g.e., 9:339).

Tarih şahittir ki, başında kendisinin bulunduğu ümmet helâk olmamıştır. Sonda Hz. İsa(a.s)'nın ve sondan önce pâk neslinden Hz. Mehdi'nin bulunduğu ümmet de helâk olmayacaktır.

Hz. Mehdi'nin hizmetleri öylesine önemli ve büyüktür ki, rivayetlerden onun hilafetinden sadece insanların değil, bütün yer ve gök ehlinin memnun olacağı belirtilir. Çıkışı sadece ehl-i îman için değil, yer ve gök ehli için dahi sevinç kaynağı olur. Öyle ki kuşlar, vahşi hayvanlar, denizdeki balıklar dahi sevinirler. Hattâ Mehdi'nin bu güzel hizmetleri sebebiyledir ki, ölümler bile dirilip onun zamanında yaşamayı temennî ederler. Kısaca Allah, kalbleri onun muhabbetiyle doldurur. (*İsâfü'r-Râğibîn*, s. 146; *el-Havî*, 2:66-67. *Rahbavî*, *Kıyamet Alâmetleri*, s. 162-163. *el-Kavlü'l-Muhtasar*, s. 42.)

Büyüklerden Tavus-u Yemenî onun zamanında yaşamayı çok arzulamıştır.

Bu önemli hakikati ifade ettikten sonra İslâmı, sadece âhiret diniymiş gibi görme veya göstermenin İslâmı tanımamak mânâsına geldiğini, peygamberlerin sadece âhiret işlerinde değil, dünya işlerinde

de rehber oldukları gibi Hz. Mehdînin de maddî ve mânevî her konuda yol göstereceğini, ıslahatını her sahada yapacağını hemen belirtelim. Evet, Hz. Mehdî vazifesini sadece din sahasında değil, saltanat, hilafet, sosyal hayat, cihad gibi hayatı kuşatan her sahada icra edecektir. Biz şimdi rivayetlere dayanarak bu hizmetlerinin en dikkat çekici olanları üzerinde duralım:

a. Dini İkâme

Hz. Mehdî bir müceddittir. Cenab-ı Hak onunla dini tekrar iâde edecektir. (*İkdü'd-Dürrer, Varak: 9a.*)

O, âhir zamanda, Asr-ı Saadette olduğu gibi İslâmı yeni baştan hâkim kılacak, yüceliğini, üstünlüğünü bütün dünyaya îlan edecektir. Nuru'l-Ebsar müellifi Said bin Cübeyr, "**Müşrikler hoşlanmasalar da Allah, bu dini bütün dinlere üstün kılacaktır.**"(*Tevbe Sûresi: 33.*)âyetinin tefsirinde dini üstün kılacak kişinin Hz. Fatıma(r.anha)'nın çocuklarından Hz. Mehdî olduğunu belirtir. Bunun, "O İsa'dır (a.s.)" diyenlerin sözleriyle de çelişki teşkil etmediğini, zira Hz. İsa'nın Hz. Mehdî'ye zemin hazırlayacağını söyler. (*Nuru'l-Ebsâr, s. 186.*)

el-Kavlü'l-Muhtasar'da, Resûlullah (s.a.v) en başta İslâmı nasıl ayakta tuttuysa, Hz. Mehdî de en sonunda İslâmı aynı şekilde ayakta tutacaktır. Kaydı vardır. (*el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 27.*)

Ashab-ı Kehf'in mağaradan çıkıp Hz. Mehdî'ye asker olacakları tarzında bir rivayete yer verilir. Ashab-ı Kehf'in dirilip asker olmasının ne mânâyâ geldiğini kesin olarak bilemiyoruz. Yalnız şunu söyleyebiliriz ki, Hz. Mehdî'nin îmanî mesajlarıyla Ashab-ı Kehf'in dirilişi gibi ölü ruhlar dirilecek, yeniden hayata dönecektir. Bu bize Hz. Mehdî'nin mesajının temelini de insanı mânen diriltecek îmanî hakikatler teşkil ettiğini göstermektedir. (*H. H. Işık, Saadet-i Ebediye, s. 1029.*)

Muhyiddin-i Arabî, Mehdî'nin dini ikâme edeceğini, önemsenmez hale geldikten sonra ona tekrar kıymet kazandıracağını, ihya edeceğini söyler ve "**Dini Resûlullahın zamanında olduğu gibi aynen tatbik edecek**" der. (*M. Arabî, Fütûhât-ı Mekkiye, s. 66.*) İmam-ı Rabbanî de sönen İslâm güneşinin Hz. Mehdî'yle yeniden parlayacağını ifade eder. (*İmam-ı Rabbânî, Mektûbât, 1:565.*)

Ümmü Seleme(r.anha)validemizin rivayetine göre, Hz. Mehdi, İslâmı yeryüzünün değişik bölgelerinde hâkim kılacaktır. (**Said Havva, A.g.e., 9:334.**)

Onun diktiği kuru bir dalın, hatta ağacın yeşerip yapraklandığı belirtilir ki, bundan, onun kerametlere sahip bir kişi olduğu kadar, îmansızlıkla ölü hale gelen kalbleri, ağacın yeşerdiği gibi, irşadları ve eserleriyle canlandıklarını, yeniden hayata döndüklerini de çıkarabiliriz. (**Kitabü'l-Bürhan, s. 67; el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 43**)

b. Sünnet-i Seniyyeyi İhya

Hz. Mehdi müceddit olduğu içindir ki, aynı zamanda dönemine İslâmın damgasını vuracaktır. İslâma yöneltilen hücumları bertaraf edecek, Sünnet-i Seniyyeyi ihya edecektir. Aîşe Validemizin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte bu husus açık açık anlatılır: “Benim vahiy üzere mücadele verdiğim gibi Mehdi de sünnetim üzere mücadele verir.” buyrulur. (**İkdü'd-Dürer, Varak: 5b; el-Burhan, Varak: 85b**)

Rivayetlere göre Hz. Mehdi ihya etmedik sünnet, kaldırmadık bid'at bırakmayacak, âhir zamanda tıpkı Resûlullah gibi dinin vecibelerini îfa edecektir. (**Rahbavî, Kıyamet Alâmetleri, s. 162, 163.**)

İmam-ı Rabbanî de Mektûbât'ında Hz. Mehdi'nin bu önemli hizmeti üzerinde durur. Onun aslî vazifelerinden birisinin Sünnet-i Seniyyeyi ihya ve bid'atları kaldırmak olduğunu söyler. Sünnet-i Seniyyenin önemini anlatırken de şu satırlara yer verir: “Sünnet ve bid'attan herbiri, diğerinin yokluğunu gerektirir. Birini ihya etmek, diğerini öldürmek sayılır. Bu mânâyâ göre Sünnet-i ihya etmek, bid'atı öldürmek demektir. Aksi dahi böyledir.”

Hatta onun dini yayma ve sünneti ihya etme görevini yürütürken halkı bid'alarla amel etmeye alıştıran modern bir bilginden dahi söz eder. (**İmam-ı Rabbanî, Mektûbât (Arapçası), 1:234; Mektûbât-ı Rabbanî Tercümesi, çev. Abdülkadir Akçiçek, İstanbul: Çile Yayınları, 1:565, 566.**)

Hz. Mehdi geldiğinde alabora olmuş bir atmosferle karşılaşır. Tepeden tırnağa İslâma yöneltilmiş bir tahribat söz konusudur. İslâmiyeti içine alan ve dağlar büyüklüğünde taşları bulunan İslâm kalesinde bir sürü gedikler açılmıştır. Bin senedenberidir yığılan ve birikegelen şüphelerin bir anda kusulduğunu; İslâmî esas, cereyan ve şâirlerin kırılmaya, kalb-i umumî ve efkâr-ı âmmenin dehşetli

yaralanmaya, vicdan-ı umumînin bozulmaya yüz tuttuğunu müşahade eder.

Bütün bunlar Süfyan'ın öncülüğünde gerçekleşir. Hz. Mehdî ise bu müthiş tahribatın sebep olduğu mânevî hastalığı Kur'ân eczahanesinden aldığı ilaçlarla tedavî eder; bid'atlarla unutulmaya, unutturulmaya çalışılan ve savaş açılan, gerçekte ise herbiri birer iksir olan Sünnet-i Seniyye prensiplerini yerleştirmeye çalışır. O ve onun nûrânî cemiyeti, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akârânesini tamir edip Sünnet-i Seniyyeyi ihya edecektir. (*Nursî, Mektûbât, s. 426.*)

c. Süfyanla Mücadele

Bir gün Resûl-ü Ekrem (s.a.v), Hz. Ömer(r.a)'e, Yahudî çocukları içerisinde birini gösterip, "İşte Süfyanın sûreti!" buyurdu. Hz. Ömer(r.a) ileri atılıp, "Öyleyse ben onu öldüreceğim" dedi. Resûl-ü Ekrem (s.a.v) ise, "Eğer bu Süfyan ve İslâm Deccalı olsa, sen öldüremezsin; eğer o olmazsa, onun sûretiyle öldürülmez." buyurdu. (*Buharî, Cenâiz: 80, Cihad: 178; Müslim, Fiten: 85-86, 95; Tirmizî, Fiten: 63.*)

Evet, Süfyan âhir zamanda gelecek ve "Kıyamete kadar hak üzere cihada devam eden, muhalefet edip düşmanlık edenlerin bir zarar veremeyeceği," bu hak cihadlarını muzaffer olarak sürdüren ve "en son grubu Mesih-i Deccalle savaştan bir cemaat" ve onun temsilcisi olan Hz. Mehdî tarafından öldürülecektir. (*Buharî, İ'tisam: 10; İbni Mâce, Mukaddime: 1; Tirmizî, Fiten: 51. Müslim, İman: 247. Ebû Davud, Cihad: 4.*)

Hız. Mehdî, mücadelesini, bütün mukaddesleri inkâr fikriyle ortaya çıkan büyük Deccala, hem de İslâma, Kur'ân'a savaş açan, dinsiz, yalancı İslâm Deccalı Süfyana karşı verecek, bu mücadeleler sonucunda onu öldürecek, tahribatını tamir edecektir.

Allah'ı, Kur'ân'ı, peygamberi tanımayan, İslâm adına ne varsa hepsine savaş açan, icraatını sistemli ve münafıkâne bir tarzda yürüten, İslâmın rûkûnleri olan bu inanç esaslarını kaldırmaya, yok etmeye, zayıflatmaya çalışan Süfyan, "Hz. Mehdî'yi de devamlı tarassut altında tutacak, muhasarasını üzerinden kaldırmayacaktır." (*Tılsımlar Mecmuası, s. 212 (İs'afü'r-Rağıbîn'den naklen).*)

Bu demektir ki, Hz. Mehdî çok zor şartlarda hizmet verecek, mücadelesini sürdürecektir. Hadis-i şeriflerde Süfyanın tahribatına olduğu kadar Hz. Mehdî'nin onunla yapacağı mücadelelere de yer verilmiştir. Bu mücadele birçoklarının zannettiği gibi maddî kılıçla değil, mânevî kılıçlı, fikir yoluyla; kanlı değil, kansız olacaktır. el-Heytemî bunu şöyle anlatır: **“Ona bîat edenler, (Kâbe civarındaki) rükûn ve makam arasında bîat ederler. Uyuyanı uyandırmaz, aslâ kan dökmezler.”**(*el-Heytemî, el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 24.*)

Bediüzzaman da, Hz. Mehdînin, Süfyan komitesinin rejim-i bid'akârânesini tamir edeceğini belirterek Mektûbât isimli eserinde, bu görevin kaba kuvvet ve güç kullanmakla değil, ıslahat ve tamirat yoluyla olacağını söylemektedir.

Müslim'de yer alan bir hadiste(*Müslim, Kitabü'l-Fiten, 23. Bab, 113. H. (H. 2938).*)

Hz. Mehdî'nin Deccalle olan enteresan bir mücadelesine yer verilmektedir. Her ne kadar Mamer ve Ebû İshak gibi ravîler, bu zâtın, Hz. Hızır olduğunu söylüyorlarsa da hadisin öncesi ve sonrasından onun Hz. Mehdî olduğu anlaşılmaktadır. Bu hadis-i şeriften anladığımıza göre Deccalın merkezde silahlı gözetleme yapan askerleri bulunmaktadır ki bu, onun büyük bir ordu ve hükümet gücüne sahip olduğunu göstermektedir. Buna dayanarak Hz. Mehdî'yi kendine bende etmek istemekte, kabul etmeyince de eziyet ve sıkıntı vermekte, tesirsiz hale getirmek için elinden gelen herşeyi yapmaktadır. Öyle ki “sırtı ve karnı döve döve genişletilmekte,” yani onun dâvâsı gün geçtikçe etrafa daha da yayılmaktadır.

O, bunca eziyet ve işkenceye rağmen asla boyun bükmez, Deccalı tanımaz, aksine Deccallığı hakkındaki kanaati daha da pekişir, mağlup edilmez bir edayla insanlara şöyle seslenir: “Ey insanlar şüpheli yok ki artık Deccal bana yaptığı bu işi artık insanlardan hiçbir kimseye yapamayacaktır.” Deccal yine onu öldürmek için alır. Ama onun boynu ile köprücük kemiği arası bir bakır levha haline geliverir ve Deccal artık onu kesebilecek hiçbir yol bulamaz. Sonunda onu iki eli ve iki ayağı ile yakalar ve fırlatıp atar. İnsanlar, Deccalın onu ateşe attığını sanırlar. Oysa o mü'min Cennet içine atılmıştır.

Bu ifadeler Deccalın Hz. Mehdî'yi öldürmek istemesine rağmen bunu başaramayacağını göstermektedir. Ona diş geçiremeyecek, kılıcı da işlemeyecektir. Onu ateşe atması ise zamanında bir nevi Cehenneme

döner zindanlara atması demektir. Ama onun îmanı o zindanı da bir nevi Cennete çevirir. Çünkü Cennet ve Cehennem herşeyden önce gönülde yaşanır. Eman zindanları saraya, ateşleri âb-ı hayata çevirebilecek güçte bir iksirdir. Aynı zamanda bu Deccalın Hz. Mehdî'yi en ücrâ, ıssız yerlere süreceğini, oraların ise bağık bahçelik yerler olacağını da göstermektedir.

Müslim'daki hadisin sonu şöyle bitiyor: **“İşte o mü'min âlemlerin Rabbi katında insanların şehadet bakımından en büyük olanıdır.”**(*Buharî, Fiten: 27; Fezâilü'l-Medine: 9; Müslim, Fiten: 112 (H. 2938).*

Başka bir rivayette ise Hz. Mehdî'nin Süfyanla ilgili mücadelesine şöyle dikkat çekilir: **“Süfyanla Mehdî yarışa hazır iki at gibi ortaya çıkarlar. Kâh Süfyanî gâlip gelir, kâh Mehdî.”** (*Nuaym bin Hammad, Kitabü'l-Fiten: Varak: 76a; el-Burhan, v. 92a.*)

Hz. Mehdî Şam'a geldiğinde Süfyanîler dalı budaklı ağaçlar kesip Taberiye gölüne atarlar. Horasan tarafına giden bir taife de Süfyanîleri mağlup eder. Sonunda Süfyanîler hilafeti Hz. Mehdî'ye teslim ederler.(*el-Havî li'l-Fetâvâ, s. 67-68. Tezkire, s. 187. Kitabü'l-Fiten, v. 50a.*)

Bu rivayetlerde de görüldüğü gibi Süfyan herşeye rağmen Hz. Mehdî'nin kılıncından kurtulamayacaktır. Hak ve hakikatin hükmettiği kâinatta bu kurulu düzene meydan okuyan, safsata, yalan ve hileden medet uman Deccalın teslim-i silâh etmemesi düşünülebilir mi? Hem o Hz. Mehdî'den öyle bir darbe yiyecektir ki, bunu, unutmak mümkün olmayacaktır. Evet, "İslâmiyete darbe vuranların başlarında öyle müthiş bir patlayış olacak ki, Kıyamete kadar unutulmayacak." (*Kastamonu Lâhikası, s. 55.*)

Burada hemen belirtelim ki, Deccal da nihayet insandır. Önemli olan onun şahsının değil, fikrinin, inançsızlığının, bozuk cereyanının öldürülmesidir. Yoksa onun şahsını bir virüs dahi öldürebilir. İşte ehl-i nifakın başına geçen, Şeriat-ı İslâmiyeyi tahribe çalışan bu müthiş şahsın meydana getirdiği münafıkâne cereyanı, Âl-i Beyt-i Nebvîden olan Hz. Mehdî öldürüp dağıtacaktır.(*Mektûbât, s. 56.*)

Evet, Deccalın kurduğu tahripkâr rejime karşı mücadele veren, onun tahribatını tamire çalışan Âl-i Beytten bu mübarek zât, Deccalın fitnesine son verecek, Süfyan komitesinin tahribatçı rejim-i bid'akâranesini tamir edip Sünnet-i Seniyyeyi ihya edecek; yani âlem-i

İslâmiyette risalet-i Ahmediyeyi (a.s.m.) inkâr niyetiyle şariat-ı Ahmediyeyi (a.s.m.) tahribe çalışan Süfyan komitesi, Hz. Mehdî cemiyetinin mu'cizekâr manevî kılıncıyla öldürülecek ve dağıtılacaktır. (*Mektûbât*, s. 413.)

Hz. Mehdî, bunu arkasını dayadığı şahs-ı mânevîsi, seyyidler cemaatı ve diğer ehl-i îmanla birlikte gerçekleştirecektir. Bu konudaki gelişmelerin seyrinde de dikkat çekici noktalar vardır:

Bediüzzaman'ın belirttiğine göre Süfyan, “Yedi yüz sene müddetinde İslâmiyetin ve Kur’ân’ın elinde şeref-şîâr, bârika-asa bir elmas kılıncı olan Türk milletini ve Türkçülüğü, muvakkaten İslâmiyetin bir kısım şeâirine karşı istimal etmeğe çalışır. Fakat muvaffak olmaz, geri çekilir. ‘Kahraman ordu, dizginini onun elinden kurtarır.’ diye rivayetlerden anlaşılıyor.” (*Şuâlar*, s. 515.)

“Rahmet-i İlâhiyeden ümit kesilmez. Çünkü Cenab-ı Hak, bin senedenberi Kur’ân’ın hizmetinde istihdam ettiği ve ona bayraktar tayin ettiği bu vatandaşların muhteşem ordusunu ve muazzam cemaatini muvakkat arızalarla perişan etmez. Yine o nuru ışıktandırır ve vazifesini idame ettirir.” (*Mektûbât*, s. 327.)

Bu bahsin devamında (el yazma nüshasında) Bediüzzaman, kendi el yazısıyla şu notu düşer: “Kılıncını ayağına vurdurmaz, düşmanına vurdurur. Kur’ân’a hizmetkâr eder. Ağlayan âlem-i İslâmî güldürür.”

Hz. Mehdî, bu mücadeleleri esnasında elbette bir kısım sıkıntılarla karşılaşacaktır. Ona destek verenler de, cephe alanlar da çıkacaktır

ç. Hz. Mehdîye Destek Verenler

Süfyan da, Mehdî de faaliyetlerini tek başlarına yürütmezler. Her ikisi de destek bulurlar. Zaman fert değil, şahs-ı mânevî zamanı olduğu için Süfyan sırtını bir şer komitesine, Mehdî de dayanışmayı esas alan hak bir cemaate dayar.

İlk anda Hz. Mehdînin etrafında toplananların sayısı oldukça azdır. Ama ihlaslıdır, sadıktırlar, sebatkârdırlar. Yılma bilmeyen bir azim, korku bilmeyen bir cesaret, ender rastlanan fedâkârlık içerisindedirler.

Evet, onların başlangıçtaki sayıları Bedir Ashabı, yani 313 kişi kadar, Talut'la nehri geçenler kadar az, kalbleri uzlaşmış, şehid

düşenlerine üzölmeyen, kendilerine katılanlara sevinmeyen kimselerden müteşekkildir. (*Kitabü'l-Bürhan*, s. 57.)

Onlar Allah yolunda kınayanın kınamasından, dedikodusundan korkmazlar. Hz. Ali'nin belirttiğine göre, bu insanlar hiçbir şeyden korkmaz, hiçbir menfaate de sevinmezler. Azdırlar, ama bir ordu kuvvetindedirler. Güç ve kuvvetlerini ihlas, sadakat ve tesanüdden alırlar. Onun için "Ne kadar da az olsalar, mânen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar." (*İbni Mâce*, 10:259. *Sıddık Han, el-İzaa*, s. 128.)

"İşte o pek kesretli muktedir ordu, Âl-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmdir ve Hz. Mehdî'nin en has ordusudur." (*Emirdağ Lâhikası*, 259.)

İhlas, sadakat, sebat ve cesaret dolu bu topluluğun halleri, Hz. Musa zamanında Calut'la mücadele eden Talut'u andırır. Talut'un kuvveti azdı. Emirlere uymayıp bir imtihan vesilesi olan nehirden su içip gevşeyen, Calut ve ordusuna güç yetiremeyeceklerini söyleyen askerlere karşı, herşeyi göze alan fedâkâr ve cefakâr az bir grup ise şöyle diyordu: "Nice az topluluk vardır ki, Allah'ın izniyle çok topluluğa gâlip gelir." (*Bakara Sûresi*, 249.)

İhlâsı esas alan, ihlasla zerrenin güneşler kadar büyüyeceğine inanan bu samimi insanlar Süfyanizmi yıkmada zorlanmayacaklardır. Arap değil, diğer milletlerden olan bu yardımcılar her zalime ve cebbar oğlu cebbara gâlip geleceklerdir. Demir gibi kalblere sahip bu insanların diğer önemli bir özellikleri de geceleri âbid, gündüzleri de arslan kesilmeleridir. (*Kıyâmet Alâmetleri*, s. 169. *Kitabü'l-Bürhan*, s. 57, 68.)

Mehdî'nin ordusu zaman zaman darbeler yiyecek, zaman zaman o çetin görevi üstlenememek, rahatlık meyli; can, mal, mevki korkusu gibi çeşitli sebeplerle kendisinden ayrılanlar olacaktır. Ama "onlar buna aldırmayacak," "Ayrılanlar da, muhalifler de ona zarar veremeyecek. O kendisinden ayrılanlara rağmen muzaffer olarak yoluna devam edecektir." Böylece "mücadele edenlerle sabredenler ortaya çıkarılmış" olacaktır. (*Âl-i İmran Sûresi*, 142. *Râmûzü'l-Ehadîs*, s. 476 (*İbni Mâce'den*).s. 487 (*Taberânî'nin Kebir'inden*.)

d. Kalpleri Birleştirmesi

Taklidî îmanları tahkikileştiren, îmanda inkişaf ve terakki sağlayan Hz. Mehdî, her türlü iyilik ve güzelliğin kaynağı olan îmanla önce bir huzur atmosferi sağlar. O inanç birliği ile kalpleri birleştirir, kurtla kuzu bir arada yaşayacak derecede dostluğu, uhuvveti, hürmeti, muhabbeti tesis eder. Böylece ehl-i îman büyük bir kuvvet kazanır.

Hz. Ali'nin belirttiğine göre “Allah, Mehdî için birçok insanları bulut parçaları gibi toplayacak ve Allah kalblerini telif edecektir.”

Yine Hz. Ali'nin rivayet ettiği bir hadis-i şerifte, dünyanın sonu geldiğinde fitne ve kargaşalar çoğalacak, altın madeninde türediği gibi türeyecek, halk fitne içerisine dalacak, şam ehli semadan yağan belâlarla darmadağın olacak ve o kadar zayıflayacak ki tilkiler bile harp etse mağlûp edecek.

İşte böyle bir anda Hz. Mehdî üç zafer sancağıyla çıkıp Müslümanların kalblerini telif edecek, eski nimetlerini geriye verecek, görüşlerini birleştirip kalblerini yumuşatacaktır.(*Hâkim, Müstedrek'ten Mukaddime, Fasil: 52; s. 318.*)

e. Adalet, Sulh ve Sükûnu Tesis Etmesi

Herhangi bir kimseye ait olan şeye hak, hakkın hak sahibine verilmesi, yerine konulmasına da adalet diyoruz. Zulüm ise hakkın yerinden oynatılması, başka yerlere konulması demektir.

Herşeyin ters yüz edildiği, zulmün başına adalet külâhını geçirdiği bir zamanda ruh dünyası kararan insanlık hakkı, adaleti tesis edecek bir kurtarıcıyı her zamankinden daha çok aramaya başlayacaktır. Resûlullahın yolunda, onun tarzında bir insanın âleme reis olup hükmetmesini, problemlerine çözüm bulmasını, zulme son verip sulh ve sükûnu temin ve adaleti hâkim kılmasını bekleyecektir.

İşte Hz. Mehdî böyle bir zamanda çıkacak, zulümle dolan yeryüzünü adaletiyle dolduracak, işleri düzene sokacak ve insanları hakka döndürünceye kadar mücadele edecektir.O, zulüm, istibdad hâkim olan dünyayı öylesine sulh ve sükûna kavuşturacaktır ki Müslümanlar İslâmın ilk dönemlerindeki gibi yaşamaya başlayacaktır. Artık kan dökülmeyecek, uyuyan kimse de rahatsız edilmeyecektir.”Onun döneminde iyilerin iyilikleri artar, kötülere bile iyilik yapılır.(*Ebû Davud, Kitabü'l-Mehdî, 4:107 (H. 4284, 4290.); Sâdüddin Teftazanî, şerhu'l-Makasid, 2:307.Buharî, Kitabü'l-Fiten,*

5.İbni Hacer, el-Metalibü'l-Âliye, 4:342 (H. 4553.)el-Burhan, Varak: 82a; Kitabü'l-Fiten, Varak: 51a.)

f. Bolluk ve Bereketle Vesile Olması

İmanın hükmettiği bir dünyada nelerin gerçekleşebileceğini bir düşünün. Orada çalışkanlık, gayret, faaliyet, fedakârlık, cömertlik gibi güzel huylar namına ne varsa hepsi yeşerecek, meyvelerini vermeye başlayacaktır. Zâten iman, güzel meyveler veren nuranî bir ağaç değil midir?

İşte Hz. Mehdî zamanında Asr-ı Saadette olduğu gibi küllenmiş duygular bir bir tomurcuklanacak, çiçek açacaklardır. Bu huzur ve sulh döneminin en göze çarpan özelliklerinden biri de rivayetlerde belirtildiği gibi bolluk ve bereketin görülmesidir. (*el-Havî li'l-Fetâvâ*, s. 67, 68; *Rahbavî, Kıyamet Alâmetleri*, s. 162, 163.)

Müslim'de, âhir zamanda geleceği bildirilen halife -ki İslâm âlimlerince bunun Mehdî olacağı bildirilir- malı sayılamayacak derecede taksim edecek5 ibaresi yer alır. Ebû Davud'daki ifade ise şöyledir:“Âhir zamanda bir halife gelir de malı avuç avuç verir, verdiği malı saymaz.” (*Müslim, Kitap: 52 (H. 67-69.Ebû Davud, Kitap: 34.)*

Ebû Saidi'l-Hudrî(r.a)den rivayet edilen bir hadis-i şerifte ise dönemindeki bolluk ve refahtan söz edilirken şöyle buyrulur:

“Benim ümmetim onun döneminde öylesine bir refaha ulaşacaktır ki, o güne kadar benzerine asla rastlanmamıştır. O kadar ki yer ürünlerini verir, insanlardan hiçbir şey saklamaz, mal da o gün çok birikir. Adam kalkıp, ‘Ey Mehdî, bana ver!’ dediğinde, Mehdî de‘Al!’ der.”(İbni Mâce Kitabü'l-Fiten: 34 (H. 4083.)

“Ümmetim onun zamanında benzerine rastlanmamış derecede nimetlere kavuşacaklar, gök bol bol yağmurunu gönderecek. Yer de bitki ve mallardan hiçbir şey saklamayacak (yani yeraltı zenginliklerini insanların faydasına sunacaktır.) Onun döneminde yeryüzü hazinelerini dışarı fırlatacaktır. Hayvan sürüleri de fazlalaşacaktır.”(Mecmaü'z-Zevâid, 7:317. el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 45.Müstedrek, 4:558.)

Batılılarca kaleme alınan İslâm Ansiklopedisinde de, Macdonald'ın, Hz. Mehdî zamanındaki bu bolluğu şöyle anlattığını görüyoruz: “Müslümanlar onun şeriatini takip ederek, benzerini aslâ görmedikleri bir refaha erişeceklerdir. Yer bütün meyvelerini verecek

ve gökler yağmurlarını boşaltacak, gümüş para ayaklar altına alınacak, hesap bile edilmeyecektir. Bir kimse her kalkışında, 'Ey Mehdi! Bana ver!' diyecek, o da, 'Al!' cevabını verecektir. Elbisesinin eteğiyle taşıyabileceği herşeyi adamın önüne dökenecektir." Bunu Müslim-i Şerifin rivayet ettiği şu hadis-i şerif de desteklemektedir: "Ümmetim kaybolmaya yaklaşınca, saymaksızın servetler saçan bir halife gelecektir."(Macdonald, "Mehdî," İslâm Ansiklopedisi, 7:478.)

Bu bolluğun sebebini, teknolojinin geliştiği ve tohum ıslahı ile tarımda üretimin kat kat arttığı günümüzde anlamak zor olmasa gerek. Onun zamanında her şey olduğu gibi Müslümanların sayısı da artacaktır. (Müstedrek, 4:558.)

g. Mezhepleri Tevhidi

Hazret-i Mehdi geldiğinde, hak mezheplerin hükümleri unutulmuş olacak, bid'atler ortalığı kaplayacak, ortada hak bir mezhep kalmayacaktır. Hazret-i Mehdi de yaygınlaşan bu bâtıl mezhepleri, bid'atleri kaldıracaktır. Mezhepsizleri yok edecektir. Bütün bu bildirilenlere rağmen, nasıl olur da, Müslümanlar için rahmet olan dört hak mezhep ve fıkıh kitaplarında bildirilen hükümler, ictihadlar, öcü gibi gösterilip, (Mehdi gelince bunlardan kurtulacağız) diye mezhep düşmanlığı yapılabilir?

Hazret-i Mehdi geldiği zaman, dört hak mezhebi kaldırmayacaktır. (Kaldıracaktır) demek, dört hak mezhebin bâtıl olduğunu iddia etmek olur. Bu da asırlardır gelen İslâm âlimlerini yalanlamak olur. Hangi Ehl-i sünnet âlimi, dört mezhebin hak olmadığını söylemiştir?

Hak mezheplerdeki hükümlerin farklı olması, Peygamber (s.a.v) efendimizin emrettiği bir rahmettir. Allah'ı teâlânın gönderdiği dinlerin hepsi de, amel yönüyle farklıydı. Âdem(a.s), Nuh(a.s), Musa (a.s)ın şeriattaki uygulamaları farklıydı. Farklı olmaları hak din olmalarını engellemez. Mesela şarap mubah iken son gönderilen dinde haram kılındı. Niye dinde veya mezheplerde farklı hüküm var demek, Allah'ı suçlamak olur. Allah'ı teâlâ öyle dilemiş, öyle hükümler göndermiştir. Farklı ictihad da, yani farklı hükümler de dinimizin emridir.

Hazret-i Mehdi geldiği zaman, herkes dinden uzaklaşmış, dört hak mezhebin hükümleri unutulmuş, bâtil mezhepler ve bid'atler yayılmış olacak. Hazret-i Mehdi, hak mezhepleri ve dinin hükümlerini değil, bu bid'atleri ve bâtil mezhepleri kaldıracak ve dinin hükümleri unutulduğu için ictihad edecektir. Yapacağı ictihadlar, Hanefî mezhebine uygun olacaktır. Hazret-i İsa da aynı şekilde ictihad edecektir. Muhammed Parisa hazretleri, (Hazret-i İsa'nın yeryüzüne indiği zaman yapacağı ictihadlar, Hanefî mezhebindeki hükümlere uygun olacaktır) buyuruyor. **(Füsul-i sitte)**

Hak dinlerdeki farklı hükümler amelde olduğu gibi, dört hak mezhep arasındaki farklar da, itikatta değil ameldedir. Bu ise, Ashab-ı kiramın farklı ictihadı gibi rahmettir. İki hadis-i şerif mealî: **(Ümmetimin [âlimlerinin] ihtilafı [farklı ictihadları] rahmettir.) [Deylemi]**

(Âlim, ictihadında hata ederse bir, isabet ederse iki sevab alır.) [Buharî]

Sahabenin veya diğer müctehidlerin ictihadlarında doğruyu bulma mecburiyeti yoktur. Doğruyu bulamasa da, isabet edemese de yine sevab kazanır. Bunlara uyan da sevab kazanır. Farklı içtihadı dil uzatmak, dinî yıkmaktan başka şey değildir.

Muhyiddin-i Arabî, Fütûhât-ı Mekkiyye'sinde Hz. Mehdî'nin mezhepleri kaldıracığını, hâlis ve hakiki dinden başka bir mezheb kalmayacağını söyler. **(Rahbavî, Kıyamet Alâmetleri, s. 186-187.)**

h. Dünya Hâkimiyeti

İmam-ı Rabbanî, Mektûbât'ında Peygamberimizin bir hadislerinden bahseder. Bu hadis-i şerife göre Peygamberimiz, yeryüzünün dört meliki bulunduğunu, bunlardan ikisinin Müslüman, ikisinin de kâfir olduğunu, Müslüman olanların Hz. Zülkarneyn'le Hz. Süleyman, kâfir olanlarının da Nemrud'la Buhtunnasr olduğunu bildirmiştir. Beşinci olarak da yere Ehl-i Beytinden birinin, yani Hz. Mehdî'nin hâkim olacağını zikretmiştir. Konuyla ilgili başka bir hadis-i şerif de şöyledir: "Mehdî, tıpkı Zülkarneyn ve Süleyman (a.s.) gibi bütün dünyaya hükmedecektir." **(Mektûbât, 2:251. Kitâbü'l-Bürhan, s. 10; el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 32; Rahbavî, Kıyamet Alâmetleri, s. 162, 163.)**

Hadis-i şerifte Hz. Mehdî'nin Zülkarneyn'e benzetilmesi oldukça enteresandır. Hz. İbrahim(a.s) döneminde yaşamış Yemen hükümdarlarından biri olan Hz. Zülkarneyn'i seyahatları, kavimlerle yaptığı mücadeleler ve nihayet zamanın azgın ve taşkın kavmi Ye'cüc ve Me'cüc karşı yaptığı meşhur seddiyle tanıyoruz.

Allah'ın, sahip olduğu herşeyi ilmiyle kuşattığını bildirdiği, İskender diye de bilinen Hz. Zülkarneyn, yolculuğu esnasında "iki dağ arasına ulaşmış, hiçbir söz anlamaz derecedeki bir kavme rast gelmişti. Onların zulmünden bîzar olanlar, **"Ey Zülkarneyn! Ye'cüc ve Me'cüc, yeryüzünde fesat çıkarıp duran kimselerdir. Sana bir vergi versek, onlarla bizim aramızda bir set yapar mısın?"** demişlerdi.

O da, onların yardımlarını da alarak sağlam bir set yapmak için kolları sıvamıştı. İki dağ arasını demir kütleleriyle doldurmuş, pekişmesi için de aralarına erimiş bakır dökmüştü. Ondandır ki Ye'cüc ve Me'cüc ne o seddi aşabilmiş ve ne de ondan delik açabilmişti. Bu hadise, **Kehf Sûresinin 93-97 âyetleri arasında anlatılır.**

Demek ki, zamanın terörizmine karşı sedd-i Zülkarneyn büyük bir görev üstleniyordu. Hz. Mehdî zamanında da ateizme dayalı anarşi dünyayı kasıp kavuracak, o da İslâmî hakikatlerle onlara set gerecektir. Küfre set geren faaliyetleriyle tanınacak olan Hz. Mehdî, İslâmı dünya kalesinin burcuna dikecektir. Ümm-ü Seleme'nin rivayet ettiği bir hadis-i şeriften öğrendiğimize göre Sünnet-i Seniyyeyi esas alan Hz. Mehdî, İslâmiyeti küre-i Arz'ın denizlerine kadar yayacaktır. Ancak onun fütûhâtı, dünya hâkimiyeti İslâmı yayma şeklinde, yani ilmen, maddeten değil, mânen olacaktır. **(İbni Kesir, en-Nihaye, 1:27, 28; Suyûtî, el-Havî, 2:58, 59.)**

Öyle ki İslâmın ezeli ve ebedî, her çağda yeni ve canlı olan, güzelliğinden hiçbirşey kaybetmeyen esas ve prensiplerini akıl ve gönüllere nakşedecek, duyurmadık bir yer bırakmayacak, her okuyanı etkisi altına alacak, kalb ve kafaları fethedecektir.

O, İslâmın yüce hakikatlerini öylesine parlak ve güçlü bir şekilde gösterecek, sarsılmaz delillerle ispatlayacaktır ki, ele aldığı meseleler karşısında en muannid feylesoflar dahi susacak, itiraz edebilecek bir nokta bulamayacak; küfür ve zındıka her çeşidiyle bu yıkılmaz sedd-i Zülkarneyn'e çarpıp kendisi yıkılmak zorunda kalacaktır. Bu hâkimiyetin önünde hiçbir kuvvet duramayacaktır.

Anarşi ve teröre karşı da en büyük bir sedd-i Zülkarneyn'dir bu mânevî surlar. Tarihin çeşitli devirlerinde anarşi ve fesat kaynağı olmuş, Deccalizmin hâkimiyet kurmaya çalıştığı asrımızda Büyük Deccala çanak tutarak fitne ve fesat kazanlarını kaynatmaktan geri kalmayan Ye'cüc ve Me'cüc denilen Mançur ve Moğol kabilelerinin istilâlarını da önler bu set.

Hız. Zülkarneyn zamanında mazlum kavimler onların terörü altında eziliyorlardı. Hız. Zülkarneyn gedik dahi aşlamayacak sağlamlıktaki setiyle onları bu musibetten korumuştı.

Gerek Büyük Deccalın sisteminin iskeletini teşkil eden komünizme ve gerekse İslâmı ve bütün mukaddesleri tahribi hedef olan Süfyanizme karşı günümüzün insanların da sağlam bir sedde ihtiyaçları vardır. Hız. İsa'nın şahs-ı mânevîsini temsil eden, teslisten kurtulup tevhide teslim olan Hristiyan âlemiyle Hız. Mehdî'nin başını çektiği İslâm âlemi bu dehşetli fitneye, yani ateizme karşı kurduğu, kuracağı savunmaya yönelik bir kısım kuruluş ve birlik teşekküllerinin yanı sıra mânevî bir set germekle de mükelleftir. İşte bu mânevî set, Yecüc ve Mecücün bu asırdaki temsilcisi komünizmin ruh, kalb ve kafaları istilâ etmesini önleyen îman ve Kur'ân hakikatleridir.

Evet, zamanının yağmacı, anarşist, bozguncu, tahripçi Ye'cüc ve Me'cüc kabilelerinin tahribatına set germeyi başaran bu güçlü hükümdar, o günün dünyasına hâkim olacak derecede "yeryüzünde kudret sahibi" kılınmış ve kendisine "muhtaç olduğu herşeye ulaşabileceği bir sebep" verilmişti. . (**Kehf Sûresi, 84.**) Bu tasarrufunu o, Allah'ın ihsan ettiği ilim ve kudretle yapıyordu.

Mehdî de dünyaya hâkim olacak. Vehbî ilim ve mânevî iktidarla desteklenen Hız. Mehdî, ihlas, sebat ve tesanüdü esas alan şahs-ı mânevîsiyle önce müthiş şerleri def'edecek, sonra da mânevî hâkimiyetini kuracak, güçlü delillere dayanan izah ve ispatları karşısında kefare ve fecere ya îmana gelecek, ya da susmak zorunda kalacaktır. (**Râmûzü'l-Ehadis, 1:135.**)

Asrımızda Deccalizmin şahs-ı mânevîsi olan komünizm tehlikesi daha ortada yokken, 1911'de kaleme aldığı Muhakemat isimli eserinde doğmakta olan bu dehşetli tehlikeyi haber veren büyük islâm âlimi Bediüzzaman, başta Avrupa olmak üzere bütün dünyanın korkunç bir fitneye hamile olduğunu bildiriyordu. Dinden uzaklaşan Avrupa medeniyetinin iç yüzü karışmakta, birkısım fesat ve ihtilal fırkaları

doğmaya başlamaktaydı. Eğer İslâmın sağlam ipi ve Zülkarneyn seddi gibi sağlam hakikatlerine iltica edilip dayanılmazsa, bu fesat fırkaları medeniyetlerini yerle bir edecekti, hattâ tehdit etmeye bile başlamıştı. (*Nursî, Muhakemât, s. 38.*)

Sonraki yıllarda bu fitne ortaya çıkacak, bütün dünyayı kasıp kavuracak, önüne gerilen engelleri bir bolduzer gibi ezip geçecekti. Ahtapot misali cemiyet hayatını saran bu tehlikeyi Bediüzzaman, "Sedd-i Zülkarneyn'in tahribiyle Ye'cüc ve Me'cücülerin dünyayı fesada vermesi gibi, Şeriat-ı Muhammediye (a.s.m.) olan sedd-i Kur'ânînin tezelsülûyle ve Ye'cüc ve Me'cücünden daha müthiş olarak ahlâkta ve hayatta zulmetli bir anarşilik ve zulümlü bir dinsizlik fesada ve ifsada başlıyor."

Hıristiyanlığı mağlup eden ve anarşiyi yetiştiren kuzeyde çıkan dinsizlik cereyanının değişik ülkelerdeki ayak sesleriydi bunlar. Hile, entrika ve gasbla gücü kendinde toplayan bu şer odakları birer cellat olup çıkıyor, menhus rejimlerini masum ülkelere yerleştirmek için zulmü, istibdadı, kanı tek çare olarak görüyordu. Artık karşısında durulabilecek hiçbir maddî güç kalmamıştı.

Bu müthiş tahribata karşı nasıl karşı konulacaktı?

Ancak sedd-i Zülkarneyn gibi olan sedd-i Kur'ânî lâzımdı ki bu felâket durdurulabilsin. Bu sedd-i Zülkarneyn ise Kur'ân hakikatleriydi. Evet, Avrupa'da istilâkârâne hükmeden ve semavî dinlere dayanmayan dehşetli cereyanın istilâsına karşı ancak bir kale hükmündeki îman ve Kur'ân hakikatleriyle karşı durulabilirdi. "Dinsizlik Rus'u, şimdiye kadar yarı Çin'i ve yarı Avrupa'yı istilâ ettiği halde, bize karşı tecavüz ettirmeyip tevkif ettiren, hakâik-ı îmanîye ve Kur'ânîyedir. Yoksa Rusların tahribat nev'inden mânevî kuvvetlerine karşı adliyenin binden birine maddî ceza vermesiyle serserilere ve fakirlere, zenginlerin malını peşkeş çeken ve hevesli gençlere ehl-i namusun kızlarını ve ailelerini mübah kılan ve az bir zamanda Avrupa'nın yarısını istilâ eden bir kuvvete karşı, ancak ve ancak mânevî bombalar lâzım ki, o da hakikat-i Kur'ânîye ve îmanîye atom bombası olup o dehşetli solculuk cereyanını durdursun. Yoksa, adliye vasıtasıyla yüzden birine verilen maddî ceza ile bu küllî kuvvet tevkif edilmez." (*Kastamonu Lâhikası, s. 111. Emirdağ Lâhikası, 1:90.2:297.*)

Demek oluyor ki, Hz. Mehdî'nin dünya hâkimiyetinin silahı maddî değil, mânevî olacaktır. Mânevî güç o kadar kuvvetlidir ki, maddî gücün yapamadıklarını yapar.

Biraz da Hz. Süleyman'la Hz. Mehdî'nin münasebetleri üzerinde duralım. Kuşların dilini bilecek derecede ilim sahibi, cinlere hükmedecek seviyede yaratıklara hâkim, bakırı eritip kazanlar döktürecek ölçüde sanayici, muhteşem saraylar yaptıracak kadar teknolojiye vâkıf, Kur'ân'ın "Ne güzel bir kuldur o!"⁷⁹ diye tavsif ettiği Hz. Süleyman, sadece bir kısmını saydığımız bunca büyük nimete nasıl kavuşmuştu acaba?

Şu duâsına borçluydu bütün bunları Hz. Süleyman. Allah'a şöyle yakarmıştı: "Ya Rabbî, beni bağışla. Ve benden sonra kimseye nasip olmayacak bir hükümranlılık ver. Şüphesiz ki Sen pek çok lütuf ve ihsan sahibisin." (*Sâd Sûresi, 30.*)

Allah, onun duâsını kabul etti. "Şüphesiz o, Allah'a yönelmiş bir kimseydi." (*Sâd Sûresi, 35.*)

Hz. Süleyman bunca nimeti istemişti, istemesine ama hepsine şükür gözlüğüyle bakmayı, "tefekküre vesile"⁸² yapmayı da ihmal etmemişti. (*Sâd Sûresi, 32.*)

İşte onun kendini Allah yoluna bu adamışlığı, onu emsali görülmemiş bu ihsanlara kavuşturmuştu. O, yeryüzüne hükmü geçen bir hükümdardı. Son derece adaletliydi. Zâlimlerin korkulu rüyası, mazlumların şefkat meleği olmuştu. Daima hakkın, haklının yanında yer almış, ezileni kaldırmış, ülkesini sulh ve sükûna kavuşturmuştu.

Hz. Süleyman, zenginliğin, bolluğun sembolüdür. Ülkeyi baştan sona imar etmiştir. Kırk yıllık hükümranlılığı esnasında, kurda kuşa varıncaya kadar herkesi huzura kavuşturmuş, mutlu bir hayat sürmelerini sağlamıştı.

Ancak o, haşmetli saltanatına rağmen musibetli dönemler yaşamaktan da kurtulamamıştı.

Hz. Mehdî'yle onun arasında birkısım benzerlikler var. Hz. Süleyman mânen görevliydi. Hz. Mehdî de öyle. Hz. Süleyman dünyaya hükmediyordu. Hz. Mehdî de hükmedecek. Gerçi Hz. Mehdî, dağa, taş, kuşa hükmü geçirebilecek derecede bir hükümranlığa sahip değil. Ama Allah'ın izniyle taş gibi kalbleri yumuşatabilecek, kömür gibi ruhları elmaslaştıracabilecek, ölü ruhları îmanın nuruyla diriltebilecek, dünyanın en ücrâ köşesinde de olsa hizmetleriyle

mü'minlere moral, kâfirlere hüzn verebilecek bir iksir, yani hizmet ve eserlerin sahibidir.

Evet, Hz. Mehdî de Hz. Süleyman (a.s) gibi yeryüzüne hâkim olacaktır. Ama o, bu hâkimiyetini şahs-ı mânevîsiyle birlikte gerçekleştirecek; baştacı edindiği, müfaasını yaptığı kutsî hakikatleri ruh ve gönüllere nakşedecek ve bu Amerika'dan Japonya'ya, Rusya'dan Avusturalya'ya kadar dünyanın her ülkesinde varlığını, gücünü, hâkimiyetini hissettirecek, bu mânevî gücün karşısında küfrün çürük direkleri bir bir yıkılacak, teslim-i silah edeceklerdir. "Tesadüf, şirk ve tabiat"tan teşekkül eden fesat şebekesi, âlem-i İslâmdan nefy ve ihraç edilecektir.

Hz. Süleyman kırk yıl saltanat sürmüştü. Hz. Mehdî de kırk yıl hükmedecek.

Hz. Süleyman dönemi bolluk ve refah dönemleriydi. Hz. Mehdî zamanında da bolluk ve bereket görülecek.

Hz. Süleyman, emrindekilerle ülkesini baştanbaşa îmar etmişti. Hz. Mehdî de talebeleriyle birlikte insanlığı mânen îmar edecek.

Hz. Süleyman birkısım fitnelere maruz kalmıştı. Hz. Mehdî'de dinsiz komitenin sıkıntılarından kurtulamayacak.

i. İstanbul'un Fethi

Hz. Mehdî'nin icraatlarından biri de İstanbul'u fethetmesidir. Bir rivayette ümmet-i Muhammed'in son emiri Ehl-i Beyt-i Nebvîden hüsn-ü sîret sahibi Mehdî'nin çıkacağı, Kayser şehrini fethedeceği, zamanında Deccalın çıkacağı ve Hz. İsa (a.s)'nın gökten ineceğini bildirilir. Hatta Resûlullah bu konu üzerinde öylesine önemle durmuştur ki, dünyanın sonuna bir gün bile kalsa Allah'ın o günü uzatıp Kostantiniyeye fethedeceğini bildirmiştir. **(el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 24. Nuaym bir Hammad, Kitabü'l-Fiten, Varak: 59a. el-Bürhan, s. 74. M. Arabî, Fütûhât-ı Mekkiye, s. 66. Şârânî, Ölüm, Kıyamet, Âhiret ve Âhir zaman Alâmetleri, s. 445-446.)**

Muhyiddin-i Arabî de, Mehdî'nin İstanbul şehrini Deccalın elinden kurtaracağı kaydeder. Rivayetlerde bu fethin harp etmeden, Lâ ilâhe illallah tekbirleriyle gerçekleşeceği de belirtilmektedir. Ki bundan fethin mânevî yönden gerçekleşeceğini anlıyoruz.

Kayser şehri Kostantiniyye, yani İstanbul'un ilk fethinin Fatih Sultan Mehmed tarafından fethedildiğini, hadis-i şerifte de gerek

kendisi ve gerekse askerlerinin medhedildiğini biliyoruz. Yukardaki hadiste ise bundan farklı bir yöne, yani İstanbul'un Deccalın çıktığı, Hz. Mehdi'nin indiği bir zamanda fethine dikkat çekilmiştir. Bundan bir zaman gelip İstanbul'un işgal edileceğini, fakat kurtarılacağını, ayrıca fisk u fesada gömüldüğü bir zamanda Hz. Mehdi'nin gelip onu mânen fethedeceğini çıkarabiliriz.

İmam-ı Rabbani -kuddise sırruh- Hazretleri de bu hususta buyururlar ki:“Sanıyorum ki Peygamber’imizin -sallallahu aleyhi ve sellem- geleceğini haber verdiği Mehdi, velâyetin en yüksek derecesinde olacaktır. O da bu Tarikat-ı aliye’den yetişmiş ve bu silsile-i aliye’yi tamamlamış ve tekmil etmiş olacaktır. Zira bütün velâyet yolları, bu yolun altında bulunmaktadır. Diğer velâyetinin, nübüvvet makamının kemâlâtından nasibi azdır. Bu yoldan kazanılan velâyette ise, Sıddık-ı Ekber’in yolu olduğu için, o nübüvvet makamının kemâlâtından pek çok bulunur.” (251. Mektup)

Niçin bu yoldan ve bu kanaldan gelecek?

“Siz beşeriyet için meydana çıkarılmış en hayırlı bir ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülüğü vazgeçirmeye çalışırsınız ve Allah’a inanırsınız.” (Âl-i imran Suresi, 110)

Âyet-i kerime’sinin tecelliyatına mazhar olunduğu için. Bütünyle ihsan-ı ilâhî’ye mazhar olup, kemâliyetini üzerinde toplamış olarak; sehm-i velâyete ve sehm-i nübüvvete de nâil olup onlara vâris olarak gelecek ve ümmet-i Muhammed’e bir hediye-i ilâhî olacaktır. Yeryüzünü nuru ile doldurur. Bütünyle küfrü ve küfür âdetlerini, her türlü sapıklığı ve bölücülüğü ortadan kaldırır.

Sahtelere gelince onlar yalancıdır, sahtedir, soytarıdır. Hazret-i Mehdi çıkıncaya kadar bundan altmış tane çıkmış olacak.

“Allah’ın Resulü olarak gönderildiğini iddia eden altmış yalancı çıkacaktır.” (İkdu’d-durer)

Taberani’nin bir rivayetinde bu yalancıların sayısının yetmiş olacağı da haber verilmiştir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif’lerinde buyururlar ki:“Dünyanın tek günlük ömrü bile kalmış olsa Allah, o günü uzatıp, benden bir kimseyi o günde gönderecek.” (İbn-i Mes’ud)

Ebu İshâk anlatıyor: “Hazret-i Ali -radiyallahu anh- oğlu Hasan -radiyallahu anh-a baktı ve “Bu oğlum, Resulullah Aleyhisselâm’ın

tesmiye buyurduğu üzere Seyyid'dir. Bunun sulbünden peygamberinizin adını taşıyan biri çıkacak. Ahlakı yönüyle peygamberinize benzeyecek; yaratılış yönüyle ona benzemeyecek" dedi ve sonra da yeryüzünü adaletle dolduracağına dair gelen kıssayı anlattı." (Ebu Dâvud)

Ebu Hureyre -radiyallahu anh- anlatıyor: Resulullah Aleyhisselâm buyurdular ki:

"Otuz kadar yalancı Deccaller çıkmadıkça Kıyamet kopmaz. Bunlardan her biri Allah'ın elçisi olduğunu zanneder." (Tirmizi, Ebu Dâvud)

Kıyametin büyük alametlerinden birisi de İsa Aleyhisselâm'ın yeryüzüne inmesidir. Bu husus tevatür derecesine ulaşmış, kitap, sünnet ve icma ile sabit olmuştur. Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Ehl-i kitaptan her biri, ölümünden önce İsa'ya muhakkak iman edecektir. Kıyamet gününde de o, onlara şahit olacaktır." (Nisa Suresi,159)

İsa Aleyhisselâm'ın kıyamete yakın bir zamanda ineceğine dair Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyururlar:

"Hayatım kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, çok sürmez Meryem oğlu İsa adil bir hakem olarak inecek, haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak ve mal o kadar çoğalacak ki, onu kabul eden kimse bulunmayacak." (Buhâri, Tecrid-i sarih: 1018)

Binaenaleyh İsa Aleyhisselam inecek ve Mehdi Aleyhisselâm'ın arkasında namaz kılacaktır. Beraberce cihad edecekler. Deccal'i öldüreceklerdir.

"İsa bin Meryem'in, arkasında namaz kılacağı kişi bizdendir." (İmam-ı Suyûfî)

Bir diğer Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar: ***"Mehdi bu ümmettendir ve Hazret-i İsa'ya imam olacaktır." (İmam-ı Suyûfî)***

Ebu Ümame -radiyallahu anha-den şöyle rivayet edilmiştir: "Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize hitab etti. Deccal'i anarak şöyle buyurdu: ***"Medine, körüğün demirin pasını giderdiği gibi içindeki pisliği giderir, o güne kurtuluş günü denir."***

Ümmü Şüreyk: ***"Yâ Resulellah! O gün Araplar nerede?"*** diye sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:“*Onlar o gün az olurlar, imamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytül Makdis’e sığınurlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kaldırmak için öne geçtiği sıra, bir de bakarlar ki İsa bin Meryem Aleyhisselâm sabah vaktinde inmiştir. Bu imam (Mehdi) İsa’yı öne geçirmek için arka arka çekilir. İsa Aleyhisselâm onun omuzlarına elini koyar ve ona der ki: ‘Geç öne namazı kıldır. Zira kamet senin için getirilmiştir.’ Bunun üzerine imamları (Mehdi) onlara namazı kıldırır.*” (İbn-i Mace, Hâkim)

Hülasa-i kalam İsa Aleyhisselâm ile Mehdi Aleyhisselâm beraberce İslâm dininin muzafferiyeti için çalışacaklar. Kendilerine verilen vazifeyi bîhakk’ın yapacaklardır.

Sahtelere ise bu vazifeyi kim veriyor? Şeytan... Ve onlar şeytanın yardımcısı, askeridirler. Bunlar çıkacak fakat biz bu mevzuda da Hadis-i şerif’lerin ışığı üzerinde ümmet-i Muhammed’e gerçek Mehdi’nin alametlerini belirtiyor ve izah ediyoruz.

“Mehdi yedi sene iki ay birkaç gün hüküm sürecektir.” (İmam-ı Suyûtî)

“Âhir zamanda bir halife gelecek, malı taksim edecek, saymayacaktır.” (Müslim: 2914)

“Ehli beytimden birisi yedi yıl hüküm sürüp, daha evvel zulümle dolu olan arzı adaletle doldurmadıkça bu dünya bitmez.” (İmam-ı Suyûtî)

“Ehli Beytimden birisi çıkar ve sünnetimi söyler. Allah ona yağmur indirir ve yeryüzü ona bereketini çıkarır. Daha önce zulüm ve cebirle dolu olan dünya, adalet ve nefasetle dolar. Yedi yıl bu ümmete hükmeder ve Beytül-Makdis’e iner.” (Taberâni)

SAHTEKÂR YALANCI MESİH VE MEHDİLER DE ÇIKACAKTIR

Bütün bu hadisatın olması ahirzamanda olacaktır. O zaman artık fitne ve fesat artmış son haddini bulmuş olur.

Sevbân -radiyallahu anh-dan rivayete göre Resulullah Aleyhisselâm şöyle buyurmuşlardır:“*Ümmetim için saptırıcı imamlardan korkarım. Ümmetim arasına kılıç bir kere girdi mi, artık kıyamet gününe kadar kaldırılmaz. Ümmetimden bir kısım kabileler müşriklere iltihak etmedikçe, ümmetimden bir kısım kabileler putlara*

tapmadıkça kıyamet kopmaz. Ümmetimde otuz tane yalancı çıkacak hepsi de kendisinin peygamber olduğunu iddia edecek. Halbuki ben peygamberlerin mührüyüm (sonuncusuyum) ve benden sonra peygamber de yoktur. Ümmetinden bir grup hak üzerinde olmaktan geri durmaz. Onlara muhalefet edenler onlara zarar veremezler. Allah'ın (kıyamet) emri, onlar bu halde iken gelir.” (Kütüb-i Sitte Muhtasarı c.13 sh. 425)

Hadis-i şerif'te: “Benden sonra halifeler bulunacak. Halifelerden sonra emirler, emirlerden sonra krallar, krallardan sonra da zalim idareciler olacak. Daha sonra Ehl-i Beytimden bir adam çıkacak, yeryüzü zulümle doldurulduğu gibi onu adaletle dolduracak. daha sonra onun yerine Kahtanî ümmetin başına geçirilecek. Beni hak ile gönderen Allah'a yemin ederim ki, bu ondan aşağı değildir.” (Taberâni)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bu Hadis-i şerif'inde beyan ettiği Kahtânî Cehcah'tır. Çok kıymetli bir kimse olup Mehdi Resul Hazretlerinden sonra çıkacak ve onun yolunu tutacaktır. Diğer bir Hadis-i şerif'te şöyle buyruluyor: “**Cehcah denilen bir adam melik olmadıkça günlerle geceler gitmez.**” (Müslim: 2911)

Çok büyük dirayet sahibi ve temizleyici olacak ve bütün dünyayı koyun güder gibi güdecek, hükmünü yürütecek.

“Zalimlerden sonra Cabir gelir, sonra Mehdi, sonra Mansur, sonra Selâm ve en sonra da Emirül Usub gelir.” (İmam-ı Suyûtî)

Bu çıkanlar sahtedir. Bu çıkan ilk değil, sonuncusu da değil. Bundan sonra da çok çıkacak.

Hadis-i şerif'te: “Ümmetinden yalancılar deccaller vücuda gelir.” buyruluyor. (Münavi)

Yalancı ve deccalden maksat, dıştan insanları irşad ve ıslah etmek sıfatıyla görünüp, gerçekte ise halkı ahkâma uymaktan alıkoyanlardır.

“Ümmetimin arasından otuz tane yalancı çıkacak ve kendilerinin peygamber olduklarını iddia edeceklerdir. Oysaki ben peygamberlerin sonuncusuyum ve benden sonra artık peygamber gelmeyecektir.” (Buharî)

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor: “Allah'a karşı yalan uydurandan ve kendisine hiç bir şey vahyedilmediği halde ‘Bana da vahyolundu.’ diyenden de ‘Allah'ın indirdiği âyetler gibi ben de

indireceğim.’ diyenden daha zâlim kim olabilir? Bu zalimler ölüm dalgaları içinde can çekişirken, melekler de ellerini uzatmış ‘Haydi canlarınızı teslim edin, Allah’a karşı gerçek olmayanı söylemenizden ve Allah’ın âyetlerine karşı kibirlilik taslamanızdan ötürü, bugün siz horlayıcı alçaltıcı bir azabla cezalandırılacaksınız!’ derken bir görsen!” (En’am Suresi, 93)

“O çok aldatıcı şeytan sizi Allah’a karşı mağrur etmesin.” buyuruluyor. (Lokman Suresi, 33)

Cenab-ı Hak onları:“*Kalplerinde hastalık bulunanlar ve inkâr edenler.” olarak vasıflandırmaktadır. (Müddessir Suresi, 31)*

“Yolun doğrusunu göstermek ancak Allah’a aittir.” buyuruluyor. (Nahl Suresi, 9)

Zira Mehdi Aleyhisselâm ancak ihlas sahiplerini ordusuna alacaktır. Şu kadar varki İsa Aleyhisselâm’ın da geleceği Âyet-i kerime ve Hadis-i şerif’ler ile arzedildi. Ona ve Mehdi Aleyhisselâm’a gönülden teslim olup biat etmek şarttır.

Çünkü Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif’lerinde onun hakkında şöyle buyuruyor.“*Bakalım imamınız kendinizden olduğu halde Meryem oğlu İsa yanınıza indiği zaman durumunuz nasıl olur?” (Buhari. Tecrid-i Sarih: 1406)*

Herkes imtihan olacak, böylece iman ile küfür ayrılacak.Allah-u Teâlâ kime o lütuf nûr’unu koymuşsa ona tabi olacak, kime koymamışsa olmayacak. Kimi makam ve şöhret duygusuyla, kimi menfaat sebebiyle, kimisi de millî bir heyecan sâikiyle bazı insanlar Mehdilik iddiasında bulunmuşlardır. Ne yazık ki bir kısmı İslam cemiyetinde huzursuzluklara sebebiyet vermiştir.

Hindistan Mehdisi Seyyid Muhammed (91./ 1504), Mağrip Mehdisi Abdullah b. Tumert (524/1103), Hindistan’da çıkan ve İngilizlerin destekçisi olan Gulam Ahmed Kadiyani, İngiliz işgal kuvvetlerine karşı çarpışan ve onları mağlup eden Sudan Mehdisi Muhammed Ahmed (1303/1885), 1895’te yaptığı hac ibadetinden döndükten sonra ortaya çıkıp İngiliz ve İtalyanlara karşı çarpışan Somali Mehdisi Muhammed b. Abdullah Hasan (1339/1920), Amerikalı Zenci Müslümanların lideri Elijah Muhammed ortaya çıkıp etrafında kitleleri toplayabilen Mehdilik hareketinin bazı mümessilleridir.30 Hz. Peygamber Efendimiz (sav) soyundan gelen es-Seyyid Muhammed es-Sünûsi (v. 1320) de Mehdi olduğuna inanılan

şahsiyetlerdendir. Yine tarihte Mısır'da Fatımî, Kuzey Afrika'da Muvahhidun devletleri Mehdilik fikri üzerine kurulmuştur.

Hakikaten Mehdilik inancını su-i istimal eden ve İslam ümmetinin vahdetini bozan Mehdiler (!) olmuştur. Kendilerini Mehdi ilan ederek şarlatanlık yapanlar ile, kendi hallerinde ibadet ve takva üzere hareket eden ve böyle bir iddiası olmayan mübarek zatları ayırmak lazımdır. İkinciler, müritleri tarafından, aşırı hüsn-ü zandan dolayı, kendilerine Mehdi denilmişse de onlar umumiyetle kabul etmemiştir. Birincisinde şarlatanlık vardır, ikincisinde iddia bile yoktur. O bakımdan Mehdi meselesine hücum edenler bu ayırımı yapmalıdır. Şarlatanlar İslam dünyasında fitne ve tefrika meydana getirmişlerdir. Batılı müsteşrikler, Mehdilik iddiasında bulunan bazı şahsiyetlerin eserlerini yayına hazırlamışlardır. Mesela İbn Tümert'in eserlerini büyük çaba ile Luciani ve Goldziher yayınlamıştır.

Mehdi olarak tanınan bazı şahsiyetlerin kendi insanlarına ve ülkelerine faydaları da olduğu bir gerçektir. Mesela Sudan ve Somali gibi Afrika Ülkelerindeki Mehdilik hareketlerinin, sömürgeci güçlere karşı büyük gayretler sarf ederek vatanlarını düşmanların işgalinden kurtardıklarını görmekteyiz. Bu yüzden müspet hizmetleri görülmüştür. Buna karşılık Kadiyanilik hareketi ise, aksine Hind Müslümanlarını İngiliz sömürgeciliğine karşı tam anlamıyla pasif hale getirme gayreti içine girmiştir.

Dolayısıyla genelleme yapmaktan kaçınmak gerekir. Bir diğer Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:“**Mehdi bu ümmettendir ve İsâ Aleyhisselâm'a imam olacaktır.**” (İmâm-ı Suyûfî)

Ebu Ümame -radiyallahu anh-den şöyle rivayet edilmiştir:“Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize hitab etti. Deccal'i anarak şöyle buyurdu:“**Medine, körüğün demirin pasını giderdiği gibi içindeki pislği giderir, o güne kurtuluş günü denir.**”

Ümmü Şüreyk:“**Yâ Resulellah! O gün Araplar nerede?**” diye sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:“**Onlar o gün az olurlar, imamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytül Makdis'e sığınrlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kaldırmak için öne geçtiği sıra, bir de bakarlar ki İsâ bin Meryem Aleyhisselâm sabah vaktinde inmiştir. Bu imam (Mehdi) İsâ'yı öne geçirmek için arka arka çekilir. İsâ Aleyhisselâm onun**

omuzlarına elini koyar ve ona der ki: ‘Geç öne namazı kıldır. Zira kamet senin için getirilmiştir.’ Bunun üzerine imamları (Mehdi) onlara namazı kıldırır.” (İbn-i Mâce, Hâkim)

Şeytanın gönderdiği yalancı İsbâ’ların, mehdilerin, peygamberlerin çıkacağını haber veren Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

“Hepsi de Allah’ın peygamberi olduğunu iddiâ eden otuza yakın yalancı deccaller türemedikçe kıyamet kopmaz.” (Tirmizi: 2219)

Şimdi deccaliyet devrinin içindeyiz, en son deccale gelinceye kadar devam edecek.

“Şüphesiz ki kıyametin önünde yalancılar zuhur edecektir.” (Müslim)

İşte bu yalancılar bu zamanda mevcuttur. Onların her şeyi yalan ve dolandır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’inde bu gibilerin durumunu şöyle açıklamaktadır:

“Onlar hakikaten kendilerinin bir şey üzerinde bulunduklarını sanırlar. İyi bilin ki onlar yalancılarıdır. Şeytan onları istilâ etmiş, onlara Allah’ı anmayı bile unutturmuştur. Onlar şeytan fırkasıdır. İyi bilin ki, asıl kayba uğrayanlar şeytan taraftarı olanlardır.” (Mücâdele Suresi, 18-19)

Ey Müslüman!

Şeytanın istila ettiği bu sahteler şeytan taraftarıdır. Onlara tâbi olan da onlarla beraberdir ve şeytan fırkasındandır. Bu yalancılara kanmayın, onları iyi tanıyın. Çünkü bunlar yalancıdır, sahtedir, soytarıdır.

Hadis-i şerif’te şöyle buyuruluyor: **“Ümmetimden yalancılar deccaller vücuda gelir.” (Münâvî)**

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’lerinde onları bize şöyle tanıtıyor: **“Onları ateşe çağıran imamlar kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.” (Kasas Suresi, 41)**

Allah-u Teâlâ’nın, meleklerin ve müminlerin lâneti üzerlerine olacak, rahmet-i ilâhîden tardedileceklerdir.

Bunlar kimlerdir? **“Sen o münafıkları gördüğün zaman, kalıpları hoşuna gider ve söylerlerse dediklerine kulak verirsin. Sanki onlar direk olmuş keresteler gibidirler. Ve her gürültüyü,**

korkularından aleyhlerinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, onun için (kendilerine emniyet etme) onlardan sakın. Allah kahretsin onları. Hakk'tan nasıl çevriliyorlar?" (Münâfikun Suresi, 4)

Onları halk seçer. Seçtikleri halkı da cehenneme götürürler. Bütün iş ve icraatlarının hepsi ahkâma ters düşer. Para toplarlar. Nam, şöhrat peşinde koşarlar. Bunların ahirette hiçbir nasipleri olmaz.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurmaktadır: ***"Eğer onlara uyarsanız siz de müşrik olursunuz." (En'am Suresi, 121)***

"Hainlerden taraf olma!" (Nisâ Suresi,105)

"Kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatılarak öğüt verildikten sonra onlardan yüz çeviren kimseden daha zâlim kim olabilir? Muhakkak ki biz zalimlerden öç alacağız." (Secde Suresi,22)

"Her yalancı, günah yüklü kimseye veyl!" (Câsiye Suresi, 7)

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde bu sapmışların zâlim olduklarını, cehaletin koyu karanlıklarına daldıklarını, hidayetten uzaklaştıklarını haber vermektedir:

"Hayır!.. O zulmedenler bilgisizce keyiflerine uydular. Allah'ın saptırdığını kim hidayete getirebilir? Onların hiç bir yardımcısı yoktur." (Rum Suresi, 29)

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ- dan rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"İleride genç bir grup ortaya çıkacak. Bunlar Kur'an'ı okuyacaklar, ancak okudukları gırtlaklarından aşağıya geçmeyecek. Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır. Nihayet onların bu sürdürdüğü hile ve aldatma esnasında deccal çıkacaktır."

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ- der ki: "Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- in; 'Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır.' ibaresini yirmi kereden fazla işittim." ***(İbn-i Mâce: 174)***

Yani türemeler türeyecek, kökü kesilecek, yine türeyecek yine kökü kesilecek. Bu o kadar devam edecek ki, deccal çıkıncaya kadar bu türeme devri devam edecek.

Deccal çıkınca artık İslâm'ı yaşamak isteyenlere büsbütün büyük güçlükler gelecek. Devr-i deccalde yaşıyoruz ve bu devir otuz deccale kadar devam edecek. Otuzuncusu çok büyük fitne ve fücurla gelecek. Cenab-ı Hak, İsâ Aleyhisselâm'ı gönderecek, gerek bu deccalı, gerek bu fitne fücuru kaldıracak.

Değerli Kardeşlerim!

Önümüzde bu kadar tehlikeli devirler var. Allah’a ve Resul’üne sığınm. Ona iteat edin.

HZ.MEHDİ (A.F) İLE İLGİLİ HADİSLERİN SAHİH VE MÜTEVATİR OLDUĞUNU İTİRAF EDENLER

1- Ebu-l Hasan, Muhammed b. Hüseyñ Aburi Sicistani (ölm. H. 363):Ehl-i Sünnet’in hadis hafızlarının ve hadis âlimlerinin kabul ettiği büyük muhaddislerdendir. Menakıb-uş Şafii kitabında “Meryem oğlu İsa’dan başka Mehdi yoktur” uydurma hadisinin ravisi olan Muhammed b. Halid Cundi’den bahsederken İmam Mehdi aleyhi’s-selâm hadislerinin sahih ve mütevatir olduğuna itiraf etmiştir.

2- Hafız Muhammed Yusuf Genci Şafii (658), “el-Beyan fi Ahbar-i Sahib-iz Zaman” 11. bölüm.

3- Şemsuddin Muhammed b. Ahmet Kurtubi (671), “et-Tezkire fi Ahval-İl Mevta ve Umur-ul Ahire”, s. 701.

4- Hafız Cemaluddin Mezzi (742), “Tehzib-ul Kemal”, c. 5, s. 146, 149, hadis: 5181.

5- İbn-i Kayyum Cevziye, Hanbeli (751), “Menar-ul Munif”, s. 142.

6- İbn-i Hacer Askalani (852), “Tehzib-ut Tehzib”, c. 9, s. 125. Ayrıca İbraz-ul Vehm-il Meknun, s. 423 nakline göre Feth-ul Bari.

7- Şemsuddin Sehavi (902), Feth-ul Muğis, Ebri’den naklen (Nezm-ul Mutenasir, Ketani, s. 226, İbraz-ul Vehm-il Meknun, Gımarî, s. 436 ve el-İmam’ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne, s. 232.

8- Celaleddin Abdurrahman Suyuti (911), Misbah-uz Zücade (Belbisi el-Atr’ul Verdi Fi Şerhi-l Katr-iş Şehdi, s. 45 nakline göre); “Fevaid-ul Mütakasire Fi-l Ehdis-il Mütevatire” ve onun muhtasarı “el-Ezhar-ul Mutenasire”; (İbraz-ul Vehm-il Meknun, s. 434 nakline göre.

9- İbn-i Hacer Haysemi (974), es-Savaik-ul Muhrika, s. 99, diğeri bir baskısında, s. 167.

10- Şeyh Mer’a b. Yusuf Hanbeli (1033), “Feraid-ul Fikr-i Fil İmam-il Mehdiyy-il Muntazar”, “Levaih-ul Envar-il Behiyye”, c. 2 ve “el-İza’e” Muhammed Sıddık Kanuci, s. 147 nakline göre.

11- Ebu Zeyd Abdurrahman b. Abdulkadir Fasi (1092), “Menhec-ül Makasid” “Merased-ul Mutemed”in şerhi, Şeyh Muhammed Arabi Fasi, Sahaviden naklen.

12- Muhammed b. Abdurresul Berzenci (1103), “el-İşae-tu Li Eşrat-is Sae”, s. 87.

13- Muhammed b. Abdalbaki Zerkani Maliki (1122) “Şerh-ul Mevahib-il Ledunniye” (“İbraz-ul Vehm-il Meknun” Sıddık Mağribi, s. 434 nakline göre ve “el-İmam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, s. 230’da kaydedilmiştir.)

14- Şeyh Muhammed b. Kasım b. Muhammed Cesus Maliki (1182) Abdullah b. Abdurrahman Şirvani’nin “er-Risale” kitabının şerhi (Ketani, “Nezm-ül Mütenasir Min-el Hadis-il Mütavahir”, s. 226)

15- Ebu-l Ala İdris b. Muhammed İdris Hüseyini İraki Fasi (1183) İmam Mehdi hakkındaki eserinde (Nezm-ul Mütenasir, s. 226 ve el- Mehdiy-ul Muntazar, İbn-i Sıddık Ğımari, s. 87 nakline göre)

16- Şeyh Muhammed b. Ahmed Sefarini (1188, Hanbeli) “Levaih-ul Envar-ul Behiyye” de, bu eser “el- İmam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, c. 2, s. 20’de kaydedilmiştir.

17- Şeyh Muhammed b. Ali Sabban (1206) “İsaf-ur Rağibin”, s. 145, 147, 152’de.

18- Gazi Muhammed b. Ali Şevkani (1250) “et-Tevzih fi Tevatur-i Ma Ca’e Fi-l Mehdiy-ul Muntazar ve-d Deccal ve-l Mesih”

19- Mü’mîn b. Hasan Şablenci (1291) “Nur-ul Ebsar”, s. 189.

20- Süleyman b. İbrahim Kunduzi Hanefi (1294), Yenabiu-l Mevedde, Bab: 85, s. 563.

21- Ahmet b. Zeyni Dehlan, Şafii Müftüsü (1304) “Futuhât-ul İslamiye”, c. 2, s. 211, Berzenci’nin “e-İşae”sinden naklen.

22- Seyyid Muhammed Sıddık Hasan Kanuci Buhari (1307) “el-İza’et-u Lima Kane ve Ma Yekunu Beyn Yedey-is Sae”, s. 112’de.

23- Muhammed Belbisi b. Muhammed b. Ahmet Hüseyini Şafii Mısri (1308), “Atr-ul Verdi fi Şerh-il Katr-il Şehdi”, s. 44’de Şeyh Ebu Abdusselam Şebravi’nin “Şerh-i Vird-is Seher” adlı kitabından naklen, s. 45’de de “Menakıb-uş Şafii” Ebu-l Hasan Abiri (ölm. 363)den ve “Misbah-uz Zücade” Süyuti’den naklen.

24- Ebu Abdullah Muhammed b. Cafer Ketani Maliki (1345) “Nezm-ul Mütenasir Min-el Hadis-il Mütevatir”, s. 225-227, hadis: 289. Beklenen Mehdi hususundaki hadislerin mütevatir olduğuna

itirafda bulunan sekiz alimin isimlerini kaynağıyla zikretmiştir. İsimleri şunlardır: Sehavî, Abiri, İraki, Şeyh Cesus, Zerkani, “Meğani-l Vefa Bi- Meani-l İktifa”nın müellifi, Sefarini, Şevkani.

25- Mübarekpurî (1353), “Tuhfe-tul Ahuzî”, s. 484, Bab: “Ma Cae Fil Mehdi” 2231. hadisi şerh ederken.

26- Şeyh Muhammed Hızır Hüseyin Mısri (1377), “Nazret-un Fi Ehadis-il Mehdi” makalesindeki “Mecellet-üt Temeddün-ül İslamî” dergisinde yayınlanmıştır, Dimeşk, H. 1370/M. 1950, s. 829.

27- Ebulfeyz Seyid Ahmet b. Muhammed b. Sıddık Ğımari el-Hüseyinî el-Ezherî eş-Şafîî el-Mağribî (1380) “İbraz-ul Vehm-il Meknun Min Kelam-i İbn-i Haldun” veya “el-Mürşid-il Mübdi Li Fesad-i Ta’ni İbn-i Haldun fi Ehadis-il Mehdi”, s. 423. Bu eser “el-İmam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, c. 2, s. 227- 382’de yayınlanmıştır.

28- Şeyh Nasıruddin-i Albani (Muasır) “Mecellet-ut Temeddün-il İslamî” dergisinde yayınlanan “Havl-el Mehdi” başlıklı makalesinde, Dimeşk, Yıl: 22 Zilkade 1371, s. 642-646 ve “el-imam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, c. 2, s. 391’de aynen kaydedilmiştir.

29- Şeyh Safaüddin Âl-i Şeyh-il Halaka İraki “Mecellet-ut Terbiyet-ul İslamiye” dergisi, sayı: 7, yıl: 14, s. 30, “el-Mehdiyy-ul Muntazar Beyn-et Tasavvur-i vet Tasdik” Şeyh Muhammed Hasan Al-i Yasin, s. 29; “el- Mehdiyy-ul Muntazar”, s. 29.

30- Şeyh Abdulmuhsin b. Hamd-i Abbad, Medine İslam Üniversitesi öğretim üyesidir. “Mecellet-u Camiat-il İslamiye” dergisinde “Akidet-u Ehl-is Sünne ve’l Eser fi’l Mehdiyy-il Muntazar” başlıklı makalesinde, Medine, yıl: 1, sayı: 3, H. Zilkade 1388, bu makale aynen “el-İmam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, s. 402 ve s. 404’de kaydedilmiştir. “Er- Red-du ala Men Kezzebe bi-l Ehadis-is Sahihet-il Varidet-i Fi-l Mehdi” başlıklı diğer daha geniş bir makalesinde. Bu makale de aynen “el- İmam-ul Mehdi İnde Ehl-is Sünne”, c. 2, s. 442’de kaydedilmiştir.

31- Ebu-l Fazl Abdullah b. Muhammed b. Sıddık Hüseyinî İdrisi, “el-Mehdiyy-ul Muntazar”, s. 95, Alem-ul Kutub, Beyrut bas.

32- Şeyh Hammud b. Abdullah (Muasır) Medine İslam Üniv. Üstatlarındandır. “el-İhticac bil Eser-i Ala Men Enkere-l Mehdiyy-el Muntazar” kitabında. O bu eseri Katar Müftüsünün “La Mehdiyy’un

Yuntezer'u Bad'e-r Resul-Hayr'il Beşer" isimli makalesine reddiye olarak yazmıştır, s. 121.

33- Şeyh Abdulaziz b. Abdullah b. Baz (Muasır) Suudi Krallığının müftüsüdür. Şeyh Abdulmuhsin Abbad'ın "Akidet-u Ehl-i Sünnet-i ve-l Eser Fi-l Mehdiy-ul Muntazar" (yukarıda geçmiş olan) isimli makalesine teyit olarak yazdığı makalede.

34- Dr. Abdulhalim Neccar, Sa'd Muhammed Hasan Mısır'nın "el- Mehdiyyu Fi-l İslam" adlı eserinin önsözünde tenkit ile hatırlatmaktadır ki, hadis ulemasına göre Mehdi mevzusu kesinlikle manevî tevatüre ulaşmıştır, mütevatirdir.

35-Hafız Tirmizi (ölm. 297) "Sünen"inde. Bu eser Ehl-i Sünnet'in Sihah-ı Sitte'sinden biridir. c. 4, s. 505 ve 506.

36-Hafız Ebu Cafer Akili (ölm. 322), "ez-Züafa-ül Kebir"de Ali b. Nufeyl Harrani'nin hal tercümesi bölümünde, c. 3, s. 253.

37- Ebu Muhammed Hasan b. Ali Halef Berbehari Hanbeli Şeyhi, (329), "Şerh-us Sünne" kitabında Şeyh Hammud Tuyceri, "el-İhticac-ü Bil Eser Ala Men Enkere-l Mehdiy-ul Mutazar", s. 28'i nakline göre.

38- Hakim Nişaburi (ölm. 405), "el-Müstedrek", c. 4, s. 429-558.

39- Beyhaki (ölm. 458), "el- İtikat-u ve'l Hidaye İla Sebil-ir Reşad", s. 127'de ve yine İbn-i Kayyum'un nakline göre "Menar-ul Munif", s. 130, hadis: 225'de.

40- Hafız Beğevi (ölm. 510 veya 516), "Mesabih-us Sünne", s. 488, hadis: 4199, 492 ve 493.

41- Ünlü Tarihçi ve Muhaddis İbn-i Esir (ölm. 606): "En-Nihayet-u Fi Ğerib-il Hadis ve'l Eser", c. 1, s. 290; c. 2, s. 172, 325, 386; c. 4, s. 33 ve c. 5, s. 254'de.

42- İbn-i Menzur Afriki (711): "Lisan-ul Arab", s. 59 "Huda" kelimesini açıklarken.

43- İbn-i Teymiye, (selefilik diye bilinen ekolün kurucusu, ölm. 728), "Minhac-üs Sünne", c. 4, s. 211.

44- Hafız Zehebi (ölm. 748), "Telhis-ul Müstedrek", c. 4, s. 553.

45- İbn-i Kesir-i Şami (ölm. 774), "en-Nihayet-u Fi'l Fiten ve'l Melahim", c. 1, s. 55.

46- Fazıl Teftezani (ölm. 793), "Şerh-ul Mekasid", s. 312, Şerh-i Akaid-i Nesefi, s. 169.

47- Nuruddin Haysemi (ölm. 807), “Mecma-üz Zevaid”, c. 7, s. 115-116, s. 313-317.

48- Şeyh Muhammed Cezeri Dimeşki Şafii (ölm. 833), “Esme-l Menakıb Fi Tehzib-is Esne-l Metalib”, s. 163, s. 168.

49- eş-Şehab Ahmet b. Ebu Bekr-i Busiri (ölm. 840), “Misbah-üz Zücade Fi Zevaid-i İbn-i Mace”, c. 3, s. 263, hadis:1442.

50- Alauddin b. Hüsameddin, Muttaki Hindi (ölm. 975): “el-Burhan Fi Alamat-i Mehdiyy-i Ahir-iz Zaman”, s. 177 183. Bu kitap, Mehdilik iddisında bulunan Seyyid Muhammed b. Seyyid Muhammed Han Cuncuri’ye reddiye olarak yazılmıştır. Bu kitapta Mehdilikle ilgili hadislerin sıhhatini ve onlara inanmanın her Müslüman’a farz olduğunu beyan eden dört mezhep ulemasının fetvaları da yer almaktadır.

51- Seyyid Muhammed Murtaza Hüseyini Hanefi Vasıti Zebidi (1205), “Tac-ül Arus”, c. 10, s. 408-409, “Huda” kelimesini açıklarken.

52- Şehabuddin Ahmet b. İsmail Halvani el-Mısri Şafii (1308), “Katr-üş Şehdi Fi Evsaf-il Mehdi” Manzumesinde, s. 68.

53- Ebu-l Berekat Alusi Hanefi (ölm. 1317), “Ğaliyet-ul Mevaiz”, s. 76, s. 77.

54- Ebu-t Tayyib Muhammed Şemsulhak Azimabadi (ölm. 1329), “Avn-ül Mabud Şerh-i Sünen-i Ebu Davud”, c. 11, s. 361.

55- Şeyh Mansur Ali Nasif (1371): “et-Tacu-l Cami-u Li-l Usul” b. 7, 5, s. 341.

56- Şeyh Muhammed b. Abdülaziz Mani (ölm. 1385): “Tehdik-un Nazar Bi Ahbar-il İmam-il Muntazar”.

57- Şeyh Muhammed Fuad Abdalbaki (ölm. 1388), Şeyh Abdulmuhsin Abbad’ın nakline göre “Akidet-u Ehl-i Sünneti ve’l Eser Fil Mehdi’yi’l Muntazar” isimli makalesinde Sünen-i Ebu Davud’da yer alan bir hadise yaptığı açıklamada.

58- Araştırmacı Yazar Sait Eyyup (Muasır), “Akidet’ul Mesih ved-Deccal Fi-l Edyan” s. 361, (Hicri 1413, Kum, 3. baskı).

BİBLİYOGRAFYA

Büyük İslam İlmihali. Ö.Nasuhi Bilmen. Maturidi Akaidi. İ.Maturidi, B.Topaloğlu. Maturidiye Akaidi, Ömer Neseî. Fıkhul Ekber, İmam-ı Azam. M. F. Abdülbâki, el-Mu'cem, "sâ'at" md.

Buhârî, "İmân", 37, "Tefsîr", 2/6, "Menâ'ib", 51, "Fiten", 4-5, 22-25, 26-27, "?İt?", 8, "?İlim", 21, "?alâ?", 25, "Cihâd", 95, "Nikâ?", 110, "Ri'??", 39. Müslim, "İlim", 8-10, "Fiten", 100-110, 132-135.İbn Mâce, "Fiten", 25-36.Tirmizî, "Fiten", 35, 42-43.Ebû Abdullah İbn Mende, Kitâbü'l-İmân (nşr. Ali b. Muhammed el-Fükayhî), Beyrut 1406/1985, II, 911.Ebû Abdullah el-Halîmî, el-Minhâc fî şu'abi'l-îmân (nşr. Hilmî M. Fûde), Beyrut 1399/1979, I, 341-342, 430.Nevevî, Şerhu Müslim, XVIII, 58.İbn Kesîr, en-Nihâye (Ebû Abye), I, 21, 24-32, 52, 145-146, 152-153, 164-171, 173, 178-179.Kesfû'z-Zunûn, II, 1079, 1356, 1392.Berzencî, el-İşâ'a li-esrâ'i's-sâ'a, Kahire 1393 ? Beyrut, ts. (Dârü'l-kütübî'l-ilmîyye), s. 3-27, 70-75, 87, 90, 91, 112, 122-123, 143, 144, 152, 156, 160, 177, 180-182, 189-190.Seffârî, Ehvâlü'l-Kiyâme ve alâmâtühe'l-kübrâ, Beyrut 1406/1986, s. 106.a.mlf., Levâmî?u'l-envârî'l-behiyye, Beyrut, ts. (el-Mektebetü'l-İslâmîyye), II, 65, 142.M. Ahmed Abdülkadir, ?Adetü'l-ba's? ve'l-âhire fî'l-fikri'l-İslâmî, İskenderiye 1986, s. 50-56.M. Selâme Cebr, Eşrâ?ü's-sâ?a ve esrârühâ, Kahire 1413/1993, s. 13-14, 20-23, 25-30, 65-70, 92-99, 101-107.Hammûd b. Abdullah et-Tüveycirî, İt?âfü'l-cemâ?a bimâ câe fi'l-fiten ve'l-melâ?im ve esrâ?i's-sâ?a, Riyad 1414, II, 78, 292-293, 374-375; III, 12-13, 137-138, 172-188, 237-241.Abdülkerîm Âl-i Şemseddin, el-A'lü'l-İslâmî, Beyrut 1414/1994, II, 292-293.Yûsuf b. Abdullah el-Vâbil, Eşrâ?ü's-sâ?a, Riyad 1415/1995, s. 41-42, 57, 73-74, 77-176, 179-235, 239, 245-265, 315, 318, 378-392, 407-415.Mübârek el-Berrâk, e?-?a?îf ve'l-mev?û? min a?bârî'l-fiten ve'l-melâ?im ve esrâ?i's-sâ?a, Kahire 1416/1996, s. 38-39, 54, 58, 62-65.Mustafa M. et-Tayr, "el-Mehdî ve'l-?umeynî fî na?ari'l-İslâm", ME, LII/9, Kahire 1980, s. 1644.

Neseî ve Ebû Nuaym (Said Havva, A.g.e., 9:339).İs'âfü'r-Râğûbîn, s. 146; el-Havî, 2:66-67.Rahbavî, Kıyamet Alâmetleri, s. 162-163.Tezkiretü'l-Kurtubî, s. 186; Şerhu'l-Makâsîd, 2:307; İs'âfü'r-Râğûbîn, s. 145.Kitabü'l-Bürhan, s. 57.67; el-Kavlü'l-Muhtasar, s. 24 -43. 45.Ikdü'd-Dürer, Varak: 5b; el-Burhan, Varak: 85b.Nursî, Mektûbât, s. 255. 426.İmam-ı Rabbanî, Mektûbât (Arapçası), I:234; Mektûbât-ı Rabbanî Tercümesi, çev. Abdülkadir Akçiçek, İstanbul: Çile Yayınları, 1:565, 566.Buhârî, Cenâiz: 80, Cihad: 178; Müslim, Fiten: 23.85-86,95. 112 ; Tirmizî, Fiten: 63.Buhârî, İ'tisam: 10; Fiten: 5.27; Fezâilü'l-Medine: 9; İbni Mâce, Mukaddime: 1; Tirmizî, Fiten: 51.Müslim, İman: 247.Ebû Davud, Cihad: 4.Tılsımlar Mecmuası, s. 212 (İs'âfü'r-Râğûbîn'den naklen). Nuaym bin Hammad, Kitâbü'l-Fiten: Varak: 76a; el-Burhan, v. 92a.el-Havî li'l-Fetâvâ, s. 67-

68.Tezkire, s. 187.33. *Kastamonu Lâhikası*, s. 55.*Mektûbât*, s. 56-327-413.*Şuâlar*, s. 515.*Sıddık Han, el-İzaa*, s. 128.*Emirdağ Lâhikası*, 259.*Râmûzü'l-Ehadıs*, s. 476 (İbni Mâce'den), s. 487 (*Taberânî'nin Kebir'inden*.) 1:135.*Mevdûdî, İslâm'da İhya Hareketleri*, s.*Hakim, Müstedrek'ten Mukaddime*, Fasil: 52; s. 318.*Ebû Davud, Kitabü'l-Mehdî*, 4:107 (H. 4284, 4290.); *Sâdüddin Teftazanî, Şerhu'l-Makasid*, 2:307.. İbni Hacer, *el-Metalibü'l-Âliye*, 4:342 (H. 4553.)*Mecmaü'z-Zevâid*, 7:317.*Müstedrek*, 4:558.*Macdonald, "Mehdî," İslâm Ansiklopedisi*, 7:478.*Hüseyin Hilmi Işık, Saadet-i Ebediye*, s. 1029.. İbni Kesir, *en-Nihaye*, 1:27, 28; *Suyûfî, el-Havî*, 2:58, 59.*M. Arabî, Fütûhât-ı Mekkiye*, s. 66.*Şârânî, Ölüm, Kıyamet, Âhret ve Âhir zaman Alâmetleri*, s. 445-446.*Ibn Haldun, el-Mukaddime*, (nsr. Abdolvahit Vafi), H, 821. Kahire, 1981.*Goldziher, el-Akidem ve's-Seria*, (trc. Muhammed Yusuf Musa v.dig), s. 215, Kahire, 1366/1946.*S. Uludag, İslam'da İnanç Konuları ve İtikadi Mezhepler*, s. 434, İstanbul, 1992.*Buhari, Enbiya*, 49.*Ebu Davud, Melahim*, 1.*Müslim, Fiten*, 67-9.*Ebu Davud, Mehdi*, 7, nr.4285-86.*el-Rakim, el-Müstedrek*, IV, 520.*Sa'd Muhammed Hasan, el-Mehdiyyetu fi'l-Islam Münzü Akdemi'l-Usuri Hattal-Yevm*, s. 176-7, Kahire, 1953/1373.*Sa'd Muhammed Hasan, el-Mehdiyyetu fi'l-Islam*, s.177-9.*Ihn Manzur, Lisanu'l-Arab, h-d-y; Mevdudi, Meseleler ve Çözümleri* (çev. Yusuf Karaca), 5, 46-7, İstanbul, 1990.*Ihn Manzur, a.g.e., h-d-y.Ahmed h. Hanbel, Müsned*, 1.84.*Abdullah Haccac, Alamatu'l-Kiyametü'l-Kübra*, 5, 73, Kahire, 1986.bkz. D.B. Macdonald, „Mehdi“, IA. VII, 474, İstanbul, 1993; *Goldziher'in „Mehdi“ sözünün zamanımızda „smühtedi“, yada, baska bir dinden İslam'a girmis sahislar hakkında kullandigini bildirmesi ve buna delil olarak da aslinda Kipti iken, sonradan İslam'i kabul eden ve isimleri Mehdi olan biri 1812-1815, digeri de 1870-1890 senelen arasında Ezher seyhligi yapmis iki zat göstermesi bir yakistirmedin Zira Misir'da Mehdi ismini tasiyan ve aslinda müslüman olan ve Ezber'in muhtelif bölümlerinde yer alan birçok kıymetli zevat bulunmaktadır. Ezher seyhleri ve isimleri hakkında bk. el-Faber Tarihuhu ve Tatavvuruh*, s. 161-5, Kahire, 1403-1983.es-Sefarini, *Levamiu'l-Envar*, II, 72, Kahire, 1323; *Siddik Hasan Han, el-Izaa*, s.147, 1407/1986.*Ahmed Emin, Duba'l-İslam*, III, 241, Beyrut, ts.*Ahmed Emin Duha'l-İsIlm* III, 236, eI-Mehdi ve'l-Mehdeviyye, s. 39, Kahire, 1953; *Goldziher, el-Akide ve's Seria*, 5. 342; *Ibdu'l-Esir, Üsdü'l-Gabe*, IV, 3, Kahire, ts..*Nuaym h. eI-Hammad, Kitabu'l-Fiten*, vn 53 a, *Süleymaniye Atif Efendi ktp. no: 602*.D.B. Macdonald, „Mehdi“, IA, VII, 475.*Tirmizi, İlim*, 16; *Ibn Mace, Mukaddime*, 6; *Ebu Davud, Sünnet*, 5.*Ahmed Emin, Duha'l-Islam*, III, 237; *Uludag, İslam'da İnanç Konuları*,s.435.*Sa'd Muhammed Hasan, a.g.e., s.183-4*.*Avni İlhan, Mehdilik*, s.127-9, İstanbul, 1993.*Ahined Emin, eI-Mehdi*, s.42, Kahire,

1951.Ahmed Emin, *Duha'l-Islam*, III, 241.Ahmed Emin a.g.e., III, 236, 242; Muhsin Abdulhamid, *Islam'a Yönelen Yikici Hareketler*, s.49.Margoliouth, „Mehdi", ERE VIII, 337, New York, 1925; E. Ruhi Figlali, „Mesih ve Mehdi Inanci Üzerine" AÜİF dergisi, c. 25, sn. 1981, s.196.Ihrahim Canan, *Kütüb-i Sitte Tercemesi ve Serhi*, XIV, 278, Ankara, 1992.Ihn Kesir, *Alamatu'l-Kiyame*, (nsr. Ahdullatif Asur), s.33, Kahire, 1980.es-Sefirini, *Levami*, II, 85; s. S.H. Ran, *el-Izait*, s. 143. (Resid er-Rasid, *Tenviru r-Rical*, s.21, Haleb, 1389).Siddik Hasan Han, *eI-Izaa Lima Kane ve ma Yekunu Beyne Ye-deyi's-Saa*, s. 114, Kahire, ts. (essevkanî, et-Tavdih fima Te-vatere fi Zuhuri'l-Mehdi ve'd-Deccal ve'l-Mesih'ten naklen)Buhari, *Enhiya*, 49; Müslim, *Iman*, 244-246.. Ihn Hacer el-Askalani, *Fethu'l-Bari*, VI, 570, Riyad, 1389/1969; eI-Kesmiri, et-Tasrih, (nsr. Ahdulfettah Ehu Gudde) 8.97-8, Haleh, 1385/1965; Abdullah Haccac; *Alamatu'l-Kiyameti'l-Kübra*, 5, 79, Kahire, 1407/1986.et-Teftazani, *serbu'l-Makasid*, (nsn Abdurrahman Umeyre), V,314, Beyrut, 1989.Müslim, *Fiten*, 67-9.Ebu Davud, *Mehdi*, 1, *Tirmizi Fiten*, 52; Ahmed b. Hanhel, *Müsned*, 1, 99.Ibn Mace, *Fiten*, 34; el-Hakim, *el-Müstedrek*, IV, 441-2, Beyrut, ts.Ibn Kesir, *Alamatu'l Kiyame*, s.33.Ibn Hacer, *eI-Kavlul-Muhtasar fi'l-Mehdi'l-Muntazar*, (ns. Muhammed Zeynuhum-Muhammed Azeb), 5. 23, Kahire, 1407/ 1986.el-Azimabadi, *Avnu'l-Ma'bud*, IX, 362, Medine, 1389/1969.es-Sefarini, *el-Mukaddime.el-Heytemi*, *el-Kavlul-Muhtasar*, s.21; Kahire, 1987; S.H.Han, *el-Izan*, s.137.. es-Suyutî, *Kitabu'li'lam bi Hükmi Isa aleyhisselam*, (elHavi içinde), II, 156, Beyrut, 1983/1403; el-Münavi, *Fayzu'l Kadir*, V, 301, Beyrut, 1392/1972; el-Kesmirî, et-Tashh,s. 181.Resid er-Rasid, *Tenviru'rRical*, s. 23 (*Futuhat el-Mekkiye'nin 366. babından naklen*).el-Ket-Tanî, *Nazmu'lMütenasir*, s. 1446, Halep, ts; Süleyman Uludag, *Islam'da Inanç Konulari*, s. 438.Abdulkerim elHatip, *el-Mehdî el-Muntazar*, s. 4362, Kahire, 1401 /1980.John R. Hirineis, *The Facts on File Dictionary of Religion*, s. 198, USA, 1984.D.B. Macdonald, *Mehdî*", IA, VII, 476.B.S.Nursî,*Mektubat*,s.4112.Emirdag Lahikasi, 1,25960, İstanbul, 1976.Sualar, s. 355, İstanbul, 1958.Sünen-i Ebu Davud *Terceme ve Şerhi*, Şamil Yayınevi: 14/393-394.Muhammed b. Yusuf Genci *Eş-Şafii*, *El-Beyan fi Ahbari Sahib'iz-Zaman* s.69; Ebu Naim, *El-Erbein Hadisen fi'l-Mehdi'de on üçüncü hadis*; Celaleddin Es-Suyuti, *El-Havi Lil-Fetava* c.2, s.36.Ebu İsa Muhammed b. İsa b. Sure et-Tirmizi, *El-Cami'us-Sahih* (*Sahih-i Tirmizi*) c.4, s.25, *Kitabu'l-Fiten*.Ebu Bısr Muhammed b. Ahmed Hamad Ed-Dulabi (ö:13), *El-Kuna ve'l-Esma* c.1, s.481, h.277 ve 85; Süneni Ebu Davud c.4, s.151; Ebul Kasım Taberani *Eş-Şami*, *El-Mucem'us-Sağir* s.542; Celaleddin Suyuti, *El-Cami'us-Sağir* c.2, s.773; Diyarbekri, *Tarih'ul-Hamis fi Ahvali Enfüs'in-Nefis* c.2, s.882; İbni Sabbağ *El-Maliki*, *Fusul'ul-Muhimme* s.372; İbni Teymiye *El-Harrani*,

Minhac'us-Sunne c.4, s.112; Ebu Naim, El-Erbein Hadisen fi Zikri'l-Mehdi, yirmi üçüncü hadis; Alauddin Ali b. El-Muttaki El-Hindi, Muntehebu Kenzul Ummal c.6, s.3ve fazla uzatmaktan kaçındığımız için zikretmediğimiz diğer kaynaklar.Şeyh Ebutalib et-Teclil et-Tebrizi, Men Hüvel Mehdi s.76.Zehebi, Mîzan'ul İtidal c.2, s.35; İbni Hacer Mekki Heytemi, Sevaiki Muhrika s.237; İbni Kesir Kureşi Dimeşki, Nihayet'il-Bidaye ve'n-Nihaye c.1, s.41.Allame Şeyh Abdulhâdi Abyari, el-Arais'il-Vadiha s.209, Mısır baskısı, ayrıca Berzenci'nin Manzumesine şerh olarak yazdığı Caliyet'ul-Keder isimli kitabında s.208; İbni Sabbağ El-Maliki, Fusul'ul-Muhimme s.284.